

DONDERDAG 25 FEBRUARI 2010

VOORZITTER: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Ondervoorzitter

1. Opening van de vergadering

(De vergadering wordt om 9.00 uur geopend)

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, vanwege het tempo van onze werkzaamheden gisteren in het Parlement was er niet de gelegenheid om Orlando Zapata te noemen, wiens dood de Spaanse delegatie ten diepste betreurt. Hij is gestorven na een lange hongerstaking. Hij is de eerste politieke gevangene die in de afgelopen veertig jaar in Cuba om het leven is gekomen, en vanuit het Parlement pleiten wij voor de vrijlating van alle politieke gevangenen in Cuba en de rest van de wereld. Wij zouden ook onze solidariteit willen betuigen met de getroffen familie, en met het Cubaanse volk in zijn zoektocht naar pluralisme en ontwikkeling.

Deze treurige gelegenheid kan de katalysator zijn van een discussie om de betrekkingen tussen de Europese Unie en Cuba te plaatsen in een kader van wederzijds begrip, waarin een permanente, constructieve dialoog inzake de mensenrechten wordt ingesteld, naar het voorbeeld van de overeenkomsten tussen de Europese Unie en andere derde landen.

2. Ingekomen stukken: zie notulen

3. Situatie in Oekraïne (ingediende ontwerpresoluties): zie notulen

4. Groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is het verslag van Maria do Céu Patrão Neves, namens de Commissie visserij, over het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid (COM(2009)0163 - 2009/2106(INI)) (A7-0014/2010).

Maria do Céu Patrão Neves, rapporteur. – (PT) Met uw goedvinden richt ik mijn woorden ook tot de groep van vijftig vissers die op dit moment de zaal zou moeten binnenkomen om het debat en de stemming over het verslag bij te wonen.

Ik denk namens alle collega's van de Commissie visserij te kunnen spreken, die hard aan dit verslag hebben gewerkt, wanneer ik zeg dat ik zeer blij ben dat deze dag is aangebroken, de dag waarop het verslag ter behandeling en ter stemming wordt voorgelegd in de plenaire vergadering. En waarom? Omdat het gemeenschappelijk visserijbeleid een van de uithangborden is van de Europese Unie. Het is een beleid dat een nogal moeizame start heeft gekend, dat formeel tot stand is gekomen in de jaren tachtig en voor het eerst werd hervormd in 2002. En de reden waarom we ons vandaag bewust zijn van een aantal van de voornaamste problemen die toen zijn vastgesteld (ik verwijs naar overcapaciteit, overbevissing, en overinvestering die niet overal in de Europese Unie gelijk was, zo blijkt), is dat ze in grote mate nog steeds bestaan.

Dat is het uitgangspunt voor de hervorming, een hervorming die breed en grondig moet zijn en waarop de sector al lang zit te wachten.

In welke richting moet deze hervorming gaan volgens dit verslag? Ten eerste, wat betreft de beginselen, moet er een evenwicht zijn tussen de sociale, economische en milieuaspecten: milieuaspecten zijn nodig om het behoud van de bestanden te garanderen; sociale aspecten om de waardering voor en de waardigheid van het beroep te garanderen; en economische aspecten om de rentabiliteit van de sector te garanderen. Zonder deze drie aspecten zal er geen visserij zijn in de Europese Unie, althans geen duurzame visserij die zich kan ontwikkelen, en dat is wat we allemaal nastreven.

Hoe moeten deze algemene beginselen, gericht op minder vissen, meer verdienen en een beter behoud van de bestanden, worden toegepast? In het verslag wijzen we op een aantal fundamentele aspecten: investeren in decentralisatie; de vissers en de hele visserijsector meer macht geven om besluitvormingsbevoegdheden tot stand te brengen, de vissers en de sector meer betrekken bij het beheer, hetgeen ook een beleid van naleving

en verantwoordelijkheid zal mogelijk maken; de noodzaak een onderscheid te maken tussen ambachtelijke en industriële visserij, met specifieke regelingen voor elk type; de noodzaak om na te denken over beheersmodellen die beter aangepast zijn aan de verschillende visserijgebieden en de verschillende types visserij; het belang van de markt versterken door middel van een visserij die gericht is op producten met een toegevoegde waarde en op een hogere prijs bij eerste verkoop; subsidies koppelen aan goede praktijken; de modernisering van de vloot ondergeschikt maken aan veiligheid en hygiëne; resoluut inzetten op de ontwikkeling van aquacultuur, een duurzame aquacultuur in de Europese Unie; ontwikkeling van andere sectoren die verwant zijn aan de vangst, zoals de verwerkende industrie. En we mogen ook niet vergeten om de aandacht te vestigen op de toenemende rol van de vrouw in de visserij, en op het feit dat we moeten eisen dat de producten van derde landen, die in onze Europese Unie worden ingevoerd, voldoen aan dezelfde voorwaarden als die van onze producenten: certificering, etikettering, opspoorbaarheid; en, tot slot, de integratie van de visserij in het Europees maritiem beleid dat het ruime kader is waarbinnen zij haar mogelijkheden verder kan ontplooien.

Tot slot zou ik nog willen zeggen dat het document dat we hier vandaag voorleggen het resultaat is van de gezamenlijke inspanning van alle leden van de Commissie visserij, in het bijzonder van de schaduwrapporteurs met wie ik hard heb gewerkt, en ook met de Commissie, het secretariaat van het Europees Parlement, de adviseur van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) en de adviseurs van andere fracties, en uiteraard mijn medewerkers en mijn assistent die verantwoordelijk is voor visserij. Het document dat we vandaag voorleggen is echt het resultaat van een gezamenlijke inspanning, en we hopen dat het verslag ook hier zal worden aangenomen.

Juan Carlos Martín Fraguero, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ook het voorzitterschap is blij met dit debat in het Europees Parlement, want het levert een belangrijke bijdrage aan de brede raadplegingsprocedure over het groenboek, en de Commissie dient de bijdragen van het Europees Parlement dan ook serieus in overweging te nemen als zij haar wetgevingsvoorstellen opstelt.

Ook de Raad zal alle gezichtspunten van het Parlement nauwkeurig bestuderen, om het in staat te stellen naderhand de wetgevingsvoorstellen te bestuderen en aan te nemen volgens de gewone medebeslissingsprocedure.

In het groenboek van april 2009 worden verschillende structurele tekortkomingen van het gemeenschappelijk visserijbeleid behandeld: overcapaciteit, gebrek aan duidelijke doelstellingen, kortetermijnbeslissingen, gebrek aan verantwoordelijkheid in de sector en een algemeen gebrek aan naleving.

Het groenboek gaf ook verschillende mogelijke manieren om die structurele tekortkomingen te bestrijden, en het ging in op vitale kwesties zoals de gedifferentieerde regelingen voor de industriële vloten en de kleinschalige vissersvloten, de teruggooi, de relatieve stabiliteit, de individuele overdraagbare quota, een bredere oriëntatie op de markten, de opnemings van het gemeenschappelijk visserijbeleid in het algemene kader van het maritiem beleid, de overheidsfinanciering en de externe dimensie van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

De lidstaten zijn thans individueel alsook gezamenlijk in de Raad nauwkeurig alle aspecten aan het bestuderen van de kwesties die aan de orde zijn gesteld. De eerste raadplegingsfase is in december 2009 afgesloten en de Commissie heeft 1 700 voorstellen ontvangen en tot nog toe meer dan 125 bijeenkomsten en werkgroepen georganiseerd.

In de tweede fase, die ingaat op 1 september dit jaar, zullen de verzamelde bijdragen geanalyseerd worden en de voornaamste ideeën worden besproken. In januari heeft de Commissie al werkgroepen georganiseerd over de kernpunten van de hervorming en over het beheer op basis van de visserijrechten, en vandaag nog is er een werkgroep over de kleinschalige visserij. De effectrapportage staat voor de maand maart op de agenda, het Europees Visserijfonds en de financiële vooruitzichten zullen in de maand april worden behandeld, gevolgd door de externe dimensie in mei, en de teruggooi en de selectiviteit in de maand juni.

Op 2 en 3 mei zal in La Coruña de conferentie worden gehouden die het voorzitterschap en de Commissie samen georganiseerd hebben. Daarin zullen drie fundamentele elementen van de hervorming behandeld worden, namelijk goed bestuur, het beheer van de visbestanden, en de differentiatie tussen grootschalige en kleinschalige visserij.

Op 4 en 5 mei zullen de ministers in Vigo bijeenkomen om de resultaten van de conferentie te behandelen, en het is mogelijk dat de Raad van juni een informeel debat in zijn agenda opneemt over een werkdocument betreffende mogelijke wijzigingen.

Zoals ik eerder al gezegd heb, zal de Commissie in de derde fase, die begint in de tweede helft van 2010, een witboek en vervolgens vier wetgevingsvoorstellen voorleggen: de basisverordening, de nieuwe GMO, technische maatregelen en een nieuwe verordening inzake de financiering. De bedoeling is dat het gemeenschappelijk visserijbeleid met de nieuwe hervorming op 1 januari 2013 in werking treedt.

Wat dat betreft heeft de Raad nog geen standpunt ingenomen; hij zal uitsluitend officiële beslissingen nemen op grond van de wetgevingsvoorstellen die hij in 2011 van de Commissie ontvangt, en dat zal hij doen volgens de regels van de medebeslissingsprocedure.

Maria Damanaki, lid van de Commissie. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, aangezien dit mijn eerste toespraak voor de leden van dit Huis is in mijn hoedanigheid van commissaris, wil ik u bedanken dat u mij de gelegenheid geeft om het Europees Parlement toe te spreken. Het is een grote eer dat ik me hier bij u mag voegen om de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid, die van levensbelang is voor de gehele visserijsector, te bespreken. Ik wil mijn felicitaties overbrengen aan mevrouw Patrão Neves; zij heeft hard gewerkt om verschillende standpunten bij elkaar te brengen in een samenhangend document. Ik ben het er volledig mee eens dat er radicale hervormingen nodig zijn om de structurele tekortkomingen van ons beleid te verhelpen. Zoals u allen weet is met de vorige hervorming, in 2002, onvoldoende resultaat geboekt.

Aan ons nu de taak om alle fouten uit het verleden te herstellen, om betere resultaten te boeken in zowel ecologisch, sociaal als economisch opzicht. Bij de openbare raadpleging is duidelijk naar voren gekomen dat deze hervorming brede steun geniet. Ik kan vandaag natuurlijk niet ingaan op alle punten die aan de orde worden gesteld in uw verslag, dat in stemming zal worden gebracht. Ik houd echter uw compromisamendementen over duurzaamheid, overcapaciteit, kleinschalige visserijbedrijven, decentralisatie op horizontaal vlak, het geleidelijk laten verdwijnen van teruggooi, nieuwe visserijovereenkomsten en inzet van middelen in de visserij in gedachten. Ik ben u zeer erkentelijk voor uw constructieve bijdrage.

Ik wil twee specifieke punten nader belichten: ten eerste, overheidsfinanciering. Ik denk dat we betere resultaten kunnen boeken als we onze subsidies gericht inzetten door ze toe te spitsen op de doelstellingen van ons beleid. We zouden bijvoorbeeld niet de bouw van nieuwe boten moeten subsidiëren, maar in plaats daarvan steun moeten verlenen aan innovatie op het gebied van selectiviteit en vergroening, en producentenverenigingen moeten helpen om beter in te spelen op de uitdagingen van de toekomst.

Ten tweede deel ik uw mening over de sociale dimensie: we willen een visserijsector die aantrekkelijke en veilige banen schept. Ik zie ernaar uit vandaag, tijdens dit debat, te horen wat uw ideeën hierover zijn.

Daarnaast licht ik u graag in over onze volgende stappen. We zullen een samenvattend verslag opstellen over de raadpleging van vorig jaar, dat ons zal helpen om de voorstellen voor het nieuwe beleid op te stellen. We organiseren workshops om specifieke onderwerpen te bespreken met belanghebbende partijen, de instellingen en de lidstaten. In samenwerking met het Spaanse voorzitterschap zullen we in mei een brede conferentie organiseren over de hervorming van het GVB.

Ik weet, en er is ook al over gesproken, dat er op dit moment bij de Commissie een technische workshop wordt gehouden, met deelnemers uit heel Europa. Het spijt me dat u hieraan geen deel kunt nemen. Ik zal mij inspannen om ervoor te zorgen dat vergaderingen, indien ook maar enigszins mogelijk, niet meer op hetzelfde moment vallen.

Op basis van deze input zullen we eind 2010 beginnen met de ontwikkeling van onze voorstellen, die in het voorjaar van 2010 in de Commissie moeten worden goedgekeurd. Dit uitgebreide raadplegingsproces zal uitmonden in een zeer vruchtbare discussie met u. Als medewetgevers zult u dan samen met de Raad een voorname rol spelen bij de vormgeving van het nieuwe beleid. Ik kijk bijzonder uit naar onze samenwerking.

Antonello Antinoro, namens de PPE-Fractie. – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik ben de Raad dankbaar voor zijn commentaar. Ik zou de nieuwe commissaris, die vandaag in dit Parlement haar debuut maakt, willen bedanken en succes wensen met het werk dat ons te doen staat.

Ik denk dat hetgeen we aan het implementeren zijn belangrijk is en ik hoop dat dit groenboek, waarover we vandaag beginnen te debatteren en later zullen stemmen, niet zal eindigen zoals in 2002.

Maar vandaag de dag bevindt het Europees Parlement zich in een andere positie. We hebben de gewone wetgevingsprocedure en het Verdrag van Lissabon en daarom denk ik dat we daar allemaal van zullen moeten profiteren om de doelen te bereiken.

De fundamentele punten zijn beschreven door onze rapporteur, mevrouw Patrão Neves, aan wie we als Fractie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) onze dankbaarheid uiten voor het werk dat ze heeft verricht, voor de beknoptheid van haar verslag en voor alles wat ze in hoofdlijnen heeft weten aan te geven.

Ik wilde alleen maar het woord nemen en van deze mogelijkheid profiteren om het onderwerp van de visserij ter sprake te brengen, maar ik wil verder gaan dan het normale groenboek – en dan het witboek dat is aangekondigd voor de maand juni – en bestaande behoeften met betrekking tot de zeeën van Europa aanpakken, in het bijzonder met betrekking tot de Middellandse Zee.

Nu moeten we onszelf regels geven die we al een aantal jaren aan onze economie en aan onze vissers hebben opgelegd. Kuststaten – zelfs staten die grenzen aan Europa – hoeven deze regels dikwijls of beter gezegd heel erg vaak echter niet te respecteren en we bevinden ons in de paradoxale situatie dat onze vissers dit alles wordt opgelegd terwijl anderen kunnen doen wat ze willen.

De Europese Commissie heeft nu een andere, sterkere rol; ze heeft een minister van Buitenlandse Zaken en een sterker Parlement. Mijn hoop is dat we binnen het groenboek, en voordat we bij het witboek belanden, kunnen werken met derde landen – die landen die geen deel uitmaken van de Europese Unie – om tot gedeelde en gemeenschappelijke regels te komen, zodat degenen aan wie de regels worden opgelegd zich niet verraden en verwaarloosd voelen door de Unie en de Unie niet zien als een vijand maar als een vriend.

Josefa Andrés Barea, namens de S&D-Fractie. – (ES) Dank u, mijnheer Martín Fragueiro, welkom, en dank u, mevrouw Damanaki.

Ik spreek hier vandaag ook voor de eerste maal over de kwestie van de visserij, en die stelt ons inderdaad voor een belangrijke uitdaging. Wij hebben de verplichting en de verantwoordelijkheid om de beleidslijnen te bepalen waarmee we de duurzaamheid van de zeeën, de visserij, kortom, van onze planeet kunnen veiligstellen.

We hebben het hier ook over een belangrijk onderdeel van de productie in onze landen, onze kusten en onze regio's – een economisch en cultureel onderdeel met tal van waarden – en zoals u zeer terecht heeft opgemerkt, mevrouw Damanaki, zijn er problemen met de hervorming van 2002.

We moeten het beginsel van de relatieve stabiliteit herzien, we moeten nieuwe beheersformules zien te vinden die soepeler zijn en die gemakkelijker kunnen worden aangepast, want er zijn problemen ontstaan rond de totaal toegestane vangst (TAC) en de quota. Er zijn problemen ontstaan als gevolg van de overbekende kwestie van de teruggooi, en die teruggooi kunnen wij ons niet veroorloven, de vissers niet en de planeet evenmin.

De hervorming van het GVB moet een duurzaam visserijsysteem waarborgen en wij pleiten dan ook voor een nieuw beheerssysteem dat gebaseerd is op de visserij-inspanning. We moeten ons meer openstellen, we moeten over de dingen nadenken en proberen het beheer flexibeler te maken.

We moeten ervoor zorgen dat er op brede schaal milieucriteria worden ingevoerd en ook een differentiatie tussen visserij in riviermondingen en visserij op volle zee. Dat is belangrijk en het is iets waar de hele sector op aandringt. We moeten de overcapaciteit van sommige vloten beperken. Dan moeten we nog een oplossing vinden voor de gemeenschappelijke marktordening, voor de stabilisatie van de markt en de manier om die af te stemmen op de invoer van vis uit derde landen.

Voor het bestrijden van de illegale visserij, die veelvuldig bekritiseerd is en die tot op heden niet efficiënt is geweest, hebben we meer middelen nodig, meer fondsen, geharmoniseerde sancties, en internationale verdragen gebaseerd op de beginselen van legaliteit, de beginselen van de mensenrechten, en de beginselen van naleving van de verdragen.

Een financieel kader, waarvan u gezegd heeft dat het betere resultaten moet opleveren, dient betere resultaten op te leveren dan het huidige beleid.

Bovenal echter moeten we de sociale dimensie in het oog houden: het gaat hier om mensen, we moeten ervoor zorgen dat zij hun waardigheid behouden, dat zij een gevoel van professionaliteit hebben, dat zij professionele erkenning krijgen en de economische capaciteit om hun brood te verdienen.

Natuurlijk mogen we ook de integratie van vrouwen niet vergeten, die een onzichtbare rol spelen in de wereld van de visserij waarin zij nooit erkend zijn. Wij moeten die rol duidelijk maken en daarvoor moeten we ons inzetten.

De hervorming van het visserijbeleid houdt meer in dan gewoon wetten opstellen. Het gaat erom dat we, van binnen uit de Europese Unie, een belangrijk aspect van de hervorming aanpakken, waarmee we de duurzaamheid van de zeeën, van de visserij en van een deel van de wereld veiligstellen.

Al deze uitdagingen dwingen ons dus om moedig te zijn, en moedig zijn betekent dat we niet bang zijn om een beleid aan te pakken. Die angst moeten we loslaten. We moeten de situatie recht in het gezicht zien, en het evenwicht bewaren van de staat, de Europese Unie zelf, en de wereld.

Carl Haglund, *namens de ALDE-Fractie*. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, voor ons die zo hard aan dit groenboek en het verslag hebben gewerkt, voelt het heel goed dat deze nu de plenaire vergadering hebben bereikt. Ten eerste wil ik de rapporteur bedanken, die uitstekend werk heeft verricht.

Ons gemeenschappelijk visserijbeleid moet worden hervormd. Voor de Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa was het belangrijk dat wij bij het doorvoeren van de hervorming uitgaan van het ecosysteem. De tekst van het verslag is wat dit betreft goed. Tegelijkertijd staan wij voor een situatie waarin ernstige problemen moeten worden aangepakt, zoals de teruggooi, de enorme overcapaciteit op sommige plaatsen en veel andere zaken. Ik ben daarom blij dat wij het met elkaar eens konden worden over de maatregelen om juist deze zaken aan te pakken. Wie is echt van mening dat het teruggooibeleid van de Europese Unie gerechtvaardigd is? Ik in ieder geval niet.

Een andere belangrijke kwestie is de regionalisering van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Aangezien de situatie zo gevarieerd is in de verschillende delen van Europa is het belangrijk dat besluiten op regionaal niveau kunnen worden genomen en uitgevoerd. Een andere welkome hervorming is het plan om een eigen aanpak voor de kleinschalige kustvisserij in te voeren. Dit zijn ook kwesties die wij in het verslag van de ALDE-Fractie aan de orde hebben gesteld.

Als Fin en iemand die aan de Oostzee woont, ben ik ook blij met de tekst over de mogelijkheid om maatregelen te nemen tegen te grote populaties zeehonden en aalscholvers, want die vormen een van de grootste bedreigingen voor de visserij in de Oostzee.

Tot slot wil ik de visserijovereenkomsten met derde landen noemen. Het is belangrijk dat ons beleid op dit punt hand in hand gaat met het mensenrechtenbeleid van de Europese Unie. De overeenkomst met Guinee is een goed voorbeeld van een overeenkomst dat door het Parlement werd verworpen en dat geeft de richting aan die wij in de toekomst moeten volgen.

Ik ben heel blij dat de hervorming zo ver is gevorderd. Wij hebben een goed Groenboek en ik ben ervan overtuigd dat wij vanaf 2013 een veel beter visserijbeleid zullen hebben.

Isabella Lövin, *namens de Verts/ALE-Fractie*. – (SV) Mijnheer de Voorzitter, commissaris Damanaki, dames en heren, in 2002 werden mijn ogen geopend voor het gemeenschappelijk visserijbeleid en zijn verwoestende gevolgen toen Zweden met een meerderheid van stemmen in het Zweedse parlement had besloten tot een eenzijdig verbod van een jaar op het vangen van kabeljauw en de Europese Commissie vervolgens tegenhield dat dit verbod ten uitvoer werd gelegd.

Ondanks het feit dat Zweden van plan was zijn beroepsvissers te compenseren voor het verbod en dat onderzoekers in de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (ICES) een totaalverbod van enkele jaren op de kabeljauwvangst hadden aanbevolen en ondanks het feit dat de verschillende kabeljauwbestanden langs de Zweedse kust waren weggevaagd of gereduceerd met 70 à 90 procent, had het beginsel van het gemeenschappelijke visserijbeleid voorrang. Als iedereen aan overbevissing doet, moet Zweden dat volgens de Commissie ook doen. Met andere woorden hadden de EU-lidstaten exploitatieplicht.

In 2002 werd de laatste hervorming van het visserijbeleid afgerond en het is gebleken dat die niets heeft kunnen doen tegen de grote problemen waar de visserij tien jaar geleden al mee te kampen had, namelijk dat veel te veel en veel te efficiënte schepen strijden om veel te weinig en steeds minder vis. De laatste schepen die op blauwvintonijn visten werden in 2005 nog door de Europese Unie gesubsidieerd in de Middellandse Zee. Tussen 2000 en 2008 betaalden de Europese belastingbetalers 34 miljoen euro voor het bouwen en moderniseren van tonijnschepen, terwijl de bestanden bijna waren verdwenen. In de Oostzee zien wij een soortgelijke logica. De afgelopen jaren heeft de Zweedse Visserijraad 5,4 miljoen euro betaald voor het verschromen van enkele van de grootste kabeljauwschepen – dezelfde schepen die met EU-geld waren gebouwd.

Er is een radicale hervorming van het visserijbeleid nodig. Wij zijn van mening dat alle soorten schadelijke subsidies moeten worden stopgezet. EU-schepen met belastingvrije brandstof en toegangscontracten van

de belastingbetalers beroven momenteel de Afrikaanse zeeën van onmisbaar voedsel en concurreren op oneerlijke wijze met Afrikaanse vissers, terwijl zij tegelijkertijd de ecosystemen verstoren.

Voorafgaand aan de stemming van vandaag over het verslag over het groenboek wil ik al mijn collega's oproepen ten minste één slecht punt uit het verder overwegend uitstekende verslag te verwijderen. Het gaat om paragraaf 121, waarin staat dat het gemeenschappelijk visserijbeleid van de Europese Unie de belangen van de Europese visserij moet dienen. Ik denk niet dat het de Europese Unie betaamd in 2010 nog een dergelijk beleid te voeren.

Marek Józef Gróbarczyk, *namens de ECR-Fractie*. – (PL) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw Damanaki, allereerst zou ik mevrouw Patrão Neves van harte willen bedanken voor het werk dat zij heeft verricht met het oog op de voorbereiding van dit verslag. Om tot een zo coherent document te komen, is niet alleen een flinke dosis doorzettingsvermogen, maar ook compromisbereidheid nodig. Dit verslag is evenwel slechts de basis voor de verdere vormgeving van het toekomstige gemeenschappelijk visserijbeleid dat grondig hervormd en ingrijpend gewijzigd dient te worden, zodat de zorg voor het milieu kan worden verzoend met de ontwikkeling van het historische erfgoed van de visserij. Het visserijbeleid moet gebaseerd zijn op regionalisering, een aspect dat op zijn beurt afhankelijk moet zijn van de specifieke voorwaarden in de verschillende regio's. Dit zal het mogelijk maken om de situatie correct te beoordelen, niet alleen op basis van adviezen van de visserij-industrie zelf, maar ook van wetenschappelijk onderzoek. Het bereikte compromis zal een eerlijk en gelijk beheer van de visserij verzekeren.

Het nieuwe visserijbeleid moet een impuls geven aan de ontwikkeling van de visserijsector in een Europa dat in een diepe crisis is weggezakt. Er dient echter ook aandacht te worden besteed aan de plunderende overbevissing door de industriële visserij, met name in de Oostzee, die tot gevolg heeft dat gezonde en waardevolle vis wordt verwerkt tot vismeel dat vervolgens in pluimvee- en rundveehouderijen wordt gebruikt. In de plaats daarvan komt op de borden van de Europeanen giftige panga uit het Verre Oosten terecht. Dit is een zware slag voor de duurzame Europese kustvisserij, een sector waaraan we speciale zorg zouden moeten besteden.

Deze evolutie maakt tevens duidelijk dat het absoluut noodzakelijk is om een rationele en billijke vangstregeling vast te stellen ter vervanging van het gemakkelijk te manipuleren quotasysteem. Het komt erop aan om alle vissers in alle landen van de Europese Unie gelijke kansen te bieden. De Fractie Europese Conservatieven en Hervormers steunt dit verslag in de hoop dat het bestaande systeem zal veranderen.

João Ferreira, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (PT) In haar groenboek doet de Commissie een poging om, al dan niet in fasen, een communautair systeem van overdraagbare visserijrechten vast te stellen, dat wil zeggen van particuliere eigendomsrechten om een openbaar goed te mogen exploiteren: de visbestanden.

Dit voorstel werd tijdens de laatste hervorming verworpen, maar tien jaar later gaat de Commissie er opnieuw voor, en het is de Commissie zelf die vooruitblik op de onvermijdelijke gevolgen van de privatisering van de bestanden: een concentratie van de visserijactiviteit door die organisaties die meer economische en financiële macht hebben en de vernietiging van een aanzienlijk deel van de kleine ambachtelijke kustvisserij. Het is veelzeggend dat de landen die ervoor kozen deze weg te bewandelen, zoals IJsland, daar nu van af willen stappen omdat ze geconfronteerd worden met de ongunstige en perverse gevolgen van dit systeem.

Dit Parlement zou een duidelijke positie moeten innemen en dit voorstel moeten verwerpen. Deze oplossing biedt trouwens geen enkele garantie voor de bescherming van de duurzaamheid van de bestanden, omdat het verminderen van de rechten en de concentratie van die rechten bij een handvol marktdeelnemers niet noodzakelijkerwijs leidt tot en vermindering van de visserij-inspanningen, maar enkel tot een geconcentreerde exploitatie van de hulpbronnen.

Om de duurzaamheid van de hulpbronnen te beschermen zijn andere maatregelen nodig, zoals het garanderen van een rechtvaardig inkomen binnen de sector. Dit vergt dan weer marktinterventie, een betere marketing in de sector, een betere prijs bij eerste verkoop, een betere beloning van de vissers, een lagere marge voor de tussenpersonen en een rechtvaardige verdeling van de toegevoegde waarde over de hele waardeketen van deze sector.

De realiteit van de visserij in de Europese Unie is complex en gediversifieerd. In die zin is er een regelrechte tegenspraak tussen het belang van het lokaal bestuur, dat wijdverbreid erkend is, en het institutioneel kader van het Verdrag van Lissabon dat bepaalt dat de Europese Unie alleen bevoegd is voor het behoud van de mariene hulpbronnen.

We hebben een beheer nodig dat gestoeld is op wetenschappelijke kennis, dat rekening houdt met de realiteit en de bijzondere kenmerken van elk land, elk visserijgebied, elke vloot en van de hulpbronnen. Dit betekent dat de vissers betrokken moeten worden bij het vinden en uitvoeren van oplossingen. Dat is iets heel anders dan de louter gedecentraliseerde uitvoering van een centraal geformuleerd beleid.

John Bufton, *namens de EFD-Fractie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil commissaris Damanaki vragen om rekening te houden met het Verenigd Koninkrijk bij de herziening van het gemeenschappelijk visserijbeleid, waarmee wordt beoogd de recreatiezevisserij onder één noemer te scharen met de commerciële zeevisserij en ze gezamenlijk te reguleren en controleren.

Ik verkeerde in de veronderstelling dat quota bedoeld waren om de visbestanden op peil te houden. Het Europees visserijbeleid is er zo slecht in geslaagd duurzaamheid te realiseren dat, zoals het er nu uitziet, 91 procent van alle visgronden in 2015 overbevist zullen zijn.

Maar het probleem schuilt in de manier waarop de wateren worden bevist – niet in degenen die de wateren bevissen. Door niet-selectieve sleepvisserij en beuglijnvisserij worden onze zeeën helemaal leeggevisst. Maar het teruggooien van dode vis die reeds is gevangen en die geschikt is voor consumptie heeft met duurzaamheid helemaal niets te maken.

Een vorm van visserij die wel duurzaam is, is de recreatieve zeevisserij, een hobby waaraan circa een miljoen mensen in het Verenigd Koninkrijk plezier beleven en die in heel Europa naar schatting ongeveer twee miljard euro aan handel vertegenwoordigt, en dan heb ik het alleen nog maar over het visgerei.

In Engeland en Wales hebben zo'n 19 000 mensen een baan bij ongeveer 1 300 bedrijven, allemaal dankzij de recreatievisserij. Recreatieve zeevissers halen alleen uit zee wat ze willen opeten, laten kleine, jonge vissen met rust zodat ze zich kunnen ontwikkelen en voortplanten en gooien terug wat ze niet echt nodig hebben. Soms voorzien ze de vissen eerst van een merkteken en leveren op die manier een bijdrage aan beschermingsprogramma's.

Als de Commissie haar zin krijgt, zullen recreatieve zeevissers worden gedwongen om hun complete vangst aan te land en hun visquotum in mindering te brengen op het nationale quotum.

Recreatieve zeevisserij ondersteunt ecologisch verantwoorde zelfvoorzienendheid die, wanneer meer mensen daarvoor zouden kiezen, zou leiden tot een daling van de vraag die op dit moment de niet-selectieve commerciële visserij aanvuurt en mariene diersoorten in gevaar brengt.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft de Britse vloot altijd al benadeeld; wij mogen momenteel slechts 7 procent van het kabeljauwquotum voor het Kanaal vangen, en slechts een vijfde van het quotum in onze eigen territoriale wateren.

Wellicht behaagt het de commissaris om de belangen van onschuldige recreatievissers in het Verenigd Koninkrijk op dezelfde wijze te behartigen als haar voorganger heeft gedaan voor de vissers uit zijn eigen land, toen hij in het geweer kwam tegen een verbod op de verkoop van blauwvintonijn – een sector die zijn land, Malta, honderd miljoen euro per jaar opleverde.

Het GVB heeft wat een fantastische hernieuwbare voedingsbron had moeten zijn bijna compleet weggevaagd. Recreatieve zeevissers vertegenwoordigen misschien 1 procent van de totale vangst die overblijft. De Commissie aarzelt over de bescherming van een bijna bedreigde diersoort, maar vindt het wel nodig om de hobbyvisserij te reguleren. Het is wel duidelijk waar de belangen van de Commissie liggen.

Diane Dodds (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, wat mij en mijn kiezers in Noord-Ierland betreft worden de visserijsector en 27 jaar gemeenschappelijk visserijbeleid samengevat in paragraaf 138 van dit verslag, waarin er nogmaals op wordt gewezen dat één van de weinige gebieden waarop het GVB vrij succesvol is geweest, onder de bevoegdheid van de lidstaten valt.

Voor ons zou het ideaal zijn als het GVB werd geschrapt of als het Verenigd Koninkrijk zich eruit zou terugtrekken, zodat de lidstaten weer zeggenschap krijgen over hun eigen wateren.

Helaas leven we niet in deze ideale wereld. De hervorming van het GVB zal onvermijdelijk weer resulteren in een minder dan ideale situatie voor de Noord-Ierse vissers; een minder dan ideale situatie die, gedurende de afgelopen drie decennia, werd gekenmerkt door een ongerechtvaardigde neergang van onze visserijsector en onbeantwoorde vragen met betrekking tot de toestand van de visbestanden waarvan onze visserij afhankelijk is.

Het debacle rond de Visserijraad van december en de besluiten over quota vormen hier een onomstotelijk bewijs van.

Hoewel verre van ideaal kan de regionalisering van het GVB, zoals voorzien door de rapporteur, mijn goedkeuring zeker wegdragen. Ik onderschrijf dat de visie dat het GVB gestoeld moet zijn op drie kernbeginselen met een ecologische, sociale en economische dimensie. En mijn meest oprechte hoop is dat we een beleid kunnen afleveren dat de rampzalige gevolgen van het GVB ongedaan kan maken.

Ik vrees echter dat de radicale verandering die sommigen in deze herziening in het vooruitzicht stellen, zal resulteren in een volgende gemiste kans voor onze visserijsector en onze visbestanden.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, met deze hervorming staat alles op het spel. Als we nu niet moedig zijn, zal er later geen kans meer zijn om een echt visserijbeleid te ontwikkelen en zullen wij medeverantwoordelijk zijn voor die mislukking.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid ligt al jaren onder vuur, met steeds meer redenen, en het is ontmoedigend dat dit Parlement wanneer hem deze laatste kans geboden wordt niet in staat is om alternatieve oplossingen aan te dragen voor datgene wat we zo vaak bekritiseerd hebben, met name voor het onmiskenbare falen van het stelsel voor de instandhouding en het beheer van de visserij, wat is aangetoond door de staat van de visrijdommen en door de achteruitgang van de sector.

Ik begrijp niets van de terughoudendheid om op heldere wijze alternatieve oplossingen voor te stellen, die in dit Parlement in 1996 al ter sprake zijn gebracht, zoals het systeem van overdraagbare quota of het systeem van beheer overeenkomstig de vangstactiviteit, die zulke positieve resultaten hebben opgeleverd en die zouden kunnen bijdragen tot de instandhouding van ten minste de meer industriële vloten.

In het verslag wordt gezegd dat er niet één enkele oplossing voor iedereen kan zijn, maar tegelijkertijd wordt de mogelijkheid uitgesloten dat er verschillende oplossingen zouden kunnen bestaan. Ik begrijp die tegenstelling niet, zoals ik het evenmin begrijp waarom, als iemand geen gebruik wenst te maken van een instrument, de oplossing gezocht wordt in een verbod voor iedereen om dat instrument te gebruiken.

Dat is geen bescherming van de zwaksten, dat is angst van een deel van sommige sectoren die alleen oplossingen zien in permanente financiële steun.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid zou ook ons concurrentievermogen moeten waarborgen in de geglobaliseerde wereld van de visserijproducten, waarvan de markt ongetwijfeld zal blijven groeien maar, naar het zich laat aanzien, zonder ons.

De communautaire beleidsvormen zouden congruent moeten zijn, en het is ontoelaatbaar dat het handelsbeleid en de regels betreffende de oorsprong zoals die welke zijn voortgevloeid uit de nieuwe economische associatieovereenkomsten, het concurrentievermogen van de communautaire visserijsector kapotmaken zonder derde landen iets meer te bieden dan loze gebaren, die echter wel ten koste gaan van onze visserijsector.

Mijnheer de Voorzitter, een consensus is goed als hij bereikt wordt om verder te komen, maar niet als we erdoor verlamd worden om iets te doen aan de problemen, en problemen die opgelost moeten worden hebben we meer dan genoeg.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, hartelijk welkom aan alle vissers hier! De stemming van vandaag is een mijlpaal voor het Europees Parlement. Voor de eerste keer sinds de ratificatie van het Verdrag van Lissabon kunnen we ons uitspreken over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB). De komende jaren zullen we heel wat meer macht en verantwoordelijkheden krijgen. Dit verslag is acceptabel en ik wil mevrouw Patrão Neves en mevrouw Andrés Barea bedanken voor hun harde werk.

We zijn erin geslaagd om belangrijke sociaaldemocratische kwesties in het verslag op te laten nemen, waaronder specifieke ondersteuning voor de kleinschalige visserij. De betrokkenen zullen nu bij het besluitvormingsproces worden betrokken. Vooral kleine familiebedrijven hebben steun nodig. Hun aanwezigheid in de kustgebieden zorgt niet alleen voor werkgelegenheid, maar vergroot ook de toeristische aantrekkingskracht van veel van deze gebieden. Sommige delen van dit verslag behoeven nog verdere verbetering en daarvoor hebben we amendementen ingediend. Wij sociaaldemocraten willen duidelijk maken dat een van de centrale problemen de nog altijd aanwezige overcapaciteit is. Het is een feit dat ecologische

duurzaamheid een fundamentele basisvoorwaarde is voor de economische toekomst van de vissers. Daarom moet het milieu prioriteit hebben.

Een derde belangrijk punt is de werking van het GVB en de partnerschapsovereenkomsten met derde landen. Wij stellen voor om paragraaf 121 waarin overdreven nadruk wordt gelegd op de belangen van de Europese visserij, te schrappen. We moeten ons buiten Europese wateren net zo gedragen als thuis. Dit betekent dat we in de hele wereld duurzaamheid, mensenrechten en democratie bevorderen en ervoor zorgen dat de inkomsten uit partnerschapsovereenkomsten niet in de zakken van corrupte dictators verdwijnen.

Tot slot wil ik nog een fundamenteel punt noemen. Het Europees visserijbeleid is een heet hangijzer, want er spelen tal van grote nationale belangen. Het zal geen verrassing zijn dat ze de afgelopen weken tot verhitte discussies in de fracties hebben geleid. Gelukkig zijn we er allemaal in geslaagd om goede compromissen te vinden. Maar als we dan bij het wetgevingsproces zijn aanbeland, moeten we ons nog meer dan vandaag op deze kwestie oriënteren en gemeenschappelijke Europese oplossingen uitwerken. De trivialiteit van nationale hebzucht moeten we aan de Raad overlaten.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, voor ik van wal steek wil ik de commissaris, die vandaag voor het eerst het Parlement toespreekt, welkom heten in dit Huis en haar veel succes wensen tijdens haar ambtstermijn. Verder wil ik onze collega, mevrouw Patrão Neves, feliciteren met haar verslag.

(GA) Voor het nieuwe gemeenschappelijk visserijbeleid zijn duidelijkere, betere doelstellingen nodig, waarin ecologische, economische en sociale uitgangspunten te herkennen zijn. Het beleid moet compleet heroverwogen worden, natuurlijk door alle belanghebbenden samen.

We moeten de visbestanden duurzaam beheren. Tegelijk is het van belang om een leefbaar en duurzaam bestaan voor de Europese vissers veilig te stellen.

(EN) Ik maak mij met name zorgen over vissers die opereren onder de kust en vanaf kleine eilanden aan de kust. Dergelijke kleinschalige visserij is uitermate belangrijk voor de perifere gebieden waar geen andere sociale werkgelegenheid is, en ik vind het hoopgevend dat de commissaris vanochtend enkele woorden heeft gewijd aan dergelijke visserij.

De meeste boten die vissen in deze gebieden zijn minder dan vijftien meter lang, vangen vissen en hoeveelheden die geen noemenswaardig effect hebben op de visbestanden, en uiteraard gaat het in veel gevallen om soorten waarvoor geen quotum geldt. Het belangrijkste is wel dat er voor deze mensen geen ander werk voorhanden is. Daarom heb ik een amendement ingediend waarin de Commissie wordt opgeroepen om in het bijzonder rekening te houden met deze plattelandsgemeenschappen.

De regionalisering en de introductie van de regionale adviesraden hebben vruchten afgeworpen, dus valt aan te nemen dat regiogebonden beheersstructuren legio positieve effecten zullen hebben, waaronder meer verantwoordelijkheden voor belanghebbenden en de ontwikkeling van een nieuw gemeenschappelijk visserijbeleid dat meer rekening houdt met lokale aspecten.

Nu het Verdrag van Lissabon in werking is getreden naar aanleiding van het referendum dat vorig jaar in mijn land is gehouden, heeft het Europees Parlement meer wetgevende bevoegdheden. De commissaris heeft dit wederom onderkend en ik zie uit naar de samenwerking met haar.

Tot slot spreek ik de hoop uit dat de belangrijkste elementen van dit verslag zullen worden meegenomen in toekomstige substantiële herzieningen.

Ian Hudghton (Verts/ALE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, onze rapporteur heeft over het GVB gezegd dat een groot deel van de oorspronkelijke problemen van dit beleid nog altijd niet verholpen is. Ik sluit me daar bij aan, en gedurende de afgelopen 27 jaar heeft Schotland geen positieve ervaringen opgedaan met het GVB. Als we willen overgaan op een beheerssysteem voor de visserij dat werkt, en ik ga ervan uit dat we dat allemaal willen, dan moeten we bereid zijn om een totaal andere weg in te slaan.

Het overgecentraliseerde, inflexibele GVB heeft jammerlijk gefaald en dat moeten we onder ogen zien. Daar staat tegenover dat de Commissie erkent dat het lokale beheer in de 12-mijlszone, tot nu toe, over het algemeen goed heeft gewerkt; daaruit moeten we lering trekken.

Ik heb amendementen ingediend waarvoor ik graag steun van collega's zou krijgen. Met deze amendementen wil ik de werkelijke bevoegdheden teruggeven aan de Europese visserijlanden, de samenwerking tussen visserijlanden en belanghebbenden op een logische basis bevorderen, namelijk per zeebekken, maatregelen

op lokaal en lidstaatsniveau stimuleren om de visserij op duurzame wijze te beheren en ervoor zorgen dat de historische rechten en voordelen, die een voortvloeisel zijn van het beginsel van relatieve stabiliteit, worden erkend en gehandhaafd.

Ik ben er vast van overtuigd dat diegenen die het meeste belang hebben bij de succesvolle instandhouding van de visbestanden, namelijk de visserijgemeenschappen en de visserijlanden zelf, het beste in staat zijn om de werkelijke besluiten te nemen over beheersplannen, en deze ook het beste zelf ten uitvoer kunnen leggen voor hun eigen visserij met gebruikmaking van regionale samenwerkingsverbanden. Het GVB is niet alleen op een mislukking uitgelopen voor de visserijsector en de visbestanden, maar heeft daarnaast ontegenzeggelijk bijgedragen aan een negatieve trend in de publieke opinie over de EU als geheel; ook op dat gebied hebben we dus wat te verliezen. Als we met deze hervorming van het GVB geen doel weten te treffen...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Struan Stevenson (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, om te beginnen wil ik de rapporteur, mevrouw Patrão Neves, feliciteren met het harde werk dat zij heeft verricht om dit verslag te produceren. Vandaag hebben we de kans om daadwerkelijk iets te betekenen en een beleid dat unaniem wordt beschouwd als een vreselijke mislukking een andere richting op te sturen. Maar om die radicale verandering teweeg te brengen mogen we niet in oude fouten vervallen.

Weg met het micromanagement vanuit het centrum, weg met de "topdown"-regulering, weg met het hanteren van een uniforme aanpak voor de hele EU. Met de hervorming van het GVB, in welke vorm van ook, moet een einde komen aan het debacle van de teruggooi. De belanghebbende partijen moeten worden betrokken bij het dagelijks beheer van de visbestanden. De capaciteit van de vissersvloten moet in evenwicht worden gebracht met het niveau van de visbestanden. Duurzaamheid en instandhouding moeten een centrale plek krijgen op onze agenda. We moeten een einde maken aan de illegale, niet aangegeven en ongereglementeerde vangst en zorgen voor een fatsoenlijk bestaansniveau voor allen die in de sector werken. Als we erin slagen om daadwerkelijk inhoud te geven aan de kernwaarden van het GVB, namelijk de instandhouding van de werkgelegenheid en de visbestanden, hebben we werkelijk vooruitgang geboekt.

Anna Rosbach (EFD). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, het is hoog tijd dat er een hervorming van ons visserijbeleid komt, maar ik had liever een meer ambitieuze hervorming gezien, met name omdat het gaat om de toekomstige duurzaamheid van de visbestanden in onze zeeën. Het gebeurt zeer zelden dat ik zeg dat ik het volledig eens ben met de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, maar ik moet toegeven dat dit nu wel het geval is. In feite zijn hun amendementen zowel verantwoordelijk als noodzakelijk voor het behoud van de visserij in de toekomst.

Ik wil de Raad en de Commissie een vraag stellen die onze gasten van vandaag niet leuk zullen vinden, maar die van cruciaal belang is voor de toekomst. Mijn vraag luidt namelijk: hoe kunnen we in de gehele EU een vangstverbod invoeren voor alle vissen en schaaldieren in hun respectieve paaiperioden? Iedereen weet immers dat telkens wanneer er slechts één kabeljauw vol met kuit (viseieren) wordt gevangen, daarmee tegelijk alle komende generaties kabeljauw worden gevangen. Hierdoor is het bijna onmogelijk om een stabiel kabeljauwbestand te handhaven, om maar een actueel voorbeeld te noemen.

Het verheugt mij dat er in het nieuwe groenboek meer aandacht is voor kleinschalige visserij. Dit is niet alleen gunstig voor het milieu, maar ook voor het behoud van lokale arbeidsplaatsen. Het is ook goed dat het groenboek belang hecht aan duurzame aquacultuur, zodat voorkomen kan worden dat we de zeeën rondom de kusten van derde landen leegvissen. Ook moeten we ophouden met het vissen op exotische en bedreigde vissoorten, alleen omdat sushi in de mode is geraakt.

Andrew Henry William Brons (NI). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, onze partij vindt dat de instandhouding van de visbestanden de verantwoordelijkheid zou moeten zijn van de individuele lidstaten, wier vissers exclusieve toegang zouden moeten hebben tot de territoriale wateren van hun eigen land.

Wij onderkennen echter dat Europa, en feitelijk de hele wereld, kampt met het probleem van overbevissing en onduurzame visbestanden.

Het huidige beleid, krachtens hetwelk vissers overtollige en te kleine vis moeten teruggooien in zee, ook als ze dood of stervende zijn doordat ze zo snel naar het wateroppervlak zijn gehaald dat hun zwemblaas is beschadigd, moet worden herzien.

Nieuwe technologieën moeten uitkomst bieden. Zo heeft een van mijn kiezers, Jeff Stockdale uit Hull, een voormalig visser, een revolutionaire 'potval' ontwikkeld die vissen aanmoedigt naar binnen te zwemmen

om te ontkomen aan de getijdenstroom, maar die kleine vissen laat ontsnappen en grotere vissen kan vrijlaten voor zij naar het oppervlak worden gehaald, indien dat noodzakelijk is om het quotum niet te overschrijden.

Ik beveel de Commissie en eigenlijk de hele wereld aan deze uitvinding in overweging te nemen.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, in tegenstelling tot sommigen onder ons ben ik van mening dat het verslag van het Europees Parlement over het groenboek een wezenlijke en zelfs essentiële bijdrage aan de ontwikkeling van het toekomstige gemeenschappelijk visserijbeleid vormt. Het is een uitgebreid verslag dat ingaat op alle aspecten van dit beleid en in het bijzonder op de bescherming van visrijdommen, een wereldwijde benadering voor het beheer van de visbestanden en gedecentraliseerd bestuur. Dat alles lijkt mij uiterst relevant en zeer zinvol.

Ik wil hier vandaag graag kenbaar maken hoe tevreden Frankrijk is over deze bijdrage door het Parlement, waaraan we gezamenlijk hebben gewerkt, en ik bedank mevrouw Patrão Neves voor het werk dat ze heeft verricht. Dit verslag wijst op de noodzaak om wetenschappelijke kennis in de visserijsector te vergroten zodat op de genomen besluiten niets af te dingen valt.

We moeten inderdaad streven naar de instandhouding van rijkdommen en duurzame visserij bevorderen, maar laten we oppassen niet een beroepsgroep te stigmatiseren die al lang tot het inzicht is gekomen dat het voortbestaan van de sector staat of valt met naleving van de regels. Inderdaad, we gaan richting een markteconomie. Dat betekent echter niet dat we georganiseerde reguleringsmiddelen moeten afschaffen. Ik ben met name te spreken over de compromissen die naar aanleiding van onze commissiedebatten zijn bereikt.

Er wordt inderdaad niet expliciet verwezen naar overdraagbare individuele visrechten. Deze vorm van beheer wordt door sommigen beschouwd als een beheersinstrument dat voldoet aan de ecologische, economische en sociale doelstellingen van de sector. Dat is niet mijn mening. Een Europese markt die ongereguleerd mag produceren is vandaag de dag niet wenselijk. Dit zou leiden tot oncontroleerbare speculatie en een concentratie van individuele rechten.

Ofschoon het beslist cruciaal zal zijn om nieuwe beheermethoden voor industriële visvangst ten uitvoer te leggen – ik ben het in dat opzicht eens met mijn collega, mevrouw Fraga Estévez – blijf ik ervan overtuigd dat een te ruime toepassing van dit systeem noodlottig zou zijn voor onze kleinschalige visserij, waaraan wij zeer gehecht zijn.

Mevrouw Damanaki, wij rekenen op u.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, mijnheer Martín Fragueiro, het huidige gemeenschappelijk visserijbeleid heeft gefaald. De meeste visbestanden storten ineen. De visbestanden worden voor 88 procent boven de maximale duurzame opbrengst bevestigd en liggen voor 30 procent buiten de veilige biologische grenzen, en dat betekent dat deze visbestanden slechts marginale kansen krijgen om zich te herstellen. Een typerend voorbeeld is de kabeljauw in de Noordzee, die nog voordat het voortplantingsproces op gang komt wordt gevangen. De onderhavige hervorming is dus absoluut noodzakelijk.

De bescherming van de vangst is een voorwaarde voor de bescherming van de beroepsvissers. Om de ineensinking van de Europese visserij te voorkomen zijn wij genoodzaakt de vangstcapaciteit en de Europese vissersvloot te verkleinen. De ecologische benadering dient het uitgangspunt te zijn voor een nieuw gemeenschappelijk visserijbeleid, en daarbij moet een langetermijnplanning worden gevolgd, moeten participatieprocedures worden gebruikt en moet het voorzorgsbeginsel worden toegepast. Deze langetermijnbenadering voor het behoud van de soorten dient tevens te worden toegepast in al onze internationale visserijovereenkomsten.

Ik wil u vragen deze grondbeginselen aan te nemen, zodat een gedecentraliseerd en participerend systeem kan worden ontwikkeld waarbinnen op het laagst mogelijke niveau besluiten kunnen worden genomen en waaraan de beroepsvissers kunnen deelnemen, met respect voor de behoeften van maritieme ecosystemen.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de commissaris, dames en heren, dit is slechts een stap op de lange weg naar de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Ik wil de rapporteur bedanken voor het verslag en onze coördinator voor het efficiënte werk.

Ik ben voorstander van een fundamentele hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Maar wanneer wij de moed niet hebben om dit te doen, vind ik het belangrijk dat we vasthouden aan het beginsel van

relatieve stabiliteit. Verder wil ik nadrukkelijk het grote probleem van de vraatzuchtige aalscholvers noemen en wijzen op het beheersplan waarom het Parlement al eerder heeft verzocht.

De visserij is van fundamentele economische en culturele betekenis voor onze kustgebieden. Daarom vind ik het heel belangrijk dat we een evenwicht bereiken tussen economie en milieu bij de verwachte hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Peter van Dalen (ECR). - Voorzitter, terecht is duurzaamheid kernbegrip in het groenboek. Duurzaam zowel in de zin van toekomstbestendig voor de visserij, als goed in de zin van het milieu. De door de Europese Commissie gestelde doelen zijn niet nieuw, maar Europa is er tot dusverre niet in geslaagd die doelen te realiseren. Dit legt extra druk op de noodzaak van hervorming.

Ik steun de oplossingsrichting van de Commissie: regionalisering. Er moet meer ruimte komen voor de visserijsector zelf, met aandacht voor ecologie. Het huidige beleid is te ver doorgeschoten, bevat te veel details en is niet effectief.

Tevens is momenteel de naleving van de regels slecht. De goeden lijden onder de kwaden. Ik ben trots op de Nederlandse vissers. Zij hebben samen met Denemarken als enigen de vangstquota op orde. Wij moeten de Europese visserijsector aanzetten tot meer betrokkenheid en verantwoordelijkheid naar Nederlands model. Ik ben blij dat terug te zien in het groenboek. Alleen zo is er een duurzame toekomst voor de visserijsector.

Bastiaan Belder (EFD). - Het bestaande visserijbeleid schiet te kort. Er is een radicale ommekeer vereist. Dat zijn de tamelijk vergaande bewoordingen waarmee de Europese Commissie het groenboek begint. Opmerkelijk. Niet dat ik ze wil bestrijden, integendeel.

Er zijn er die stellen dat het GVB mislukt is, niet in de eerste plaats omdat het zo'n fout beleid is, maar omdat het zo slecht uitgevoerd en gehandhaafd is. Hier zijn belangrijke lessen te trekken. Beleid moet uitvoerbaar zijn. Daarom moet het eenvoudiger. Ik ben daarom blij met de richting die de Europese Commissie wijst. Regionalisering, meer betrokkenheid van de sector en vooral regels naleven.

In het verslag van mijn Portugese collega over dit groenboek wordt gewezen op de grote verschillen tussen visserijen en vloten. Terecht. Wij kunnen niet in het algemeen spreken over dé overcapaciteit of dé overbevissing of hét gebrek aan naleving. Een regionale en sectorspecifieke aanpak vereist hier een genuanceerd spreken. Juist afgelopen zaterdag heb ik intensief gesproken met vertegenwoordigers van de sector. Vissers en wetenschappers werken steeds beter samen, vertelden zij mij. Dat lijkt mij een voorbeeld van hoe het ook kan. Het vergroot het draagvlak voor het beleid aanzienlijk, wanneer vissers hun kennis kunnen inbrengen en mede het beleid kunnen vormgeven. Dan zijn wij op de goede weg. Tot slot wil ik de rapporteur hartelijk danken voor haar uitstekende verslag.

Ioannis A. Tsoukalas (PPE). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, ook ik zou graag commissaris Damanaki willen verwelkomen, en ook zou ik in het bijzonder mevrouw Maria do Céu Patrão Neves willen bedanken voor haar grondige en uitmuntende werk.

Al het belangrijke is reeds gezegd. Ik zal mijn aandacht concentreren op drie punten: ten eerste, de overbevissing. Overbevissing is een onbetwistbaar feit. Zoals de heer Arsenis al zei wordt inderdaad geschat dat 88 procent van de visbestanden in de Europese zeeën bedreigd worden door overbevissing, hetgeen betekent dat hiervan zo veel wordt gevangen dat herstel niet meer mogelijk is.

De immer aanhoudende overbevissing heeft ertoe geleid dat de vangst in Europa steeds verder afneemt en er tegelijkertijd banen verloren gaan. De gevangen vissen worden steeds kleiner in omvang, hebben vaak nog niet eens de voortplantingsleeftijd bereikt en zijn steeds moeilijker te lokaliseren.

Ten tweede, Europa vangt nu veel minder vis dan zo'n vijftien jaar geleden, ongeveer 25 procent minder, terwijl de vangstcapaciteit en de kosten zijn toegenomen. Toch moeten we geen overdreven maatregelen nemen, want die zouden averechts kunnen werken, aangezien er volgens experts weliswaar sprake is van overbevissing, maar niet van ineenstorting van de visbestanden.

Zoals ook in het verslag van Patrão Neves wordt aangegeven, moeten we niet vergeten dat duurzaamheid drie dimensies kent: een sociale, een economische en een ecologische dimensie. Een visserijbeleid dat zich concentreert op duurzame ontwikkeling kan zich niet alleen maar met vissen bezighouden, maar moet ook de mens centraal laten staan.

De vissen, de mens, de aalscholvers en de zeehonden vormen concurrerende systemen binnen hetzelfde ecologische systeem.

Tot slot wil ik benadrukken dat zowel ikzelf als een aantal andere collega's er op staan dat meer onderzoek wordt gedaan naar de visserij. Het gaat hier niet om mijn eigen standvastigheid, maar om een realiteit die wij in het kader van alles wat de heer Cadec heeft verteld moeten aanpakken.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Voorzitters, commissaris, dames en heren, allereerst wil ik alle rapporteurs bedanken voor hun uitstekende samenwerking en voor de enorme hoeveelheid werk die ze ondanks soms uiteenlopende belangen hebben verzet.

Het eerste resultaat van onze inspanningen is dat het Parlement nu kan aangeven welke richting het wil geven aan het toekomstige gemeenschappelijk visserijbeleid.

Het tweede resultaat: tijdens de onderhandelingen was onze prioriteit dat deze tekst tegemoetkomt aan de door vissers kenbaar gemaakte zorgen. We zijn hierin geslaagd: de bepalingen die betrekking hebben op overdraagbare individuele quota zijn ingetrokken, en de steun voor kleinschalige en kustvisserij is gehandhaafd.

Het derde verwachte resultaat is dat het op te stellen document moet uitmonden in een participatieve en bottom up-benadering, dat wil zeggen in overleg met alle betrokken partijen in de sector. Ook moet het rekening houden met de aspecten die cruciaal zijn voor de Fractie van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten in het Europees Parlement, met name de menselijke en maatschappelijke dimensie van de hele sector, die op doeltreffende wijze moet worden gekoppeld aan de bevordering van duurzame visserij en aan de instandhouding van de visbestanden in het kader van een ecosysteembenadering.

Ik zou daaraan willen toevoegen dat, als we een ambitieuze hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid tot een goed einde willen brengen, we er een budget aan moeten toekennen dat past bij onze ambities. Onze politieke verbintenis zal worden afgerekend op de middelen die we ervoor vrijmaken. Wij verwachten van de Commissie...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Mijnheer Martín Fragueiro, mevrouw Damanaki, we hebben duidelijke doelstellingen nodig, we hebben moed nodig en we moeten vermijden dat er weer iets fout gaat; participatie is daarvoor van essentieel belang.

De visserijsector en de verwerkende industrie hebben als eerste belang bij duurzame visserij, en daarom zijn zij betrokken bij de voorbereiding van de hervorming, of nemen zij daaraan deel, zoals aan de herziening van een controleregeling in 2009, die op een meer transparante wijze had moeten worden opgesteld. Hun participatie is essentieel om de doelstellingen van de hervorming te verwezenlijken: het garanderen van een duurzame en rendabele visserijsector, en het veiligstellen van de voorraden.

De overige sleutelwoorden zijn: regionalisering, verantwoordelijkheid, stabiliteit en rechtvaardigheid: regionalisering, om de specifieke eigenschappen van elk visserijgebied en elke vorm van visserij in aanmerking te nemen, waarbij een onderscheid moet worden gemaakt tussen de kleinschalige en de industriële visserij; verantwoordelijkheid, door goede visserijpraktijken en de al geleverde inspanningen om de vangstcapaciteit te beperken, centraal te stellen; stabiliteit, door het uitvoeren van beheersplannen voor de lange termijn op basis van wetenschappelijke resultaten, die steeds betrouwbaarder worden; rechtvaardigheid, door de GMO van de sector te herzien en inspecties en controles van derde landen aan te bieden om de sector aan te zetten tot duurzaam gedrag. Rechtvaardigheid ook voor de vrouwen van de zee, die in deze sector altijd en eeuwig over het hoofd worden gezien; zonder hun werk zou visserij in vele gebieden onmogelijk zijn.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Ik sta positief tegenover het ingediende groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Evenals Tsjechië in de Raad van Ministers ondersteun ik het streven naar verbetering, vereenvoudiging en verhoging van de effectiviteit van de wetgeving op dit gebied. Vooral de poging van de Commissie om voor meerdere jaren een strategie voor de instandhouding van de visbestanden vast te leggen en meer de nadruk te leggen op het vinden van een goed compromis tussen de belangen van de visserij en het milieu vind ik erg waardevol.

We moeten het groenboek beschouwen als een eerste stap in de richting van hervorming op dit gebied. In volgende voorstellen zou ik graag zien dat er meer aandacht wordt besteed aan de mogelijkheden op het gebied van aquacultuur. Een herleving van de aquacultuur, zowel in zoet als in zout water, zou een impuls kunnen zijn voor de ontwikkeling van kustgebieden en plattelandsgebieden en kan tegelijkertijd voordeel

opleveren voor de consument in de vorm van ecologisch verantwoorde levensmiddelen. Wat dat betreft ben ik het eens met alle ingediende amendementen.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). - (PL) Mijnheer de Voorzitter, de visserijsector vormt niet alleen een essentiële bron van inkomsten in de Europese kustgebieden, maar vervult ook een rol van betekenis in de voedselvoorziening van de Europese burgers. Jammer genoeg biedt het gemeenschappelijk visserijbeleid in zijn huidige vorm geen antwoord op de uitdagingen die verband houden met bepaalde problemen die zich vandaag voordoen, zoals de ongecontroleerde exploitatie van visgronden en de overcapaciteit in de visserij. Het maritieme beleid dient volledig te worden omgevormd. We staan slechts aan het begin van een proces dat zou moeten resulteren in een ingrijpende herziening van het bestaande ondoeltreffende Europese visserijbeleid.

Mevrouw Patrão Neves, ik zou u van harte willen bedanken voor uw veelomvattende verslag. In de tekst is een aantal onontbeerlijke maatregelen opgenomen waarop deze hervorming zou moeten worden gebaseerd. Een eerste voorbeeld is de beperking van de overcapaciteit. Dit is een fundamenteel probleem dat moet worden opgelost door de invoering van passende marktmechanismen en het toezicht daarop. Ik doel in dit verband op een systeem van individuele overdraagbare quota (ITQ's). Ik geloof dat dit een soort economisch medicijn kan zijn om de omvang van de vloot aan te passen aan de beschikbare visbestanden en om de rentabiliteit van de visserijsector te verzekeren. Een tweede belangrijke maatregel betreft de decentralisering van het beleid en het garanderen van een grotere betrokkenheid van belanghebbende partijen en adviesorganen bij dit proces. Deze aanpak is gericht op het bevorderen van de participatie van de vissers en het uitwerken van gedetailleerde regelingen, teneinde het vertrouwen tussen de vissers en de instanties voor visserijbeheer te versterken.

Het groenboek bevat een juiste beoordeling van het huidige visserijbeleid en legt daarbij de vinger op de vele tekortkomingen. In het verslag van mevrouw Patrão Neves worden enkele oplossingen geanalyseerd die een einde zouden kunnen maken aan de ongunstige situatie van de visserijsector in Europa. Deze voorstellen dienen echter nog verder te worden besproken. Indien dit niet gebeurt, loopt onze Gemeenschap het risico dat er een andere versie van de hervorming wordt goedgekeurd die geen oplossing zal bieden voor de problemen waarmee de Europese visserijsector te kampen heeft.

Iliana Malinova Iotova (S&D). - (BG) Dit is de eerste keer sinds de goedkeuring van het Verdrag van Lissabon dat we over het gemeenschappelijk visserijbeleid debatteren en we zijn ons daarbij terdege bewust van de grote verantwoordelijkheden die we als gevolg van de toegenomen macht van het Parlement hebben. Er heeft een verhitte discussie over het Groenboek plaatsgevonden en ik wil de rapporteurs van harte danken voor al het werk dat ze hebben verricht.

Er is één specifiek aspect van de voorgestelde hervorming dat ik wil benadrukken en dat van doorslaggevend belang is voor de ontwikkeling van de hele sector. Het is belangrijk dat de sector rekening houdt met de veranderingen als gevolg van de uitbreiding van de Europese Unie in 2004 en 2007, evenals met de nieuwe lidstaten zelf. In het bestaande systeem voor de uitvoering van onderzoek en analyse en ook in het besluitvormingsproces moet er naar de nieuwe waterwegen en hun specifieke kenmerken worden gekeken. Ik wil hierbij de noodzaak onderstrepen om bijzondere aandacht te schenken aan de Zwarte Zee en speciale instanties op te richten die dit coördineren. We moeten oog hebben voor de belangen van de mensen die in deze kustgebieden wonen, voor de ecologische belangen en voor de visserij. Dat zeg ik ook in het licht van het volgend meerjarig financieel kader 2014-2020 waarin deze hervorming moet worden gefinancierd.

Tot slot moeten we het voorstel om de overcapaciteit van de vloot terug te dringen mijns inziens niet ondersteunen. Dit zou gezien de ernstige financiële en economische crisis averechtse gevolgen voor de visserij kunnen hebben.

Chris Davies (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik hoop dat de commissaris moed put uit de stemming die we deze maand hebben gehouden over de blauwvintonijn. Mijn inziens vormt die een goede indicatie van de overtuiging die leeft in dit Huis, en wellicht ook een indicatie dat u erop kunt rekenen dat veel van de leden hier zullen stemmen voor een behoorlijk radicale hervorming.

Gisteren hebben veel leden een door mij georganiseerd seminar bijgewoond, een presentatie van de Marine Stewardship Council (MSC). Ik heb deze organisatie altijd een warm hart toege dragen. De MSC is ongeveer tien jaar geleden opgericht door een samenwerkingsverband van bedrijven en milieuactivisten, wat altijd een goede combinatie is. De organisatie kwam traag op gang, maar naar schatting zal eind dit jaar ongeveer 10 procent van de mondiale visserij MSC-gecertificeerd zijn.

Het MSC-keurmerk geeft de detailhandelaren die de MSC ondersteunen geloofwaardigheid. Het vergroot het consumentenvertrouwen en vissers wier bedrijf in het bezit is van dit duurzaamheidskeurmerk kunnen rekenen op hogere inkomsten. Bovendien kunnen deze vissers hun families en gemeenschappen met trots een stuk papier laten zien waarop zwart op wit staat dat hun harde werk van vandaag geen negatieve gevolgen heeft voor het voortbestaan van de visbestanden in de toekomst.

Dit alles sluit naadloos aan bij de inspanningen van de Commissie en ik hoop dat de commissaris het werk van de MSC tijdens haar termijn zal steunen. De MSC-norm zal uitgroeien tot een gouden norm.

Mairead McGuinness (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik dank de rapporteur voor de toewijding en nauwgezetheid waarmee zij zich voor dit dossier heeft ingespannen.

Nu het Verdrag van Lissabon is aangenomen krijgt dit Huis te maken met twee grote beleidshervormingen op twee gebieden, namelijk landbouw en visserij. De vragen die moeten worden beantwoord zijn vergelijkbaar: we willen allemaal het beste voor de sectoren en we proberen ze zo te hervormen dat er optimale resultaten worden behaald.

Het baart mij enige zorgen, en de rapporteur vermeldt dit ook in haar toelichting, dat we in 2002 ook vol goede bedoelingen waren, maar dat de hervorming desondanks is uitgedraaid op een mislukking voor de visserijsector, en dat het ook niet is gelukt om te voldoen aan de duurzaamheidscriteria.

Ik put echter hoop uit haar uiterst praktische benadering van de problemen: de drie beginselen waarnaar we moeten kijken – ecologische, sociale en economische duurzaamheid – en dan de praktijken die nodig zijn om die beginselen te implementeren. Het gaat om lokale en regionale aspecten en om rekening houden met de mensen die door de maatregelen worden getroffen. Ik ben met name gecharmeerd van het idee dat we minder kunnen vissen en meer kunnen verdienen. Als we dat voor elkaar krijgen, kunnen we misschien hetzelfde doen voor de landbouw.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). - (PT) Zoals verschillende sprekers al gezegd hebben, is het doel dat we met het gemeenschappelijk visserijbeleid hebben proberen te realiseren – totnogtoe zonder succes – vanuit milieuoogpunt duurzaam, vanuit economisch oogpunt rendabel, en vanuit sociaal oogpunt waardig. In het groenboek van de Commissie wordt een goede diagnose gesteld van de situatie in de sector en worden veel vragen gesteld, maar het schiet tekort als het erop aankomt om oplossingen te bieden. In dit verslag wordt ook verwezen naar talrijke beginselen en sporen waarover een consensus bestaat en die nu moeten worden omgezet in concrete maatregelen zodat we ons doel zo snel mogelijk kunnen bereiken.

De inspanningen van de rapporteur verdienen een bijzondere vermelding. Ze heeft een poging gedaan om maatregelen voor te stellen en ze heeft zich vooral bereid getoond om compromissen te aanvaarden waardoor de meeste controversiële kwesties uit haar oorspronkelijke verslag zijn verdwenen. De Commissie heeft nu de enorme verantwoordelijkheid om in haar wetgevingsvoorstel concrete maatregelen voor te leggen waarmee we de beginselen die in dit verslag zijn vastgelegd kunnen uitvoeren. Ik ben er zeker van dat we dit verslag met een grote meerderheid zullen goedkeuren.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, een belangrijk deel van de toekomst van Europa staat op het spel met de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

De visserij is een middel van bestaan en een leefwijze in onze kuststreken, en zij vormt de basis van onze conservenindustrie en van het mariene onderzoek. Deze sector is van fundamenteel belang voor de veiligheid, de kwaliteit en de prijs in de voorziening van voedingsmiddelen aan onze consumenten. Hij is ook van essentieel belang voor onze buitenlandse betrekkingen en ontwikkeling.

De hervorming moet gericht zijn op een verantwoordelijke, duurzame en concurrerende visserij. Zij moet de sociale dimensie ervan beklemtonen, prioriteit geven aan het ecosysteem en zij moet worden opgenomen in het mariene beleid.

Het is belangrijk dat de instandhouding en het herstel van de hulpbronnen worden veiliggesteld en dat het beginsel van de relatieve stabiliteit herzien wordt. In het beheersbeleid op basis van de TAC's en quota moet ruimte komen voor het beheer volgens omvang van de vangstcapaciteit. Van groot belang is ook dat de controle wordt uitgebreid en er een einde wordt gemaakt aan oneerlijke concurrentie.

De kleinschalige visserijvloot en de regio's die in hoge mate afhankelijk zijn van de visserij hebben een andere benadering nodig en meer sociaaleconomische hulp. De vangst van schaaldieren moet volledig in het gemeenschappelijk visserijbeleid geïntegreerd worden.

Het verslag heeft mijn steun, en ik wens de rapporteur en de schaduwrapporteurs geluk met de compromissen die bereikt zijn. Ik zou de Commissie en het voorzitterschap van de Raad willen vragen om dit verslag serieus in aanmerking te nemen bij hun toekomstige werk.

Ole Christensen (S&D). - (DA) Mijnheer de Voorzitter, ik ben van mening dat het gemeenschappelijk visserijbeleid belangrijk is. Het is echter ook belangrijk dat het visserijbeleid wordt gesteund door de burgers in Europa en door alle belanghebbenden binnen de visserijsector. Derhalve hebben we geen andere keus dan een sterkere regionalisering door te voeren, zodat de verantwoordelijkheid voor het uitvoeren van de Europese kaders en doelstellingen worden gedecentraliseerd. Het teruggooien van vis moet tot het minimum worden beperkt, maar voordat dit bereikt kan worden, moet eerst het beleid achter het teruggooien worden veranderd. Aan illegale visserij moet een einde worden gemaakt gezien de desastreuze gevolgen ervan voor legale vissers. In de lidstaten moet strenger en op uniforme wijze worden gecontroleerd. De kleinschalige visserij moet worden versterkt door kleinere boten een speciale status te geven. Vistochten waarbij de vis dezelfde dag nog aan land wordt gebracht, zorgen voor verse vis die een goede prijs opbrengt, terwijl het milieu en de visbestanden worden gespaard. Ik hoop dat deze elementen uitdrukkelijk worden opgenomen in de uiteindelijke hervorming. Er is namelijk behoefte aan.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). - (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, dames en heren, ik sluit me graag aan bij de opmerkingen van de rapporteur over dit groenboek, die in de goede richting gaan. De nieuwe strategie moet visserij op lokaal niveau bevorderen, en ik wil erop wijzen dat de aquacultuur hiervan een wezenlijk onderdeel vormt, aangezien het een grote hoeveelheid rijkdommen en tienduizenden arbeidsplaatsen vertegenwoordigt. Europa heeft een aquacultuur nodig die sterk, duurzaam en kwalitatief hoogwaardig is.

Ik wil in het bijzonder uw aandacht vestigen op de schelpdiercultuur, waarvoor specifieke beperkingen gelden die pragmatische en passende oplossingen vereisen. Dit soort cultuur is vaak het werk van kleine bedrijven, die hard zijn getroffen door de crisis. Vervuiling en veranderingen in het natuurlijke milieu leiden tot een steeds kwetsbaardere en onstabielere productie. Producenten verwachten dat Europa hun forse steun biedt, dat wil zeggen op korte termijn tijdelijke financiële bijstand zodat ze van hun productie kunnen blijven leven, op middellange termijn overgangssteun om ervoor te zorgen dat de vissoorten de biologische tijd krijgen die ze nodig hebben om zich voort te planten, en op lange termijn...

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Luís Paulo Alves (S&D). - (PT) Ik zou de rapporteur en de vissers uit de Azoren die hier vandaag aanwezig zijn, willen feliciteren. Ook ik juich dit verslag toe omdat het een belangrijke ontwikkeling inhoudt ten opzichte van het huidige gemeenschappelijk visserijbeleid en maatregelen bevat die bijzonder relevant zijn voor de ultraperifere regio's, zoals het onderscheid tussen een kleinschalige en een industriële vloot en de oprichting van bio-geografische regio's. Ik vind het eveneens positief dat de amendementen van de Progressieve Alliantie van Socialisten en Democraten zijn overgenomen omdat zij het oorspronkelijke standpunt van de rapporteur over de bescherming van de individuele overdraagbare quota, waar de visserijorganisaties van de Azoren voor pleiten, hebben gematigd.

In dat opzicht wijzen we ook op de amendementen van de S&D-Fractie over de bescherming van het beginsel van de relatieve stabiliteit. We vinden dat, wat betreft de ultraperifere regio's, er verdere inspanningen moeten worden geleverd om bio-geografische regio's op te richten, om ze te gebruiken als een bevoorrecht beheersmodel, dat is aangepast aan de bestaande hulpbronnen. Bovendien moeten we, om de goede milieutoestand van de mariene gebieden te beschermen en het voorzorgsbeginsel in acht te nemen, de grens van honderd zeemijl rond de eilanden opnieuw beoordelen. We moeten dringend de tweehonderd mijl opnieuw opeisen, zodat...

(Spreeker wordt door de Voorzitter onderbroken)

George Lyon (ALDE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil beginnen met het overbrengen van mijn felicitaties aan de rapporteur. Het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft geen enkele geloofwaardigheid meer, en deze hervorming geeft ons de kans een frisse start te maken. Naar mijn idee moet het GVB, wil het zijn geloofwaardigheid terugwinnen, draaien om duurzaamheid; zonder vis heeft de sector geen toekomst. Ten tweede moet het beleid voorzien in stabiliteit en voorspelbaarheid voor onze visserijgemeenschappen en onze vissers. Ten derde moet het iets doen aan de overcapaciteit; we moeten daar een oplossing voor zien te vinden. Ten vierde – en dat is mijn belangrijkste punt – moet het de inspanningen uit het verleden onderkennen. Tot slot hebben we een beleid nodig dat een echte oplossing biedt voor het probleem van de teruggooi.

Uiteindelijk gaat het erom dat de hervorming van het GVB onze visserijgemeenschappen en onze vissers een toekomst moet geven. In mijn ogen ligt de oplossing met betrekking tot het GVB in wezen...

(De spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ik zou deze gelegenheid eveneens willen aangrijpen om een aantal punten te belichten waarvan sommigen onder ons vinden dat ze van fundamenteel belang moeten zijn in het eindverslag waarover we gaan stemmen.

Die punten zijn onder meer: het voorzorgsbeginsel, dat fundamenteel en onontbeerlijk is, de beperking van de vangstcapaciteit, die buitengewoon urgent is, de beperking van het subsidiebeleid, de verbetering van de controle en de vervolging, niet-aflatend en met duidelijke gevolgen, van misdrijven begaan door degenen die de dingen op de verkeerde manier doen en anderen aanmoedigen dat ook te doen. We moeten echter ook duurzame methoden en duurzame visserij bevorderen, wat betekent dat we beter moet definiëren wat we onder kleinschalige visserij verstaan, iets wat ongetwijfeld duidelijker moet worden.

Ik wil ook de rol van de vrouwen noemen en de erkenning die hun werk verdient, een aspect waarover wij eveneens amendementen hebben ingediend.

Ten slotte denk ik dat we extra aandacht moeten geven aan en moeten pleiten voor meer samenhang en verantwoordelijk ten aanzien van de visserijovereenkomsten met derde landen; de overeenkomsten die we bijvoorbeeld met Marokko en Guinee hebben gesloten, maken dat noodzakelijk.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, om te beginnen wil ik de commissaris, mevrouw Damanaki, veel succes wensen. We kijken ernaar uit om met haar samen te werken. Ik wil ook mijn dank betuigen aan mevrouw Patrão Neves, die de onderhandelingen uitstekend heeft geleid.

Het is belangrijk dat ook de landen met een kleine visserijsector vertegenwoordigd zijn. Zoals hier al is gezegd, speelt relatieve stabiliteit een doorslaggevende rol voor Duitsland. We zijn natuurlijk allemaal overtuigd van de noodzaak om de visbestanden te beschermen en economisch rendabel te houden, zodat ze op een niveau blijven dat het bestaan van onze vissers in de toekomst garandeert. We mogen echter niet alleen discussiëren over de economische en milieuaspecten. We moeten ook nadenken over de overdreven bescherming die sommige soorten genieten, zoals hier al eerder is gezegd, bijvoorbeeld aalscholvers en zeehonden.

De kustlijn van Europa is duizenden kilometers lang en kent in veel streken een kleinschalige visserijtraditie. Veel gezinnen zijn voor hun bestaan afhankelijk van deze visserij. Ook het toerisme speelt een belangrijke rol. Met al deze zaken moeten we rekening houden. Ik geloof dat het groenboek een heel goede oplossing is waarmee we met de Commissie verder...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Het gemeenschappelijk visserijbeleid moet streven naar een evenwicht tussen ecologische en milieudoelstellingen enerzijds en de omvang van de vangsten en kwesties als werkgelegenheid en de levensstandaard van de vissersgezinnen anderzijds. De vangstcapaciteit zou in overeenstemming moeten worden gebracht met de beschikbare visbestanden waarvan de omvang op basis van de meest recente bevindingen van wetenschappers en deskundigen moet worden vastgesteld. De totstandbrenging van duurzame vangstquota moet gepaard gaan met een proces waarbij de vissersgemeenschap op tal van domeinen wordt ondersteund, onder meer op het gebied van investeringen, modernisering en sociale aangelegenheden, niet alleen op korte, maar ook op lange termijn.

Het gemeenschappelijk visserijbeleid zou rekening moeten houden met de specifieke kenmerken van de verschillende regio's en zeeën. Met het oog hierop dienen de bevoegdheden van de regionale adviesraden te worden versterkt. Zij zouden nauw moeten samenwerken met de visserijautoriteiten van de lidstaten en de Europese Commissie. Tot slot is het noodzakelijk om de organisatie van vissers te versterken en de volledige keten van de vangst tot de verkoop te verbeteren, zonder daarbij de kwaliteit en de hoge normen van visproducten uit het oog te verliezen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, tijdens mijn zeven maanden als lid van het Europees Parlement heb ik nooit kwadere mensen ontmoet dan de vissers en vissersvrouwen die ik heb gesproken in mijn kiesdistrict.

Het is duidelijk dat het gemeenschappelijk visserijbeleid wat hun betreft een mislukking is. Ze zien de hervorming dan ook hoopvol tegemoet. Ik denk dat we het er allemaal over eens zijn dat we de visbestanden

in stand moeten houden maar dat we ook de kustgemeenschappen moeten beschermen, en deze twee doelen hoeven elkaar niet noodzakelijkerwijs uit te sluiten. Ook de stem van de kleine vissers en vissersvrouwen moet worden gehoord.

Zoals reeds onder de aandacht gebracht door de heer Brons moeten er nieuwe technologieën worden ingezet, in het bijzonder de door hem genoemde technologieën die kunnen helpen om de teruggooi te verminderen.

Tot slot moeten we ons buigen over het thema onderzoek. We hebben de neiging om informatie klakkeloos over te nemen zodra we iets horen over onderzoeken of wetenschappelijk bewijs. Zoals de heer Cadec zei moet dit soort informatie onweerlegbaar, objectief en actueel zijn.

Juan Carlos Martín Fragueiro, *fungerend voorzitter van de Raad*. – (ES) Mijnheer de Voorzitter, ook ik zou mevrouw Patrão Neves willen bedanken voor haar werk.

In hun besprekingen in de Raad zijn de ministers totnogtoe unaniem geweest in hun steun aan de noodzaak van de hervorming, bestaande uit een vereenvoudiging van de regels, versterking van de rol van de regio's en decentralisering van de besluitvorming, met uitzondering van besluiten over strategische elementen en beginselen, en zij zijn het ook eens over de noodzaak om de teruggooi, overcapaciteit en overbevissing te beperken.

De specifieke punten waarover totnogtoe overeenstemming bereikt is, zijn de volgende: handhaving van de huidige 12-zeemijlsregeling; een lange termijn-beheer van de visbestanden; een grotere betrokkenheid van de werkers in de visserijsector; maatregelen ter stimulering van de markt – zoals etiketten en certificaten – om het aandeel van de vissers in de globale inkomsten te stimuleren; het gebruik van subsidies alleen als uitzonderingsmaatregel om de overcapaciteit te verminderen; het belang van onderzoek in het visserijbeleid; de integratie van aquacultuur; de verhouding tussen het gemeenschappelijk visserijbeleid en het geïntegreerde maritieme beleid; en de noodzaak tot handhaving en versterking van het optreden van de Europese Unie op internationaal niveau.

Totnogtoe is in de discussies gebleken dat er verschillende standpunten bestaan ten aanzien van de volgende aspecten: de relatieve stabiliteit; het huidige systeem van TAC's en quota en het gebruik van overdraagbare quota; beperking van de vangstcapaciteit als beheersinstrument; de methoden om de teruggooi, overcapaciteit en overbevissing te beperken; de algemene financiering en de toekenning daarvan; en de verhoging van steun aan de kleinschalige visserij en gemeenschappen in de kuststreken.

Zoals ik aan het begin van mijn betoog al zei, heeft de Raad zijn standpunten nog niet bepaald, en hij is niet van plan officiële beslissingen nemen voor volgend jaar, wanneer de Commissie officieel de wetgevingsvoorstellen heeft ingediend.

Ten slotte wil ik ook de vertegenwoordigers van de visserijsector begroeten, die hier vandaag in deze vergaderzaal aanwezig zijn.

Maria Damanaki, *lid van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik wil alle leden bedanken voor hun bijdragen. Het is bemoedigend dat zo veel mensen hier vandaag hebben gesproken.

Ik heb begrepen dat 'duurzaamheid' het meest gebezigde woord was, dus dat is iets waarover we het over het algemeen eens zijn, een kader voor een brede consensus. Ik kan niet reageren op alle punten die naar voren zijn gebracht, maar wil graag enkele prioriteiten onderstrepen.

Kleinschalige visserij en kuststreken vormen een prioriteit. Ik wil u allen ervan verzekeren dat ik uw bijdragen over dit onderwerp uiterst serieus neem. Ook kan ik u geruststellen dat ik geen plannen heb om strenge maatregelen en regels voor recreatievissers in het leven te roepen.

De tweede prioriteit is regionalisering. Ik zou heel graag nader met u bespreken wat we precies gaan ondernemen om dit beginsel toe te passen. Op dat gebied hebben we namelijk heel veel gespreksstof.

Overdraagbare visserijrechten: het is mij reeds duidelijk dat dit een zeer geëngageerd debat is met veel tegenstrijdige meningen. Ik weet niet hoe de stemming zal uitpakken, maar we kunnen dit onderwerp niet negeren. Een groot aantal lidstaten is al bezig om dit systeem in te voeren. Ik stel dus voor om hierover een heldere discussie te voeren, wellicht in de Commissie visserij. Aangezien dit niet het einde is van de dialoog kunnen we een heldere discussie voeren over deze individueel overdraagbare quota's (ITQ's). Ik zie dat mevrouw Fraga hier aanwezig is; we kunnen een goede discussie organiseren om dit onderwerp in zijn geheel te doorgronden.

Dan wil ik kort enkele andere prioriteiten noemen: een duidelijk, gelijk speelveld voor het Middellandse Zeegebied en de andere gebieden met betrekking tot vissers uit andere landen – dit is een terechte doelstelling, die we moeten realiseren om eerlijke concurrentie te garanderen voor onze vissers en vissersvrouwen; de geleidelijke afschaffing van het teruggooien van vis; en etikettering.

Dit zijn onze prioriteiten. Afsluitend wil ik onderstrepen dat er behoefte is aan een nieuwe vorm van visserijovereenkomsten, een nieuwe vorm waarin een mensenrechtenclausule is opgenomen. Dank u voor uw bijdragen. Wat mij betreft is dit niet het einde van de dialoog; het is het begin van een uitstekend debat tussen ons.

Maria do Céu Patrão Neves, rapporteur. – (PT) Ik zou iedereen willen bedanken die hier vandaag in het Parlement aanwezig was en die zijn waardevolle steun blijft verlenen aan dit proces dat al lang aansleept en waar we, zoals de Commissie net zei, doorheen moeten om onze doelstellingen te kunnen verwezenlijken.

Eerlijk gezegd beseffen we dat we met dit verslag niet iedereen kunnen behagen. Velen zullen zeggen dat we op bepaalde punten niet ver genoeg zijn gegaan, anderen dat we op andere punten of zelfs op dezelfde punten te ver zijn gegaan. Ik denk dat het op dit moment belangrijk is om te benadrukken dat we er met dit verslag in geslaagd zijn een goed evenwicht te treffen tussen de voornaamste kwesties, dat er een brede consensus is, en dat het in zijn geheel in staat is en de mogelijkheid in zich draagt om een toereikend antwoord te geven op de noden, ik zou zelfs zeggen de eisen, van de sector.

Zoals we in de Commissie visserij hebben gewerkt, onder het voorzitterschap van Carmen Fraga, hoop ik dat we dit werk nu binnen de commissie kunnen voortzetten, en, bij uitbreiding, met de Raad en de Europese Commissie, teneinde samen stappen te zetten in de richting van wetgevingsvoorstellen, wat net zo intensief zal zijn.

Ik ben ervan overtuigd dat als we in die richting blijven werken, als een team en met begrip voor het feit dat we alle aspecten moeten behandelen die van belang zijn voor de verschillende partijen in onze ruime Europese Unie, dat als we daadwerkelijk proberen om een antwoord te bieden op alle noden van de visserijsector in de ruime exclusieve economische zone, we ook echt iets doen voor de sector. En daartoe verbinden wij ons: de voorwaarden te creëren voor een daadwerkelijk duurzame visserijsector die zich op lange termijn verder kan ontwikkelen.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

De stemming vindt vandaag om 11.30 uur plaats.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Vito Bonsignore (PPE), schriftelijk. – (IT) Bovenal feliciteren we de rapporteur, mevrouw Patrão Neves, met het uitstekende werk dat ze tot nu toe heeft verricht en met de positieve uitkomst van de stemming.

We hopen dat het groenboek, dat spoedig de commissie zal bereiken, de voorbode zal zijn van een snelle komst van het witboek in het Parlement. Europa heeft altijd aandacht gehad voor de visserijsector. We vinden het echter essentieel dat er wordt gezorgd voor grotere investeringen in het wetenschappelijke onderzoek, vooral in de visserijsector, ook binnen het volgende kaderprogramma. Ook essentieel vinden we een grotere kennis van de regels in de sector, middels een grotere flexibiliteit van het quotasyteem en een grotere verantwoordelijkheid wat betreft controle en visbestand.

Bovendien willen we sterkere partnerschappen met derde landen om de illegale visserij te bestrijden en een grotere mate van samenwerking met de landen van het Middellandse Zeegebied, zodat we de visserij in een zee als de Middellandse Zee – die altijd de wieg van verschillende beschavingen en culturen is geweest – effectiever kunnen reglementeren.

Ten slotte zijn we het eens met wat is voorzien in paragraaf 23 over modernisering, vooral van de kleinschalige vloot, al verzoeken we om meer details over deze kwestie. Met betrekking tot de paragrafen 62 en 63 over de beroepskwalificaties van personen die werkzaam zijn in de sector zouden we meer duidelijkheid willen, vooral aangaande de kleinschalige visserij, die het zwaarst wordt gestraft als de normen voor het beheer van de vloten worden aangescherpt.

Nessa Childers (S&D), schriftelijk. – (EN) Recreatievisserij vertegenwoordigt weliswaar slechts een klein percentage van de Europese visserijsector, maar vormt een wezenlijk economisch en sociaal element van vele Europese regio's, en in het bijzonder van Oost-Ierland. De hengelsport wordt daar van oudsher beoefend

en is een belangrijk onderdeel van het Ierse erfgoed; denk maar aan de afbeeldingen van hengelaars aan rivieren als de Slaney of aan de oostkust die vaak worden gebruikt om de Ierse cultuur tot uitdrukking te brengen. Deze reputatie op het gebied van de hengelsport is bovendien essentieel voor zowel het binnenlandse als het internationale toerisme in grote delen van Ierland. Tiger Woods is bijvoorbeeld een beroemde vaste bezoeker van de Liffey in County Kildare. Omdat de visbestanden teruglopen, zijn er voorstellen gedaan om de kustvisserij aan controles te onderwerpen en de vangsten in mindering te brengen op de quota van de commerciële visserij.

Deze voorstellen zouden ernstige gevolgen kunnen hebben voor de opbrengsten van het visterisme, en daarnaast de cultuur in vele Ierse gebieden negatief kunnen beïnvloeden. Derhalve is het noodzakelijk dat dit Huis recreatievisserij in al haar verschijningsvormen erkent als een belangrijke belanghebbende in de visserijsector, en dat het hervormde gemeenschappelijk visserijbeleid in het witboek rekening houdt met de economische en sociale voordelen van dit type visserij.

Robert Dušek (S&D), schriftelijk. – (CS) Het verslag over het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft tot doel een openbaar debat te ontketenen binnen de instellingen van de EU en de lidstaten. Het visserijbeleid is evenals het gemeenschappelijk landbouwbeleid een strategische agenda die directe gevolgen heeft voor alle burgers van de EU. In het beleid moet rekening worden gehouden met drie grondvoorwaarden: economische rentabiliteit van de visserij, instandhouding en bescherming van de visbestanden en behoud van een aanvaardbaar bestaansniveau voor de mensen die werken in de visserijsector. Indien deze grondvoorwaarden in de voorgestelde wetgeving niet met elkaar in evenwicht zijn, zou dit kunnen leiden tot economische recessie in de kuststreken, overbevissing van bepaalde vissoorten of groei van de illegale visserij en het overschrijden van visquota. Gezien het feit dat 88 procent van het visbestand bevestigd wordt boven het maximale duurzaamheidsniveau en 80 procent van de totale visvangst wordt afgekeurd, is het nodig quota vast te stellen, zodat de vispopulaties zich kunnen herstellen. Op deze wijze zal in de toekomst de visvangst aanzienlijk kunnen toenemen en toch duurzaam blijven. De rapporteur wijst terecht op het feit dat het evenwicht tussen kopers en verkopers wordt verstoord door tussenkomst van een tussenschakel (de verkoopketens), waardoor de visprijzen dalen en de situatie in de visserijsector nog meer onder druk komt te staan. In het voorliggende verslag wordt rekening gehouden met alle drie grondvoorwaarden voor de visserij en worden concrete oplossingen aangedragen voor een duurzaam visserijbeleid. Daarom is het een goede stap in de richting van het behoud van de visserij voor ons allen.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik zou mevrouw Maria do Céu Patrão Neves willen feliciteren met haar werk en met het verslag waarover nu gestemd is. Visserij is zonder twijfel een gevoelig onderwerp voor de Portugezen omdat Portugal verschillende visserijgemeenschappen telt. Visserij is ook absoluut cruciaal voor de Portugese CDS-PP (Democratisch Sociaal Centrum / Volkspartij).

Ik ben van mening dat we een nieuw gemeenschappelijk visserijbeleid nodig hebben dat efficiënter is en beter aangepast is aan de realiteit van de verschillende grondgebieden. Daarom juich ik het voornemen toe om de nadruk te leggen op regionalisering en subsidiariteit, waardoor de lidstaten meer autonomie krijgen en het GVB meer flexibiliteit. Tegelijk ben ik mij ervan bewust dat de uitdagingen op milieuvlak zware problemen vormen voor de visbestanden en daarom vind ik het van fundamenteel belang dat het nieuwe GVB een visserij mogelijk maakt die duurzaam is vanuit milieuoogpunt, en rendabel vanuit economisch oogpunt. We zijn niet onverschillig voor de problemen van de vissers en daarom pleiten wij ervoor dat het nieuwe GVB de vangstcapaciteit van de gemeenschappen die van de visserij leven adequaat beschermt.

Ik denk ook dat het van vitaal belang is dat het nieuwe GVB voldoende hoogwaardige vis garandeert zodat we een visrijk dieet kunnen blijven volgen, want we weten tegenwoordig dat een visrijk dieet evenwichtig is en goed is voor een gezond leven.

Ik zal de toekomstige hervorming van het GVB met belangstelling en met bijzondere aandacht volgen en ik zal daarbij de belangen van de Portugezen in deze strategische sector altijd verdedigen.

Alan Kelly (S&D), schriftelijk. – (EN) In praktische zin ben ik ingenomen met de voorgestelde ontwikkelingen die zijn gericht op de bescherming van de mariene hulpbronnen voor de lange termijn, met het oog op zowel ecologische als economische doeleinden. Ook ben ik een voorstander van de introductie van nieuwe technologieën, en de nadruk die hierdoor komt te liggen op de noodzaak van beroepskwalificaties in de sector. Ik ben met name ingenomen met de aanbeveling om eventuele verplichte wijzigingen geleidelijk in te voeren, met een overgangperiode zodat de sector, en met name individuele vissers, voldoende tijd krijgen om in deze toch al moeilijke sector de financiële middelen op te brengen die nodig zijn om de extra kosten te dekken. Ik onderken dat het verslag schetst wat het verschil is tussen de behandeling die wordt voorzien

voor de diepzeevisserij en de behandeling die kleinschaliger visserijen moeten krijgen; ik vind het echter te betreuren dat met name de laatstgenoemde nog meer kosten te dragen krijgt. Vissen is meer dan alleen een economische activiteit; het is een sociale en culturele bezigheid, en de leefwijze van de kleine visser moet in stand worden gehouden. Tot nu toe is hij voor zijn levensonderhoud afhankelijk geweest van de historische aanspraak van zijn gemeenschap op de visserijrechten in zijn kuststreek. Daarom mogen we de toezegging die in het verslag wordt gedaan, namelijk “dat de vissersbevolking de waarborg voor een degelijke levensstandaard moet krijgen”, niet uit het oog verliezen.

James Nicholson (ECR), *schriftelijk*. – (EN) Het is nu algemeen geaccepteerd dat de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid van 2002 jammerlijk is mislukt, en dat de situatie in de visserijsector niet verbetert maar juist steeds verslechtert. Het GVB is verworden tot een bureaucratische nachtmerrie; de sector wordt geplaagd door overregulering en micromanagement en positieve resultaten zijn amper geboekt. De aanstaande hervorming van het GVB geeft ons de kans het beleid een nieuwe richting op te sturen, weg van de buitensporige bureaucratie, en goede resultaten af te leveren op alle noodzakelijke punten – op ecologisch, sociaal en economisch gebied. Het hoofddoel van een hervormd GVB moet erin bestaan vissers een fatsoenlijk bestaansniveau te garanderen en tegelijkertijd ecologische duurzaamheid te realiseren. De uitdaging is een gemeenschappelijk visserijbeleid te formuleren dat zowel de werkgelegenheid als de visbestanden in stand houdt. Een hervormd GVB moet een einde maken aan de gecentraliseerde overregulering vanuit Brussel en in plaats daarvan de aandacht richten op ideeën, bijvoorbeeld over de wijze waarop belanghebbende partijen het dagelijks beheer van de visbestanden lokaal zouden kunnen aanpakken.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft zowel voor de Europese Commissie als voor de lidstaten geen goed woord over. Dit is een onomstotelijk bewijs dat niet alle projecten en hervormingen die in de Europese Unie op touw worden gezet met succes worden bekroond. Wij moeten bijgevolg de juiste conclusies trekken, zowel op het vlak van institutionele als van praktische oplossingen.

Een van de fundamentele fouten bij de hervorming van 2002 was de overdreven centralisatie. De diversiteit en het specifieke karakter van de verschillende regio's in de Europese Unie zouden ons ertoe aan moeten zetten om te regionaliseren. De Europese Commissie mag de Oostzee niet op één hoop gooien met de Atlantische Oceaan of de Middellandse Zee. De regionalisering van het visserijbeleid zou gepaard moeten gaan met concrete oplossingen voor sociale en economische vraagstukken. Als we de situatie bekijken vanuit het oogpunt van de inwoners van gebieden die afhankelijk zijn van de visserij, dient in de eerste plaats werk te worden gemaakt van economische en sociale diversificatie en herstructurering, met inbegrip van het scheppen van nieuwe banen buiten de visserijsector. Het is nu eenmaal onmogelijk om de vangstcapaciteiten te verhogen en meer werkgelegenheid te creëren in de visserijsector in het Oostzeegebied. Dit feit zou ertoe moeten leiden dat de eerder genoemde maatregelen in praktijk worden gebracht. Een dergelijke benadering ligt eveneens in de lijn van de sociale verwachtingen en behoeften.

Uit onderzoek blijkt dat twee derde van de Europese visbestanden bedreigd is, waaronder ook zeer bekende soorten als tong, schol en kabeljauw. Door het WWF uitgevoerde analyses laten er geen twijfel over bestaan: als er geen doelgerichte veranderingen worden doorgevoerd, zal tegen 2012 niet alleen de zich voortplantende tonijnpopulatie in de Middellandse Zee volledig verdwijnen, maar zullen ook tal van andere vissoorten uitsterven.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *schriftelijk*. – (FI) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, al decennialang wordt de visserij in de Gemeenschap en in de territoriale wateren van derde landen gecontroleerd door het gemeenschappelijk visserijbeleid van de Europese Unie.

Helaas is het gemeenschappelijk visserijbeleid een van de minst succesvolle beleidsterreinen en heeft het geleid tot een situatie die terecht als een crisis kan worden omschreven. De situatie van de visstanden is alarmerend: twee derde van de commercieel te exploiteren visbestanden in de Europese Unie is verdwenen. Door dalende winstgevendheid en verdwijnende scholen vis is de visserij in grote problemen. Buitensporige visquota's en illegale visserij zorgen ervoor dat visbestanden in versneld tempo verdwijnen.

De crisissituatie is ontstaan door langdurige onverschilligheid ten opzichte van opgestapelde problemen door overbevissing en illegale visserij. Bovendien vernietigen agressieve visserijmethoden ook de rest van het mariene milieu. Vissen met een bodemtrawl is een van de schadelijkste methoden.

De Europese Unie moet de crisis in de visbestanden serieus nemen. Er is een nauw verband met het externe perspectief, want de Europese Unie importeert bijna een derde van de vis die zij verkoopt uit derde landen. Een cruciaal onderdeel van het nieuwe gemeenschappelijk visserijbeleid is het op duurzamere wijze herzien

van de overeenkomsten met onze visserijpartners. Het aanpakken van de overcapaciteit van vissersschepen en doeltreffender toezicht om illegale visserij te stoppen, moeten de belangrijkste hervormingen zijn.

Het ecosysteem als uitgangspunt en het voorzorgsbeginsel moeten, zoals de Commissie in haar Groenboek voorstelt, de hoekstenen van de hervorming van het visserijbeleid zijn. De kern van het beleid moet erin bestaan dat elke vissoort daadwerkelijk op duurzame wijze wordt gevangen, en om dit te bereiken is er voor elke vispopulatie een eigen beheers- en beschermingsstrategie nodig. Zo nodig moet de Europese Unie ook bereid zijn maatregelen te nemen om het herstel van visbestanden te waarborgen, bijvoorbeeld door een totaalverbod op de vangst van en de handel in vis.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid biedt de kans om de verschillende aspecten (economische, sociale en milieuaspecten) van dit Europees beleid te herzien en een nieuwe aanpak te definiëren om de aanhoudende problemen in deze sector op te lossen. De hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid heeft in het bijzonder aandacht voor de ultraperifere regio's, waar de visserij enorm belangrijk is voor de plaatselijke ontwikkeling en voor het inkomen van de bevolking.

In het verslag over het groenboek wordt de nadruk gelegd op hervormingen die volgens mij noodzakelijk zijn om dit beleid beter uit te voeren op regionaal vlak, met name de decentralisering van het beheer van de visserij om rekening te houden met de specifieke kenmerken van elk van de regio's en om de duurzaamheid van de sector te koppelen aan het behoud van de soorten. Op Madeira moeten de schepen dringend gemoderniseerd worden en moeten maatregelen worden bevorderd die de economische rendabiliteit van de visserijsector garanderen. Een efficiënter beheer van de visserijbronnen en een strategie voor financiële steun aan de beroepsvisserij zijn prioriteiten die, ik herhaal het, van wezenlijk belang zijn in deze hervorming en die op regionaal niveau moeten worden uitgevoerd.

De hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid is het begin van een nieuwe fase in de ontwikkeling van de sector waarbij de verschillende actoren op nationaal en regionaal vlak en de visserijsector actiever betrokken worden.

5. Spoorwegveiligheid, met inbegrip van het Europees signaliseringssysteem (debat)

De Voorzitter. – Aan de orde is de verklaring van de Commissie: Spoorwegveiligheid, met inbegrip van het Europees signaliseringssysteem.

Siim Kallas, *vicevoorzitter van de Commissie*. – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het treinongeval in Buizingen op maandag 15 februari 2010 was een schokkende tragedie. Ik begrijp dat er naar aanleiding van dit ernstige ongeluk een aantal vragen van technische en politieke aard kunnen worden gesteld over spoorwegveiligheid.

Mijn gedachten gaan bovenal uit naar de slachtoffers van dit tragische ongeval en hun familie. Bij trieste aangelegenheden als deze is het altijd moeilijk om troostende woorden te vinden, en soms is het betekenisvoller om te zwijgen. Het is nog niet helemaal duidelijk wat precies de oorzaken zijn van het ongeval, en het technische onderzoek is in gang gezet conform de bepalingen van de Europese spoorwegveiligheidsrichtlijn.

Het Belgische onderzoeksorgaan heeft de verantwoordelijkheid om dit onderzoek uit te voeren. Het onderzoek dient geheel los te staan van eventuele gerechtelijke onderzoeken. Het is niet bedoeld om te achterhalen wie er schuldig of aansprakelijk is, maar om vast te stellen wat de oorzaken zijn geweest, zodat de veiligheid op het spoor kan worden verbeterd en ongelukken kunnen worden voorkomen.

Het Belgische onderzoeksorgaan heeft het Europees Spoorwegbureau verzocht om ondersteuning bij het onderzoek. Twee onderzoekers van het Spoorwegbureau hebben zich luttele uren na het ongeval aangesloten bij het Belgische team dat het onderzoek leidt.

Ik wil benadrukken dat het geen pas geeft om nu al conclusies te trekken; het is immers nog onduidelijk wat de oorzaken van het ongeval zijn. Ik ben uiteraard wel bereid om opheldering te verschaffen over bepaalde zaken die aan de orde zijn gesteld in de nasleep van dit tragische ongeval, en ik zal u deelgenoot maken van mijn visie op de situatie.

Maar al te vaak wordt in het geval van een ongeluk op het spoor gesuggereerd dat er een verband zou zijn met Europese regels of voorschriften. Ten eerste wil ik heel duidelijk zijn over de openstelling van de markt. Gelijktijdig met de openstelling van de markt voor goederenvervoer per spoor voor concurrentie en de vaststelling van eisen om de activiteiten van infrastructuurbeheerders en spoorwegondernemingen te scheiden,

is er een streng regelgevend kader geïntroduceerd met betrekking tot veiligheid en interoperabiliteit. We willen ervoor zorgen dat het hoge veiligheidsniveau van het spoorwegvervoer gehandhaafd blijft, met inachtneming van de specifieke procedures en methodes van de verschillende lidstaten op dit gebied.

Het Europees Spoorwegbureau brengt met regelmaat verslag uit over de veiligheid van het Europese spoorwegnet en houdt in de gaten hoe de situatie zich in de lidstaten ontwikkelt.

Uit de indicatoren blijkt dat de openstelling van de markt voor vervoer per spoor geen enkel negatief effect heeft gehad op de spoorwegveiligheid. Naar mijn mening – laat ik daar heel duidelijk over zijn – dient elke bewering dat het veiligheidsniveau van het spoorwegnet verband houdt met de openstelling van de markt puur als excuus om de aandacht af te leiden van de ware oorzaken van het ongeval.

Denk bijvoorbeeld eens aan het naast elkaar bestaan van nationale en Europese signaleringssystemen voor spoorwegen. Op dit moment worden er in Europa meer dan twintig verschillende nationale systemen gebruikt om de treinen veilig te laten rijden. Deze systemen, die op lidstaatniveau zijn ontwikkeld, bestaan uit een component langs het spoor en een component aan boord van de locomotieven. De component langs het spoor zendt informatie naar een computer aan boord van de locomotief, en de computer stelt de remmen in werking als er een gevaarlijke situatie wordt gedetecteerd.

Deze systemen kunnen alleen functioneren als treinen en spoorwegen zijn uitgerust met een compatibel systeem. De veiligheids- en prestatieniveaus van de verschillende nationale automatische signaleringssystemen verschillen, en hetzelfde geldt voor de regels betreffende de uitrusting van spoorlijnen en locomotieven in deze nationale systemen.

De niet-compatibiliteit van de verschillende nationale systemen vormt een groot probleem voor internationale treinen, omdat hierdoor de locomotieven ofwel bij elke grensovergang moeten worden vervangen, ofwel moeten worden uitgerust met even zoveel boordcomputers als er systemen zijn op de spoorlijnen waarover ze rijden. Het komt zelfs voor dat in één en hetzelfde land verschillende nationale systemen naast elkaar bestaan. Zo moet de Thalys zijn uitgerust met zeven verschillende nationale systemen om in vier landen te kunnen rijden.

Dit is de reden waarom er een enkel systeem voor gebruik op Europees niveau is ontworpen en ontwikkeld, dat op dit moment wordt geïnstalleerd op belangrijke internationale spoorlijnen en treinen in Europa. Dit systeem staat bekend onder de naam ERTMS – European Rail Traffic Management System.

Ten aanzien van de timing kunnen we zeggen dat de meeste nationale systemen zijn ontwikkeld in het begin van de jaren tachtig, maar dat de ingebruikname ervan tijdrovend en kostbaar is. In de meeste landen is slechts een deel van de nationale spoorwegnetwerken en locomotieven uitgerust met een signaleringssysteem, en deze gedeeltelijke uitrusting heeft ongeveer twintig jaar in beslag genomen.

De ERTMS-specificaties zijn sinds 2000 beschikbaar. Tussen 2000 en 2005 zijn diverse pilotprojecten uitgevoerd. Sinds 2005 is een aantal spoorlijnen met ERTMS in gebruik genomen. Op dit moment beschikken tien lidstaten over spoorlijnen met ERTMS en lopen er in bijna alle lidstaten projecten. In België is de lijn tussen Aken en Luik bijvoorbeeld voorzien van ERTMS, en hetzelfde geldt voor de ICT-treinen die op deze lijn rijden.

ERTMS is voornamelijk ontwikkeld om de interoperabiliteit te bevorderen. Het stelt locomotieven dus in staat om in verschillende landen te rijden, maar staat daarnaast te boek als een systeem dat voordeel biedt doordat het de veiligheid vergroot. Het systeem is nu volledig operationeel, maar gezien de lange tijd die nodig is voor de installatie ervan in treinen en langs spoorlijnen zullen de bestaande nationale systemen naast ERTMS blijven functioneren.

Derde landen zoals Taiwan, om er maar een te noemen, hebben ook gekozen voor ERTMS, en niet alleen met het oog op de operabiliteit. Taiwan heeft in ERTMS geïnvesteerd omdat het simpelweg het beste systeem is dat de markt op dit moment te bieden heeft.

Er zijn verschillende vragen gesteld over het vergelijken van de situaties in de verschillende lidstaten. Het is behoorlijk lastig en niet erg zinvol om een ranglijst op te stellen van de lidstaten en om vergelijkingen van enige betekenis te maken. Het hangt allemaal af van de gekozen indicatoren, de referentieperiode en de kwaliteit van de beschikbare gegevens. Bovendien kunnen een of twee ernstige ongevallen al een significant effect hebben op om het even welke ranglijst.

Als we de beschikbare gegevens globaal bekijken kunnen we concluderen dat België gemiddeld presteert. Maar het is waar dat België achterblijft bij het Europees gemiddelde als het gaat om het aantal sporen dat is uitgerust met een systeem voor automatische treinbeveiliging, of het nu het nationale systeem is of het Europese systeem.

Mathieu Grosch, *namens de PPE-Fractie*. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Kallas, ik wil u bedanken voor uw uitleg. Met het oog op het ongeval in Buizingen vinden wij het natuurlijk belangrijk om respect te betuigen aan de slachtoffers en ook aan het onderzoek. Daarom moeten we geen overhaaste conclusies trekken over het ongeval en, nog belangrijker, geen schuldige gaan aanwijzen.

Ik vond dat de Commissie correct gehandeld heeft door de beschuldiging van de Belgische spoorwegen dat het Europees beheersysteem voor spoorvervoer (ERTMS) te lang op zich heeft laten wachten, krachtig van de hand te wijzen. We weten dat veiligheid een nationale prioriteit blijft en zal blijven. Op Europees niveau hebben wij – en daarmee bedoel ik zowel de Commissie als het Parlement – het altijd betreurd dat de spoorwegmaatschappijen niet meer prioriteit geven aan veiligheid en interoperabiliteit tussen de verschillende systemen in Europa.

Wanneer zich een ongeval heeft voorgedaan, is het in de politiek vaak zo dat er nieuwe voorstellen op tafel komen. Ik moet zeggen dat in dit geval alles klopte, zowel de wetgeving als de technologie. Het enige wat misschien ontbrak was de wil om meer prioriteit te verlenen aan de technologie. Sinds midden jaren negentig hebben we de technologie in huis om een veilige overgang mogelijk te maken tussen het Europese systeem en het hooggekwalificeerde Belgische systeem, namelijk het zogenaamde TBL 1+-systeem. Er was geen tijdsgebrek of tekort aan technisch materiaal.

Voor mij is het de toekomst die telt en ik wil graag de volgende punten benadrukken. Ten eerste mogen we in geen geval snijden in opleidingen bij de spoorwegsector. Dat was en is geen verplichting voor de EU. De spoorwegen beschikken over hooggekwalificeerd personeel en dit moet in de toekomst zo blijven.

Ten tweede hebben we duidelijke en bindende omschakelingsplannen nodig van de spoorwegmaatschappijen en de landen. We zullen niet langer alleen op goodwill kunnen rekenen. We hebben een exact tijdschema nodig en we zullen in het Parlement binnenkort meer te weten kunnen komen over specifieke doelstellingen.

Mijn derde voorstel is dat passagiers ook het recht hebben om te weten of het traject en het rollend materieel waar ze mee reizen aan de hoogste veiligheidsnormen voldoen. Dit minimum aan informatie zou in de toekomst aan passagiers beschikbaar moeten worden gesteld. We moeten ook onderzoeken op welke manier wij dit een verplicht karakter kunnen geven.

Saïd El Khadraoui, *namens de S&D-Fractie*. – Ik zou om te beginnen ook op mijn beurt namens de Europese socialisten en democraten mijn innige deelneming willen betuigen met de slachtoffers en de familieleden en vrienden van de slachtoffers van de treinramp in Buizingen.

Wij moeten natuurlijk de resultaten van het onderzoek afwachten om echte gedetailleerde conclusies te trekken, maar dat neemt niet weg dat de veiligheid van het spoor op alle niveaus, ook op Europees niveau, een permanent aandachtspunt moet blijven en dat wij dus het veiligheidsbeleid regelmatig moeten evalueren, verbeteren, aanvullen en bijsturen. Ook ik wil heel duidelijk stellen, net als mijn collega en net als u, commissaris, dat wij het betreuren dat een aantal personen met belangrijke verantwoordelijkheden in België de verantwoordelijkheid van het ongeval hebben willen afschuiven op Europa of ten minste die indruk hebben gewekt. Met name de vertraging van de ontwikkeling van ERTMS werd aangehaald als een reden waarom vandaag in 2010 slechts een handvol locomotieven in België uitgerust zijn met dat automatische stopsysteem.

Laten wij anderzijds duidelijk stellen, collega's, en ook eerlijk zijn: de ontwikkeling van dat mooie idee, één signalisatiesysteem ter vervanging van die twintig systemen, heeft meer tijd gevraagd dan gehoopt en dan verwacht. Dat heeft natuurlijk alles te maken met de technische complexiteit en met het feit dat je natuurlijk met 27 landen – indertijd waren het er een paar minder – dus met heel veel landen akkoord moet gaan over een standaard. Natuurlijk zijn er ook budgettaire consequenties aan verbonden. Maar het heeft, zoals u terecht heeft gezegd, geen enkele lidstaat ervan weerhouden om een eigen systeem te ontwikkelen of in een vroeg stadium een soort embryonale versie van ERTMS te beginnen gebruiken.

Ik denk dat wij nu wel vooruit moeten kijken en ons moeten afvragen hoe wij kunnen bijdragen tot een veiliger spoor. Ik geloof dat wij op verschillende fronten daartoe ook op Europees niveau kunnen bijdragen.

Ten eerste dankzij de verdere ontplooiing van ERTMS. Dat ontplooiingsplan is er. Wij hebben in 2009 in de begroting 240 miljoen euro uitgetrokken voor TEN-T om de lidstaten daarin bij te staan.

Maar ten tweede, en ik denk dat daarin een belangrijke taak is weggelegd voor de Commissie en het Europees Spoorwegbureau, moeten wij ook controleren of de bestaande Europese regelgeving inzake veiligheid daadwerkelijk op het terrein wordt waargemaakt. Ik geef als voorbeeld Richtlijn 2004/49/EG inzake de veiligheid op de communautaire spoorwegen. Daarin wordt onder meer de oprichting opgelegd van een veiligheidsinstantie in iedere lidstaat, die onafhankelijk is van de spoorwegondernemingen en van de infrastructuurbeheerder en onder meer als taak heeft om de veiligheid op de spoorwegen te volgen, te bevorderen en te handhaven en een regelgevingskader te ontwikkelen. Ik heb het gevoel, collega's, dat dit in België niet echt goed functioneert en ik denk dat u een soort audit zou moeten organiseren om te kijken of de lidstaten wel degelijk de capaciteiten hebben om op een proactieve manier die veiligheid in hun nationaal spoorstelsel te garanderen. Dat is een opdracht die ik u zou willen meegeven.

Dirk Sterckx, namens de ALDE-Fractie. – Ik wil ook in naam van mijn fractie mijn medeleven betuigen met de slachtoffers en ik wil natuurlijk ook wachten op de resultaten van het onderzoek. Ik hoop dat dit zo snel mogelijk, maar ook zo grondig mogelijk wordt verricht.

Er zijn in mijn land een aantal vragen gerezen over de manier waarop Europa de spoorwegen heeft aangepakt. Ik moet u eerlijk zeggen dat ik geschokt ben door mensen die gezegd hebben dat wij geen aandacht hadden voor veiligheid. Ik was de rapporteur voor dit Parlement over de veiligheidsrichtlijn waarnaar collega El Khadraoui juist heeft verwezen en ik ben fier op het werk dat wij toen gedaan hebben. Want wij hebben gezegd: wij moeten heel hoge eisen stellen aan de veiligheid in alle lidstaten en wij moeten daar een Europees kader voor maken en eisen stellen. Wij hebben dat met heel veel moeite langs de lidstaten gekregen. Ik stel vast, en collega El Khadraoui heeft er terecht naar verwezen, dat in sommige landen – jammer genoeg ook in mijn land – de organisatie van de nationale toepassing van die richtlijn eigenlijk onvoldoende is. Ik hoop, mijnheer de commissaris, dat u dat nog eens goed bekijkt. Misschien moeten wij ook in dit Parlement die richtlijn nog eens bekijken en het kader verscherpen, zoals collega Grosch heeft gezegd. Het is dus niet zo dat wij geen aandacht hebben voor veiligheid. Integendeel.

Ten tweede staat in de verordening over de passagiersrechten een paragraaf waarvan wij hoopten dat wij die nooit nodig zouden hebben, voorschotten voor mensen die hun leven verloren hebben of die gewond zijn geraakt bij spoorwegongevallen. Ik ben blij dat de NMBS heeft aangekondigd dat zij dat stelsel zal gebruiken en dat zij voorschotten zal uitkeren. De tijden zijn wel ooit anders geweest.

Er zijn mensen die gezegd hebben dat de opening van de markt heeft gezorgd voor onveiligheid. Ik wil dat ten stelligste tegenspreken. Dat is niet zo! Als je naar de laatste gegevens kijkt van het Europees Spoorwegbureau voor 2008, dan zie je dat dat niet waar is. De beste landen in 2008 zijn Groot-Brittannië en Nederland, twee landen die hun markt hebben opengesteld.

Ik vind ook dat wij aandacht moeten hebben voor de mensen, diegenen die het op het spoor zullen moeten doen, de machinisten, de mensen die in de stations werken, de mensen die in de administratie zitten. Daar moeten wij toch weer eens naar kijken en ervoor zorgen dat zowel de opleiding als de organisatie van het werk en de hele bedrijfscultuur in de eerste plaats op veiligheid gericht zijn. Als conclusie zou ik willen zeggen, Voorzitter, dat wij toch niet uit het oog mogen verliezen dat het spoor nog altijd een van de veiligste transportmiddelen is die er zijn.

Isabelle Durant, namens de Verts/ALE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, commissaris, ook voor mij is het tragische ongeval van vorige week de ergste treinramp die België heeft gekend sinds 2001, toen ik zelf minister van Mobiliteit en Vervoer was. Ook nu gaan mijn gedachten uiteraard uit naar onze collega Claudia Candea, en naar alle andere slachtoffers van dit drama, naar hun dierbaren, en naar alle in rouw gedompelde spoorwerkers.

Net zomin als degenen die vóór mij het woord hebben gevoerd zal ook ik geen conclusies trekken. Het onderzoek is gaande, en we gaan niet vooruitlopen op de uitkomsten ervan. Het is echter ronduit betreurenswaardig dat de Belgische spoorwegen er zo lang over hebben gedaan om zich uit te rusten met een stelsel voor automatische treinbeveiliging, zoals sommigen reeds hebben opgemerkt. Toen ik kort na de ramp hoorde dat, terwijl budgettaire redenen niet konden worden aangevoerd, met de beschuldigende vinger werd gewezen naar de vertraagde ontwikkeling van Europese interoperabiliteitsstandaarden om het ongeval te verklaren, vond ik dat onaanvaardbaar en had ik onmiddellijk het gevoel dat Europa het mikpunt was van ongegronde aantijgingen.

Het Europees beheersysteem voor spoorvervoer (ERTMS) biedt bedrijven namelijk wel degelijk een kans om op gecoördineerde en interoperabele wijze te investeren in veiligheid. We moeten af van de talloze nationale normen die ontwikkeling en concurrentievermogen in de weg staan, nu het Europese treinbesturingssysteem (ETCS) gestalte krijgt. Uiteraard ontwikkelt het zich, en het zal zich verder ontwikkelen. Dat is de voorwaarde om een heel hoog technologisch niveau te behouden. Bovendien staat het voor mij vast dat in de komende vijf of tien jaar nog veel meer ontwikkelingen zullen volgen.

Het behoeft nauwelijks betoog dat dit soort ongevallen, hoe uitzonderlijk ook, ons eraan herinnert dat er altijd ruimte voor verbetering is wanneer het gaat om veiligheid, en ik zou in dit verband een aantal voorstellen willen doen.

Ten eerste, zoals u weet, commissaris, discussiëren we momenteel over trans-Europese vervoersnetwerken, evenals hun voorwaarden en criteria. Ik ben van mening dat, als het gaat om Europese netwerken, de uitrol van het ERTMS in heel Europa een prioriteit zou kunnen worden. Daarnaast denk ik dat we tijdslimieten moeten stellen, met name als het gaat om de middelen waarmee elk land en elk netwerk verplicht zullen moeten worden uitgerust.

Ten slotte meen ik dat we veiligheid moeten verkiezen boven liberalisering van de markten door nieuwe aanbieders wier treinen op meerdere nationale netwerken rijden te verplichten zich nog wat langer aan te passen aan het systeem voor automatische treinbeveiliging dat op deze netwerken wordt gehanteerd en diensgevolg hun treinen uit te rusten met de bijbehorende ontvangers en boordapparatuur.

Tot slot ben ik van mening dat ook het Europees Spoorwegbureau van onschatbare waarde zou kunnen zijn om de nationale veiligheidsinstanties op doeltreffendere wijze bij dit vraagstuk te betrekken. Dit zou bijvoorbeeld bijdragen aan de typegoedkeuring van het materieel.

(Spreekster wordt door de Voorzitter onderbroken)

Derk Jan Eppink, *namens de ECR-Fractie*. – Het onderzoek naar de oorzaken van het spoorwegongeluk in Buizingen is nog niet afgerond en daarom kan ik daarover niets zeggen. Wel kom ik tot de volgende constatering. Als er een treinongeluk gebeurt in Engeland zegt men snel: “dat komt wegens de privatisering van de spoorwegen”. De Belgische spoorwegen krijgen naar verhouding de hoogste subsidie in de hele Europese Unie. België geeft 32 eurocent aan de spoorwegen per passagier/kilometer. Tweede is Frankrijk met 24 eurocent. In Nederland is dat 15 eurocent en in Engeland 4 eurocent. Ondanks al die subsidies hebben de Belgische spoorwegen ook nog een schuld van 10 miljard euro. Waar gaat dat geld naartoe?

Als ik kijk naar de infrastructuur van de Belgische spoorwegen valt de verwaarlozing op. Alles is oud en versleten. Is het veiligheidssysteem soms ook verwaarloosd? Misschien gaat te veel geld naar salarissen van het personeel wegens de macht van de vakbonden. In België zijn de spoorwegen een socialistisch domein en worden slecht bestuurd. Dit zijn vragen die men ook moet stellen, want geldgebrek is voor de Belgische spoorwegen geen excuus!

Jacky Hénin, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, toen de heer Simpson in november in dit Parlement verklaarde: “hoewel het Europese spoorwegsysteem uiterst veilig is en in de afgelopen jaren vooruitgang is geboekt dankzij de liberalisering van de markt”, was ik met stomheid geslagen. Hij ging echter verder met: “recente dodelijke ongevallen hebben vragen doen rijzen ten aanzien van de veiligheid.”

Het ongeval in Buizingen, de vreselijke gevolgen ervan als het gaat om verloren mensenlevens en het ernstige lichamelijke en psychologische leed dat het heeft veroorzaakt hebben ons er op indringende wijze aan herinnerd dat het hoog tijd is een echt debat op gang te brengen over spoorwegveiligheid. Laten we direct het idee van tafel vegen dat ongevallen per definitie niet te voorzien zijn. De voornaamste factor bij de onveiligheid op alle Europese spoorwegnetten hangt rechtstreeks samen met de scheiding tussen het beheer van onze spoorweginfrastructuur en het beheer van ons rollend materieel. Deze scheiding – het moet hier met nadruk worden gezegd – is door de Commissie tegen het advies van spoorwegarbeiders in opgelegd, zodat de spoorwegsector kon worden geliberaliseerd. Dit maakt de kans op ongevallen een stuk groter. Vanwege deze scheiding wordt het onderhoud van het Europese spoorwegnet momenteel opgeofferd aan ongebreideld winstbejag. U kunt proberen wat tijd te winnen door het gebruik van de beste hedendaagse technieken voor te stellen als de enige mogelijkheid om de problemen op te lossen. Uiteindelijk hebben we in Europa echter behoefte aan een ander spoorwegbeleid. Als er elk jaar minder spoorwegarbeiders zijn, minder onderhoud, minder investeringen en minder opleiding, dan zullen we ongevallen onvermijdelijk opnieuw aan de orde moeten stellen en berouwvolle eerbetuigingen moeten brengen. Om te zorgen voor

echte spoorwegveiligheid, moet de Unie de bladzijde van concurrentie omslaan en de bladzijde samenwerking openslaan.

Tot slot, dames en heren, na afloop van dit debat zal geen van ons zijn of haar verantwoordelijkheden nog uit de weg kunnen gaan. Persoonlijk weiger ik om medeplichtig te zijn aan kwaadwilligheid. Zonder verandering...

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Philip Claeyns (NI). - Eerst en vooral een gewone vaststelling. De belastingdruk in België is een van de hoogste in de wereld, maar in dat onbestuurbare land krijgen de belastingbetalers – en dan vooral de Vlaamse belastingbetalers – bijzonder weinig terug voor hun geld. Het spoorwegsysteem is daar een perfecte illustratie van. Het is hopeloos verouderd en het wordt gekenmerkt door veelvoudige en lange vertragingen en door overvolle wagons tijdens de spitsuren.

Het bestuur van de Belgische spoorwegen is hoogst gepolitiseerd en inefficiënt en het is typisch voor de Belgische politiek dat, wanneer er iets verkeerd loopt, niemand ooit verantwoordelijk is voor wat dan ook. In 2001 was er in Pécrot een treinongeval dat vergelijkbaar is met dat van Buizingen van vorige week. Iedereen dacht negen jaar geleden dat er serieus werk zou worden gemaakt van een beter beveiligingssysteem. Welnu, het gebeurde niet. In afwachting van het *European Train Control System* werd er een eigen systeem uitgewerkt, maar veel te laat en veel te ontoereikend.

De les die wij hieruit moeten trekken is dat er meer in beveiliging geïnvesteerd moet worden en dat de verschillende bestaande systemen beter op elkaar moeten worden afgestemd. En als die effectieve interoperabiliteit niet mogelijk blijkt, moet de overschakeling naar het Europese ETCS zoveel mogelijk aangemoedigd worden, want het is geen gezonde zaak dat bijvoorbeeld een Thalys-trein tussen Parijs en Amsterdam maar liefst zeven verschillende beveiligingssystemen heeft.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de botsing tussen twee forensentreinen in Brussel die tot dit verschrikkelijk ongeluk heeft geleid, heeft ons allemaal diep geraakt. Onze gedachten gaan uit naar de familie en vrienden van de slachtoffers.

Na dit soort rampen is de eerste reactie van mensen vaak om een schuldige aan te wijzen. De Europese Unie, de Commissie en de veiligheidsbepalingen die wij in Richtlijn 2004/49/EG hebben geïntroduceerd, mogen in dit geval echter niet als zondebok fungeren. Anderzijds is de grote vraag natuurlijk of we de veiligheidsbepalingen verder moeten aanscherpen. Het onderzoek naar dit treinongeluk is nog niet afgesloten en daarom kunnen we nog geen duidelijke resultaten verwachten. De grote vraag die we onszelf moeten stellen, is of dit ongeluk voorkomen had kunnen worden. We kunnen menselijk of technisch falen niet uitsluiten en daarom spelen deze twee zaken een rol in de veiligheid bij de spoorwegen. Alle spoorwegmaatschappijen, staatseigendom of particulier, zijn verplicht om het vereiste veiligheidsniveau te bieden. De nationale spoorwegen moeten ervoor zorgen dat ze voldoen aan de betreffende veiligheidsbepalingen.

Ik wil niet over deze situatie moraliseren vanuit Duits oogpunt. Ik wil alleen zeggen dat we in Duitsland geprobeerd hebben om de richtlijn in zijn totaliteit ten uitvoer te leggen. Waar menselijk falen mogelijk is, moeten altijd technische systemen kunnen ingrijpen. Ik denk aan de dodemansknop die ervoor zorgt dat de trein afremt, wanneer de machinist de knop een minuut lang niet heeft ingedrukt. Als de trein een rood stopsignaal negeert, wordt hij automatisch afgeremd. Dit soort systemen moet aanwezig zijn. Het Europees treinbesturingssysteem (ETCS) moet uitgevoerd worden, zodat we van buitenaf ook een beetje invloed hebben op deze zaken.

De leden van de Commissie vervoer en toerisme zullen samenwerken om de vereiste evaluaties uit te voeren en ook de vereiste conclusies te trekken over de veiligheidsbepalingen.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, bij de treinramp in Buizingen, nabij Brussel, zijn 18 dodelijke slachtoffers gevallen en meer dan 160 mensen gewond geraakt. Onze gedachten gaan uiteraard in de eerste plaats uit naar de families. De oorzaken van het ongeval zijn nog onbekend – een onderzoek is gaande – en we moeten nadenken over een beoordeling per lidstaat van de spoorwegveiligheid in Europa.

Deze beoordeling moet zich vanzelfsprekend richten op de veiligheidssystemen, op hun toepassing, op hun interoperabiliteit en op hun doeltreffendheid. Deze beoordeling van de veiligheid van de Europese spoorwegnetten moet echter in brede zin worden opgevat en moet met name een beoordeling van de

arbeidsomstandigheden van spoorwegpersoneel omvatten, omdat laatstgenoemden de veiligheid het beste kunnen waarborgen.

Ik roep de Commissie dan ook op om de veiligheid van de Europese spoorwegnetten in kaart te brengen aan de hand van een globale aanpak die de liberalisering op het spoor als vertrekpunt neemt. Eén ding is duidelijk: het moment is daar om zonder taboes na te gaan wat de concrete resultaten zijn van de liberalisering en de ontmanteling van openbare diensten. Welke toegevoegde waarde heeft het opgeleverd? Wie heeft ervan geprofiteerd? Wie heeft eronder geleden?

Doel is om de uitvoering van de Europese veiligheids- en signaliseringsnormen te vergelijken met de omstandigheden vanaf het moment dat deze liberalisering van de spoorwegsector in elke lidstaat in werking trad. De Commissie moet derhalve de rol van openbare diensten in een breder kader bezien. De *Parti Socialiste* – de partij waar ik deel van uitmaak – verzoekt al geruime tijd om positieve actie van de Europese Unie om openbare diensten te beschermen en te ontwikkelen. Dit is het idee achter de invoering van een kaderrichtlijn inzake diensten van algemeen belang, die een stabiel regelgevingskader en voldoende financiële middelen voor openbare diensten zou garanderen, met inachtneming van de beginselen van universaliteit en gelijke toegang.

VOORZITTER: STAVROS LAMBRINIDIS

Ondervoorzitter

Derk Jan Eppink (ECR). - Ik zou graag een vraag stellen aan de heer Tarabella, die ik overigens persoonlijk zeer waardeer. Maar hij kan zijn ogen toch niet sluiten voor het feit dat de Belgische spoorwegen de hoogste subsidie krijgen in Europa? Dus hij kan niet de schuld gaan leggen bij de liberalisering, omdat het personenvervoer niet is geliberaliseerd. Hij kan ook niet aan komen zetten met allerlei andere excuses.

Ik moet er ook op wijzen dat hij spreekt namens de PS. Het is ook de PS die via de vakbonden veel zeggenschap heeft over die spoorwegen en als het gepolitiseerde systeem van de spoorwegen deze beter zou besturen, dan zouden deze zaken niet gebeuren.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik wil alleen tegen de heer Eppink zeggen dat dit geen verkiezingsplatform is. Er heeft een ramp plaatsgevonden die slachtoffers heeft geëist – in het verleden hebben andere rampen plaatsgevonden – en het is normaal dat we ons afvragen wat de oorzaken ervan zijn. De onderzoeken zijn gaande, en deze moeten hun beloop kunnen krijgen.

Er is echter één factor die nooit uit het oog moet worden verloren, en dat is de menselijke factor. Bij elke liberalisering – ik weet dat u voorstander bent van liberalisering, ik een stuk minder en ik ben er zelfs op tegen in het geval van openbare diensten – wordt de menselijke factor over het hoofd gezien. Personeel, dat ellenlange uren maakt, of in ieder geval langer en zonder rusttijd werkt, staat vreselijk onder druk. Als treinbestuurder is men verantwoordelijk voor de veiligheid van reizigers. Daarom denk ik dat het belangrijk is arbeidsomstandigheden en eventuele veranderingen van deze omstandigheden tegen het licht te houden. Dat lijkt me een belangrijk aspect.

Joe Higgins (GUE/NGL). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, de vreselijke treinbotsing bij Halle was een afgrijselijk drama voor de slachtoffers, hun families, collega's en vrienden. Het is nu van belang dat we de noodzakelijke lessen trekken uit deze tragische gebeurtenis en ervoor zorgen dat er in de toekomst geen doden meer vallen. Daarbij is het cruciaal dat er ook wordt geluisterd naar het spoorwegpersoneel, zodat reizen per spoor veilig wordt voor zowel spoorwegpersoneel als passagiers.

Het is ronduit schandalig dat een lid van de Britse conservatieven, naar ik heb begrepen, een lid van dit Parlement, tijdens zijn interventie kwaadardige en lasterlijke uitlatingen doet over Belgische spoorwegmedewerkers, terwijl het zonneklaar is dat ons spoorwegstelsel als overheidsdienst enorme averij heeft opgelopen door de neoliberalisering en deregulering. Onder het Belgische spoorwegpersoneel leeft een enorme frustratie; de spontane stakingen die in de dagen na het tragische ongeval zijn gehouden onder spoorwegpersoneel zijn daar een uiting van. Dit is het derde ernstige incident in België in negen maanden tijd.

Naar aanleiding van een eerder tragisch ongeval in België in 2001 zijn uitgebreide veiligheidsmaatregelen beloofd, maar deze zijn nooit ten uitvoer gelegd. De realiteit is dat spoorwegmedewerkers in België continu onder druk staan om langer te werken, op langere trajecten en met minder pauze, en dat werkt onveiligheid in de hand. Natuurlijk zal door het verraderlijke beleid van de Europese Commissie, dat gericht is op

liberalisering en privatisering, de veiligheid nog meer in het gedrang komen. We kunnen wel concluderen dat de winsten van grote vervoersondernemingen op de eerste plaats komen. Het is duidelijk dat we de veiligheid het beste kunnen waarborgen door de spoorweginfrastructuur in handen van de overheid te laten blijven, zodat deze onder democratische controle blijft en noodzakelijke investeringen zullen worden gedaan.

Georges Bach (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ook ik wil mijn medeleven betuigen met de betrokken families. Het zal echter weinig troost bieden aan de betrokkenen – de treurende familieleden en de zwaargewonden – als we blijven benadrukken dat de spoorwegen de veiligste vervoersvorm zijn en dat het aantal ongevallen heel laag is vergeleken bij het aantal verkeersongevallen op de weg.

Natuurlijk rijst de vraag naar de omstandigheden. Hoe heeft deze ramp kunnen gebeuren? Maar zoals gezegd is dit een kwestie voor de technische experts en later voor de rechtbanken. De vraag die wij moeten beantwoorden, luidt: wat is er in het proces van de ontwikkeling van een gemeenschappelijke Europese spoorwegmarkt verkeerd gegaan? En ten tweede, hoe kunnen we verdere ongevallen met alle beschikbare middelen voorkomen? Ieder ongeval is er een teveel.

Als voormalig spoorwegbeampte heb ik de veranderingen zelf meegemaakt. Ik zou graag een paar problemen willen noemen die tot op zekere hoogte invloed hebben op de veiligheid. Begin jaren negentig hadden we, in plaats van marktwerking bij de spoorwegen te introduceren, eerst moeten beginnen met een proces van technische harmonisering. We hadden alle problemen die de heer Kallas heeft genoemd, in de jaren negentig moeten oplossen. We hadden de markt alleen moeten openstellen voor concurrentie op basis van technische harmonisering. De fragmentatie van de bedrijven heeft tot veel spelers binnen de spoorwegen geleid en dit is een systeem dat alleen goed werkt wanneer het als een eenheid wordt aangepakt. Daarom zijn volgens mij de lidstaten, de spoorwegbedrijven, de infrastructuurbeheerders en ook de Commissie die, zoals gezegd, richtlijnen en verordeningen heeft uitgevaardigd zonder tussentijdse evaluaties uit te voeren, gezamenlijk verantwoordelijk voor de recente ongevallen. De evaluatie is nog maar pas geleden afgerond. De spoorwegmaatschappijen hebben de fout gemaakt dat ze de verkeerde strategie hebben gekozen en te lang op een Europees systeem hebben gewacht. Ze hebben constant geprobeerd om de kosten omlaag te brengen, ze hebben zoals reeds gezegd personeel in dienst genomen zonder de vereiste kwalificaties en ze hebben te weinig geïnvesteerd.

Er zijn nog drie punten die ik graag wil benadrukken. Er is dringend meer geld nodig voor de geplande modernisering.

(Spreker wordt door de Voorzitter onderbroken)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) In het algemeen is vervoer per spoor veiliger, sneller en minder vervuילend dan vervoer over de weg. In 2007 zijn er echter grofweg 2 600 slachtoffers gevallen bij spoorwegongelukken, en vorig jaar was er een toename van het aantal spoorwegongelukken met passagiers- en goederentreinen.

Het recente ongeluk in België, waarbij twintig doden en meer dan 120 gewonden vielen, heeft op schokkende wijze het belang van spoorwegveiligheid opnieuw onder onze aandacht gebracht. Helaas heeft de economische en financiële crisis de financiële moeilijkheden verergerd waar zowel vervoers- als infrastructuurbedrijven mee te maken hebben. Het is een grote zorg dat het gebrek aan specialistisch personeel en financiële middelen voor de realisatie van de ERTMS een van de mogelijke oorzaken van het ongeluk is, terwijl duizenden spoorwegwerknemers hun baan verliezen. Ik roep de lidstaten en de Commissie op om de nodige maatregelen te nemen teneinde:

1. de spoorweginfrastructuur en het bestaand rollend materieel te moderniseren, om een efficiënt en veilig vervoer per spoor te garanderen,
2. prioriteit te geven aan de voor spoorwegveiligheid nodige investeringen, en
3. nieuwe spoorinfrastructuren te ontwikkelen en het ERTMS in te voeren.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, de recente treinrampen die Europa hebben getroffen – vandaag België, gisteren Italië – verplichten ons na te denken over de gebreken van het systeem en over geschikte maatregelen om de dienstverlening in termen van veiligheid te verbeteren.

Het is bijvoorbeeld verbazingwekkend om te bedenken dat de Europese Unie al in 2000 een speciaal systeem heeft ontworpen voor het monitoren van treinverkeer – het ERTMS – en dat desondanks tien jaar later het systeem door maar heel weinig lidstaten is ingevoerd.

Ook nu nog zijn er meer dan twintig verschillende spoorwegveiligheidssystemen op het grondgebied van de Europese Unie en het is duidelijk hoe dit problemen kan veroorzaken, vooral op internationale trajecten.

Het is waar dat aanpassing van de spoorweginfrastructuur en het rollend materieel van het Europese systeem technische en economische beoordelingen en taken met zich meebrengt, die noodzakelijkerwijs moeten worden uitgevoerd door bedrijven in de sector. Er moet echter worden opgemerkt dat in de Europese wetgeving geen datum wordt vastgesteld waarop de nationale spoorwegen zich moeten hebben aangepast aan het ERTMS en dat de lidstaten volgens die wetgeving de bevoegdheid hebben om de uitrustings-eisen van hun treinwagons te bepalen.

Het zou beter zijn om data op te leggen en vast te stellen, om door middel van investeringen een stimulans te geven of, beter nog, om investeringen weg te halen bij degenen die zich niet aanpassen aan de infrastructuurprojecten of rytuigen aanschaffen die geen gebruikmaken van deze systemen.

Het andere argument is dat de interoperabiliteit en de verwezenlijking van de interne markt geen vertraging mogen oplopen. We hebben nu een onafhankelijk nationaal agentschap voor de veiligheid dat de invoering van de geschikte veiligheidssystemen moet verifiëren. Welnu, we moeten erop aandringen dat het verkrijgen van veiligheidscertificaten een basisvoorwaarde is voor het afgeven van een bedrijfsvergunning.

Verder benadruk ik dat vanuit het oogpunt van een vrije gemeenschappelijke spoorwegmarkt de inspectiebevoegdheden van het Europees Spoorwegbureau op centraal niveau moeten worden vergroot.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, het recente treinongeluk in Brussel, dat veel collega's hebben genoemd, heeft de spoorwegveiligheid opnieuw onder de aandacht gebracht.

In Richtlijn 2004/49/EG over de veiligheid op de spoorwegen wordt in het algemeen bepaald dat spoorwegondernemingen en infrastructuurbeheerders de volledige verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het systeem moeten dragen, elk voor hun eigen deel.

In het specifieke geval van het ongeluk dat in België is gebeurd, lijkt de oorzaak een menselijke fout te zijn. We zullen natuurlijk het onderzoek afwachten. Het lijkt er echter wel op dat de trein niet was uitgerust met een automatisch remsysteem.

Weet de Commissie welke spoorwegnetten en hoeveel treinen in de lidstaten niet zijn uitgerust met dit veiligheidsinstrument? En is ze van plan om met een wetgevingsvoorstel te komen om het hele spoorwegnet van de Europese Unie met een dergelijk systeem uit te rusten?

Ślawomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, in de eerste plaats zou ik mijn medeleven willen betuigen aan de familieleden van de slachtoffers. Ik zou de aandacht willen vestigen op een aspect dat naar mijn mening erg belangrijk is en dat tot dusver nog niet aan de orde is gesteld. Het debat dat hier wordt gevoerd, is in veel opzichten gerechtvaardigd. Ik heb zelf ook een zeer duidelijke mening over deze kwestie. Ik ben van oordeel dat een geliberaliseerde markt aanzienlijk meer voordelen biedt dan een markt die door overheidsbedrijven wordt gedomineerd. Ik zou echter willen ingaan op een onderwerp dat belangrijk is in het kader van dit debat.

Deze discussie gaat niet enkel over het verschil tussen openbare en particuliere ondernemingen, maar ook over de keuze voor een vrije markt of een beperkte gereguleerde markt. In dit laatste geval is er in veel lidstaten eigenlijk sprake van een monopolie dat in handen is van een enkel overheidsbedrijf. Er bestaan tal van spoorwegsystemen. Vaak verschillen deze niet alleen van lidstaat tot lidstaat, maar zijn er ook binnen eenzelfde land verschillende systemen in gebruik. De systemen waarover we spreken, zijn in veel gevallen een protectionistische administratieve barrière die enkel is opgeworpen om het monopoliehoudende bedrijf op de nationale markt te beschermen. Het gebeurt zelfs vaak dat bepaalde locomotieven of ander materieel niet worden toegelaten, enkel en alleen omdat dit het voor een concurrent uit een ander land of voor een particuliere concurrent moeilijker maakt om toegang te krijgen tot de markt. Dit leidt tot het gebruik van een bijzonder groot aantal verschillende systemen, met veiligheidsproblemen tot gevolg.

Indien u van naderbij zou bekijken hoe middelen uit de structuurfondsen voor infrastructuurprojecten in de nieuwe lidstaten worden toegewezen, zou u vaststellen dat er in deze landen nauwelijks geld wordt uitgetrokken voor spoorweginfrastructuur. De administratieve instanties die hiervoor de nodige documenten zouden moeten indienen en middelen zouden moeten aanvragen, zijn daar in het geheel niet in geïnteresseerd. We hebben te maken met een model waarbij veel lidstaten helemaal niet willen dat er in hun spoorwegsector wat verandert, aangezien ze er zo bijvoorbeeld voor kunnen zorgen dat concurrenten uit andere landen of

van de particuliere markt zich in een ongunstige positie bevinden. Dit heeft uiteindelijk een negatieve impact op de veiligheid en het concurrentievermogen.

Ivo Belet (PPE). - Het dramatische ongeval in Buizingen verplicht ons allen, ook Europa, om een onderzoek in te stellen. Dit drama heeft het leven gekost aan achttien mensen en wij zijn het aan die slachtoffers verplicht om uit dit drama op korte termijn lessen te trekken en ervoor te zorgen dat de veiligheid op de Belgische en Europese spoorlijnen wordt gegarandeerd.

Wij weten, u heeft het al gezegd, dat het niet de fout is van Europa dat het automatische stopsysteem nog niet volledig is ingevoerd in België. Maar dat wil niet zeggen dat Europa nu niets moet doen, integendeel. Wij vragen uitdrukkelijk dat ook de Europese Commissie nu een evaluatie verricht, die het antwoord moet leveren op een aantal zeer concrete vragen. Bijvoorbeeld, u weet dat wij de spoorbedrijven - ook de privémaatschappijen - verplichten om vanaf 2013 hun treinen volledig uit te rusten met het nieuwe ETCS. Maar wij weten vandaag ook al dat de spoorlijnen in Europa tegen die tijd nog niet met dat systeem zullen zijn uitgerust.

Twee cijfers. Vandaag is in heel Europa, mijnheer de commissaris, nog maar 2800 kilometer spoor uitgerust met dat nieuwe Europese veiligheidssysteem. Het spoornet in België alleen is al groter dan dat met 3400 kilometer! Het is dus duidelijk dat wij er hier in Europa nog niet klaar voor zijn. De treinen zullen dus niet of onvoldoende kunnen communiceren met die nieuwe seininstallaties. Dat vraagt om een grondige evaluatie.

Mijnheer de commissaris, wij moeten ook durven onderzoeken of de druk op het personeel niet is toegenomen omwille van de naderende concurrentie tussen de spoorbedrijven. Moeten wij niet nadenken over het invoeren op Europees niveau van rij- en rusttijden voor de machinisten, zoals wij dat ook voor de vrachtwagenchauffeurs hebben gedaan? Kortom, dit ongeval verplicht de Europese Unie tot een gewetensonderzoek, tot een evaluatie en, indien nodig, moeten ook de bereidheid en de politieke wil bestaan om hier bij te sturen.

Michael Cramer (Verts/ALE). - (DE) Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de commissaris, bij dit vreselijke ongeluk waren twee locomotieven betrokken die geëxploiteerd werden door de NMBS, de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen, op een spoorwegnet dat aan de staat toebehoort. Er bestaat geen concurrentie op de markt voor personenvervoer per spoor in België. Dit heeft dan ook helemaal niets met concurrentie of met de openstelling van het netwerk te maken. Het gaat over gebrekkige veiligheidsnormen. De heer Grosch heeft er al op gewezen dat de technologie voor het automatisch afremmen van een trein bij het negeren van een rood signaal al ruim twintig jaar bestaat. De vraag is: waarom is het niet geïnstalleerd?

Dit heeft ook niets te maken met het Europees beheersysteem voor spoorvervoer (ERTMS). Ik was de rapporteur voor het ERTMS. Het is een toekomstvisie, maar het onthoudt de lidstaten niet van hun verantwoordelijkheid om veiligheidsmaatregelen te treffen die op nationaal niveau al beschikbaar zijn. Dat is een taak voor alle landen afzonderlijk.

Daarom moeten we de vraag stellen waarom België de afgelopen twintig jaar niet in dit veiligheidssysteem heeft geïnvesteerd. Als ze een snelweg van een of twee kilometer korter hadden gebouwd, hadden ze twee tot drie keer het geld gehad voor het installeren van deze veiligheidssystemen en dit soort ongevallen kunnen voorkomen. Dit was niet de eerste keer dat een trein een rood signaal negeerde. Het was gewoon de eerste keer dat het tot zo'n vreselijk ongeluk heeft geleid.

Siim Kallas, vicevoorzitter van de Commissie. - (EN) Mijnheer de Voorzitter, deze discussie die nu in gang gezet is naar aanleiding van het tragische ongeval in België, zal deel uitmaken van onze algemene discussie over de spoorwegveiligheid en de ontwikkeling van het vervoer in Europa. De Commissie is bezig met de voorbereiding van een witboek over de toekomst van vervoer, waarin serieus rekening gehouden wordt met alle veiligheidsaspecten van alle vervoerswijzen, met inbegrip van de spoorwegen. De trein is nog steeds - zoals vele malen is opgemerkt - een van de veiligste vormen van vervoer.

Het is ook van belang dat we nu het spoorwegpakket bespreken - de 'eerste herschikking' van het spoorwegpakket - en we zullen daar absoluut aan werken en over nadenken.

Ik wil echter eerst wat feitelijke opmerkingen maken. Het Europees signaleringssysteem voor de spoorwegen (ERTMS) is ontworpen met de bedoeling dat de spoorwegen interoperabel zouden zijn. Het is duidelijk een goed systeem met serieuze veiligheidsaspecten, maar toch blijft veiligheid de verantwoordelijkheid van de lidstaten, welk systeem er ook gebruikt wordt. Met ERTMS wordt echter goede vooruitgang geboekt.

De trans-Europese vervoersnetwerken (TEN-T) zullen we binnenkort weer bespreken. Dat project is gericht op de plaatsing van ERTMS. Tegen 2020 zal twintigduizend kilometer spoorweg in Europa, ook in België, met dat systeem uitgerust zijn.

Het is een doorlopend proces, maar spoorwegzaken vergen nu eenmaal tijd en er zijn grote investeringen mee gemoeid. Van het geld van de TEN-T-projecten wordt 85 procent gebruikt voor verbetering van de spoorwegen, inclusief ERTMS. Ik zou natuurlijk heel blij zijn als we, met hulp van het Europees Parlement, meer geld zouden kunnen steken in investeringen in de vervoersnetwerken. Dat zal heel belangrijk zijn.

Maar nogmaals, het menselijke aspect speelt altijd een rol. En nu we het over veiligheidsnormen hebben: er is maar één norm, het rode licht dat betekent dat je moet stoppen. Die norm bestaat al sinds de negentiende eeuw. Dus we kunnen niet zeggen dat er nu een remsysteem is dat 100 procent zekerheid biedt en waarmee menselijke fouten voorkomen worden; dat is namelijk niet waar. Er is altijd een kleine kans op een menselijke fout en de menselijke verantwoordelijkheid is van groot belang.

Dan nog een opmerking over liberalisering en openbare voorzieningen: dat zijn twee verschillende dingen. Niemand houdt staten tegen om goede openbare voorzieningen aan te bieden, ook niet in het kader van de liberalisering. Onder de Europese regels is het toegestaan ondersteuning te verlenen – ook door staten wordt dat toegestaan – en deze liberalisering sluit goede openbare voorzieningen niet uit.

De Voorzitter. – Het debat is gesloten.

Schriftelijke verklaringen (artikel 149)

Herbert Dorfmann (PPE), schriftelijk. – (DE) Het tragische treinongeluk in België heeft de aandacht van het publiek gevestigd op de veiligheid op het spoor. De veiligheid van het rollend materieel heeft verbetering, evenals de veiligheid van de signaleringssystemen. Er rijden met name veel compleet verouderde goederenwagons op het spoorweginfrastructuur in Europa. Het ongeval in Italië van afgelopen jaar heeft de mogelijke gevolgen hiervan laten zien. Helaas heeft de EU tot dusverre weinig gedaan om de goederenvervoerbedrijven te verplichten hun rollend materieel op een acceptabel veiligheidsniveau te houden. We mogen niet vergeten dat per spoor ook gevaarlijke goederen worden vervoerd, wat desastreuze gevolgen zou kunnen hebben bij een ongeval. Ik roep dan ook op tot hogere veiligheidseisen bij het spoorwegverkeer.

Bruno Gollnisch (NI), schriftelijk. – (FR) Het lijdt geen twijfel dat de ramp die België in diepe rouw heeft gedompeld zich voltrok om redenen die samenhangen met de specifieke eigenschappen van dat land, zoals vele van onze Vlaamse collega's vandaag hebben benadrukt. Het onderzoek zal uitwijzen in welke mate deze eigenschappen verantwoordelijk waren voor de ramp.

De ramp had echter één onderliggende oorzaak: de liberalisering van het spoorwegvervoer en de scheiding van het spoorweginfrastructuurbeheer en het beheer van het spoorwegvervoer zelf. Daarom zijn het net evenals de kwaliteit en de veiligheid ervan opgeofferd aan de winst van vervoerders, die de hun opgelegde tolvergoedingen te hoog achten, zoals ook de vervanging en modernisering van treinen wordt opgeofferd. De hedendaagse dienstregelingen beantwoorden aan de winstlogica, en niet langer aan de behoeften van gebruikers. Hoewel reizigers er regelmatig gebruik van maken, worden sommige lijnen geschrapt omdat ze niet winstgevend genoeg zijn. Andere zijn nog steeds in gebruik, terwijl gezond verstand ingeeft ze buiten dienst te stellen. Vertragingen worden de norm, ook in het geval van de TGV.

In uw liberale systeem zijn burgers die de trein nemen geen hooggewaardeerde klanten geworden; het zijn gebruikers/belastingbetalers gebleven die als vee mogen worden behandeld. Zoals het geval is met alle activiteiten die u hebt geliberaliseerd, betalen we steeds meer voor een dienst die steeds slechter en in sommige gevallen helaas zelfs gevaarlijk wordt.

Marian-Jean Marinescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Tegen de achtergrond van het tragische ongeval in Brussel staan wij nu weer voor het probleem dat de lidstaten hun spoorwegveiligheidssystemen nog niet volledig hebben geharmoniseerd. Richtlijn 2004/49/EG stelt toch duidelijk gezamenlijke normen vast voor veiligheidsindicatoren, en geeft uitputtende voorschriften voor veiligheidseisen, inclusief die voor infrastructuur en verkeersregeling. Het grote probleem is in feite een strikt financiële kwestie: de levenscyclus van de spoorweginfrastructuur en het rollend materieel, inclusief de signaleringssystemen, is namelijk zeer lang. Onder deze omstandigheden is het wenselijk dat lidstaten verder kijken dan deze financiële kwestie, ondanks de crisis, en overwegen de invoering van interoperabele systemen te versnellen. Daarnaast moet worden overwogen om meer te investeren in de spoorweginfrastructuur en signaleringssystemen, voor zowel de infrastructuur als het rollend materieel.

De besparingen vanwege uitstel van de verbouwing en modernisering van het rollend materieel en de spoorweginfrastructuur kan, zoals in dit geval, helaas leiden tot tragische ongelukken. Daarbij worden niet alleen grote economische en financiële verliezen geleden, maar ook verlies aan mensenlevens, hetgeen onacceptabel is. Ik wil mijn medelijden betuigen met de getroffen gezinnen in deze moeilijke periode, en hoop dat dit soort tragedie zich nooit meer zal voordoen.

(De vergadering wordt om 11.25 uur onderbroken en om 11.30 uur hervat)

VOORZITTER: STAVROS LAMBRINIDIS

Ondervoorzitter

6. Goedkeuring van de notulen van de vorige vergadering

(De notulen van de vorige vergadering worden goedgekeurd)

Véronique de Keyser (S&D). – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik zal niet terugkomen op een betreuenswaardig incident dat gisteren plaatsvond in dit Parlement, een incident dat dit Parlement onwaardig is, waarbij de heer Van Rompuy werd beledigd. De voorzitter van de Europese Raad is heel wel in staat zichzelf te verdedigen, maar ik zal niet toestaan dat iemand in dit Parlement zegt dat mijn land een non-land is. Het is een van de grondleggers van de Europese Unie en een land dat binnenkort het voorzitterschap op zich zal nemen. Ik begrijp niet hoe iemand in dit Parlement zich zo kan verlagen om dit soort dingen te zeggen, en ik eis een verontschuldiging, mijnheer de Voorzitter.

(Applaus)

Gerard Batten (EFD). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik doe een beroep op hetzelfde artikel van het Reglement als de dame die zonet een reactie gaf op iets wat mijn collega Nigel Farage gezegd heeft.

We noemen dit politiek. U hebt het Verdrag van Lissabon aan onze landen opgedrongen zonder de inwoners te raadplegen, en als mijn collega er iets over zegt en de mensen dat niet leuk vinden, klagen ze. Dat noemen we politiek. Dat is datgene wat we in ons land hadden voordat de Europese Unie onze democratie om zeep hielp, dus wen er maar aan om in dit gebouw naar tegengestelde geluiden te luisteren.

De Voorzitter. – Mijnheer Batten, de opmerking die gemaakt werd, had betrekking op een verklaring die gisteren in het Parlement gedaan is. Daarop was de opmerking gebaseerd. Dat is geen beroep op het Reglement. Uw beroep op het Reglement was daarom onterecht.

7. Stemmingen

De Voorzitter. – We gaan nu over tot de stemming.

(Uitslagen en nadere bijzonderheden betreffende de stemmingen: zie notulen)

7.1. Investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur binnen de Europese Gemeenschap (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)

7.2. Situatie in Oekraïne (B7-0116/2010)

Vóór de stemming over paragraaf 4, sub a)

Cristian Dan Preda, namens de PPE-Fractie. – (FR) Mijnheer de Voorzitter, ik wilde graag het volgende amendement indienen: “roept de Oekraïense autoriteiten op, in de wetenschap dat Oekraïne het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden van de Raad van Europa en het Europees Handvest voor regionale of minderheidstalen heeft geratificeerd, zich nadrukkelijker in te spannen ten behoeve van minderheidsgemeenschappen in Oekraïne door deze gemeenschappen nauwer te betrekken bij de politieke ontwikkeling van het land en het recht op onderwijs in minderheidstalen op passende wijze te bevorderen;”.

De reden is heel eenvoudig: we moeten de postelelectorale context aangrijpen om duidelijk te maken dat het buitenlandbeleid van de Unie gebaseerd is op eerbiediging van de mensenrechten, waartoe ook de rechten van minderheden behoren.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over paragraaf 14

Michael Gahler, namens de PPE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, als mijn mondelinge amendement wordt aangenomen, hoeven we de stemming niet op te splitsen. Het luidt als volgt:

(EN) “roept de Commissie op het nationaal indicatief programma 2011-2013 zo veel mogelijk op één lijn te brengen met de associatieagenda”.

(DE) In de oorspronkelijke tekst zoals die nu voor ons ligt, staat exact het omgekeerde en dat is niet juist.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

Vóór de stemming over paragraaf 15

Michael Gahler, namens de PPE-Fractie. – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dit is alleen een feitelijke correctie. De nieuwe formulering is juist. In de originele tekst klopt de verwijzing niet. Ik hoef het niet voor te lezen, u hebt het amendement immers schriftelijk voor u liggen.

(Het Parlement neemt het mondelinge amendement in aanmerking)

7.3. Prioriteiten van het EP met het oog op de bijeenkomst van de VN-Raad voor de mensenrechten (Genève, 1-26 maart 2010) (B7-0119/2010)

Vóór de stemming

José Ignacio Salafrañca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Mijnheer de Voorzitter, gisteren, tijdens het debat over de ontwerpresolutie waarover we zo dadelijk gaan stemmen, hebben we met droefenis kennis genomen van het overlijden van Orlando Zapata Tamayo, een timmerman van 42 jaar en Cubaans politiek gevangene, die gestorven is na een hongerstaking en een jarenlange onrechtmatige, onrechtvaardige, onmenselijke en wrede gevangenisstraf.

Commissaris Georgieva heeft deze feiten gisteren in deze vergaderzaal op energieke en overtuigende wijze veroordeeld. Ik verzoek de Voorzitter om namens dit Parlement zijn medeleven te betuigen aan de gezinsleden van de heer Zapata, die worden lastiggevalen bij de begrafenis.

Ik verzoek u om de Cubaanse autoriteiten op de hoogte te stellen van uw stellige veroordeling van deze dood, die heel goed had kunnen worden voorkomen en die door Elisardo Sánchez, de voorzitter van de Cubaanse Commissie voor de mensenrechten en verzoening, omschreven is als een verkapte moord onder een juridische dekmantel. Ik hoop, mijnheer de Voorzitter, dat deze dood degenen aan het denken zet die, omdat ze te goeder trouw of naïef zijn, het gemeenschappelijk standpunt van de Raad willen wijzigen, een waardig standpunt dat niet meer doet dan verbeteringen van onze betrekkingen met dit eiland koppelen aan de naleving van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden die, zoals we hebben gezien, voortdurend met voeten getreden worden.

(Applaus)

Na de stemming over amendement 3

Elmar Brok (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, ik heb een mondelinge amendement voor een stemming in onderdelen over paragraaf 10 betreffende de volgende passage: “van oordeel dat het niet gepast is om dit concept op te nemen in het protocol betreffende aanvullende normen inzake racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en alle vormen van discriminatie”. Over dit middengedeelte moet afzonderlijk gestemd worden, omdat ik niet begrijp waarom we deze zaken combineren en niet duidelijk maken dat we discriminatie van religieuze minderheden even krachtig moeten bestrijden als alle andere vormen van discriminatie. Het is niet acceptabel dat de bestrijding van discriminatie van religieuze minderheden minder strikt is. Daarom moeten we hierover afzonderlijk kunnen stemmen.

(Het Parlement verwierpt het verzoek om een stemming in onderdelen)

Vóór de stemming over paragraaf 20

Elmar Brok (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, ook hier wil ik verzoeken om een stemming in onderdelen met betrekking tot het schrappen van de woorden “in de standpunten van de EU” in de laatste zin. De tekst zou dan luiden: “dringt erop aan de aanbevelingen en gerelateerde opmerkingen ter sprake te brengen in de dialoog die de EU met beide partijen voert, én door te laten wegen in internationale fora”. De woorden “in de standpunten van de EU” zijn dan geschrapt. Ik verzoek voor dit punt om een stemming in onderdelen.

(Het Parlement verwierpt het verzoek om een stemming in onderdelen)

7.4. 15 jaar na Peking - VN-actieprogramma voor gendergelijkheid

7.5. Raming van de inkomsten en uitgaven voor de gewijzigde begroting 1/2010 (Afdeling I - Europees Parlement) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Bekendmaking gemeenschappelijke standpunten van de Raad: zie notulen

9. Stemverklaringen

De Voorzitter. – Aan de orde zijn de mondelinge stemverklaringen.

Zoltán Balczó (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, mag ik u vragen een pauze van twee minuten in te laten terwijl mensen de ruimte verlaten? Of van een minuut?

Verslag-Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Het doel van de verordening is positief: het verzamelen van gegevens in de lidstaten over energie-infrastructuur, deze gegevens ordenen en op communautair niveau toegankelijk maken voor de economische spelers. Zo wordt er – zeer terecht – ingegrepen in de werking van de markt. Het Parlement heeft echter een voorstel aangenomen dat hier lijnrecht tegenover staat en ziet dit bovendien als het politieke doel van de verordening. Ik citeer: elke maatregel op EU-niveau moet neutraal zijn en mag niet leiden tot ingrijpen in de werking van de markt. De meerderheid van het Parlement heeft niets geleerd van de financiële en economische crisis. Het komt onveranderd op voor neoliberale dogma's en zelfs op een strategisch terrein als dit vertrouwt het nog op de zelfregulering van de markt. Dit is onaanvaardbaar en daarom heb ik tegen gestemd.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, een functionerende infrastructuur in de Europese Unie is een doorslaggevende factor voor een redelijke ontwikkeling van de welvaart. Naast voedselvoorziening en een gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid speelt energiebeleid een cruciale rol. Alleen al om deze reden is het essentieel voor het Europees Parlement om niet alleen deel te nemen aan de discussie, maar ook om het recht van medebeslissing te hebben. Daarom verzoek ik de Commissie om een einde te maken aan haar blokkadebeleid en het Parlement het recht van medebeslissing te geven.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik zal het heel kort houden. Dit hele idee is volkomen juist. Ik ben vooral blij met de nadruk op het ecologische aspect. Nu we hier toch over praten, lijkt het me verstandig om consequent te zijn. Deze kwesties in verband met ecologie en milieubescherming waren immers de voornaamste feitelijke argumenten die ten grondslag lagen aan het verzet tegen het idee van de noordelijke gaspijpleiding. Deze zeer terechte, praktische en wetenschappelijk onderbouwde argumenten zijn van tafel geveegd omdat politieke redenen de overhand hebben genomen. Als we dit project steunen, moeten we mijns inziens in het achterhoofd houden dat er in de politiek geen plaats is voor hypocrisie. In het geval van de noordelijke gaspijpleiding zijn talrijke EU-lidstaten en veel van de fracties in dit Parlement dit principe uit het oog verloren.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Begin 2009 werd duidelijk dat de Europese Unie en de lidstaten niet in staat waren elkaar te hulp te schieten in geval van een stagnatie van de toevoer van elektriciteit of gas. Het bleek

dat de stroomdistributienetten van west en oost niet op elkaar aansluiten, afwijkende parameters hebben en niet compatibel zijn.

Het is dan ook een goede zaak dat lidstaten en netwerkbeheerders essentiële gegevens over hun leveringscapaciteit aan de Europese Commissie doorgeven, die hiermee de tekortkomingen van de netwerken en van het Europese energiezuikerheidsbeleid in kaart kan brengen en afzonderlijke lidstaten kan informeren over de reservcapaciteit in hun energiesystemen. Zo bezien denk ik dat we het voorstel van de Raad en de Commissie voor het verstrekken en verzamelen van gegevens op energiegebied in het belang van de Europese Unie moeten steunen.

Ontwerpresolutie RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Ik spreek met nadruk mijn waardering uit voor het feit dat Oekraïne democratische verkiezingen houdt en het volk de gelegenheid geeft zijn vrije wil te uiten. Ik ken het land goed en merk dat niet alleen de regering, maar de maatschappij zelf doelbewust de weg naar democratie en democratische instellingen bewandelt. Ik koester tevens de hoop dat deze verkiezingen Oekraïne nog dichter bij de Europese Unie brengen en misschien zelfs een brug voor de samenwerking tussen de EU en Rusland vormen. Ten slotte verheug ik mij in het vooruitzicht dat weldra de eerste voormalige lidstaat van de Sovjet-Unie een regeling inzake visumvrij verkeer met de Europese Unie zou kunnen treffen.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, de resolutie over de situatie in Oekraïne is een evenwichtige tekst die een objectief beeld geeft van de realiteit. Wij kunnen Oekraïne nu alleen maar succes wensen bij het overwinnen van zijn economische problemen en van de zeer diepe maatschappelijke verdeeldheid over de geopolitieke toekomst van het land.

Ik zou ook de aandacht willen vestigen op het besluit van de aftredende president Joesjtsjenko om Stepan Bandera de titel van 'Nationale Held van Oekraïne' toe te kennen, evenals op het decreet dat twee nationalistische organisaties, de Organisatie van Oekraïense Nationalisten en het Oekraïense opstandelingenleger, als medestanders in de strijd voor de onafhankelijkheid van Oekraïne erkent. Zowel Stepan Bandera als de twee bovengenoemde organisaties hebben zich in de jaren veertig van de vorige eeuw in delen van het huidige West-Oekraïne schuldig gemaakt aan etnische zuiveringen en wrede daden tegen de Poolse bevolking. De nationalisten hebben destijds 120 000 Polen vermoord. Hoewel ik Oekraïne het allerbeste toewens, hoop ik dat de verheerlijking van dit extreme en misdadige nationalisme zal worden veroordeeld.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik heb het genoegen gehad om voor het Europees Parlement als waarnemer op te treden tijdens de eerste ronde van de presidentsverkiezingen in Oekraïne. Ik kan u verzekeren dat het Oekraïense volk voor dit examen is geslaagd. De verkiezingen zijn op een erg transparante en democratische manier verlopen, ondanks de wijzigingen die op het allerlaatste moment in de Oekraïense kieswet zijn doorgevoerd.

Oekraïne heeft vandaag behoefte aan politieke, administratieve en economische stabiliteit. Het is daarom niet alleen van belang dat we de democratische keuze van de Oekraïense bevolking eerbiedigen, maar ook dat we het land steunen en dat we spoed zetten achter de maatregelen die Oekraïne in staat zullen stellen om de bestaande problemen te overwinnen. De Europese Unie zou een duidelijk signaal moeten afgeven dat de deur voor toetreding van Oekraïne tot de Europese Unie openstaat. Als de Europese Unie daadwerkelijk geïnteresseerd is in dit land, zou als een eerste stap op weg naar EU-lidmaatschap de visumplicht voor Oekraïense burgers moeten worden afgeschaft. Ik hoop dat de goedkeuring van de resolutie van vandaag ertoe zal leiden dat er vaart wordt gezet achter de werkzaamheden die tot doel hebben om deze ideeën in praktijk te brengen. Daarom heb ik voor deze resolutie gestemd.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Mijnheer de Voorzitter, ik heb het genoegen gehad om als waarnemer op te treden bij de presidentsverkiezingen in Oekraïne, zowel tijdens de eerste als tijdens de tweede ronde, net als enkele jaren geleden overigens. Ik zou willen zeggen dat we Oekraïne als een partner moeten behandelen en dat we ons in geen geval mogen bemoeien met de politieke voorkeuren van de Oekraïense kiezers. De uitspraak die een van de leiders van de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa, een liberaal, hier gisteren heeft gedaan – namelijk dat de nieuwe president pro-Russisch zal zijn – was mijns inziens volstrekt overbodig. De nieuwe president van Oekraïne komt tijdens zijn eerste buitenlandse reis sinds zijn aantreden naar Brussel. Wij moeten de Oekraïense politici op hun daden beoordelen, niet op basis van de een of andere verklaring die ze misschien ooit hebben afgelegd. Oekraïne zou een politieke partner moeten zijn en wij zouden de weg voor toetreding van Oekraïne tot de Europese Unie moeten vrijmaken. Ik ben erg ingenomen met de aankondiging van de nieuwe president dat hij van plan is om het decreet

waarnaar de heer Kalinowski heeft verwezen te annuleren. Het gaat immers om een schandelijk decreet waardoor een man aan wiens handen het bloed van vele duizenden Polen kleefte als nationale held van Oekraïne wordt erkend.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Voorzitter, ik heb tegen de ontwerpresolutie gestemd, ten eerste omdat ik meen dat hiermee wordt getracht zich te mengen in de interne aangelegenheden van Oekraïne en omdat er tegenstrijdigheden in staan. Vanuit dat oogpunt is de ontwerpresolutie onaanvaardbaar.

Ten tweede meen ik dat de Oekraïense bevolking alleen maar te lijden zal hebben van deelname aan de Europese Unie. De betreffende resolutie maakt hiervoor de weg klaar en uiteraard zullen er gedurende dat proces ook hervormingen plaatsvinden, zoals dit ook in zo veel andere landen gebeurde.

Ten derde: één van de belangrijkste redenen dat ik tegen de ontwerpresolutie heb gestemd is dat er wordt gerefereerd aan Bandera. Dat de resolutie aan hem refereert is een goede zaak. Deze vergadering en de Europese Unie dragen enorme verantwoordelijkheden als dergelijke fenomenen zich voordoen, niet alleen in Oekraïne maar ook in andere landen, zoals in de Baltische staten, zoals u natuurlijk weet. De verantwoordelijkheid van de Europese Unie en het Europees Parlement is werkelijk enorm vanwege het feit dat we nu zijn aanbeland op een punt waar oorlogsmisdadigers worden vervolgd.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Er heeft een politieke machtswisseling in Oekraïne plaatsgevonden, maar voor de bevolking van het land is er niets veranderd. De mensen mogen er arm zijn, ze leven wel in een land dat over een enorme rijkdom en een ontzaglijk potentieel beschikt.

Vanuit die overweging lijkt mij dat de Europese Unie de dialoog met Oekraïne voort moet zetten en op intensivering van die dialoog moet aandringen. Het land heeft werkelijk hulp van de EU nodig. Het zijn vooral de mensen, niet de politici, die deze hulp nodig hebben en samenwerking tussen Oekraïne en de EU zou niet alleen in een bijzonder hecht partnerschap kunnen resulteren, maar ook in zeer nauwe samenwerking en een krachtige impuls voor de economie. Ik zou willen dat wij op dit terrein meer initiatief toonden.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het sovjetcommunisme was de moordzuchtigste ideologie die onze soort ooit heeft uitgevonden. Het is empirisch bewezen dat als gevolg van die ideologie meer mensen zijn vermoord dan in enig ander politiek systeem, en Oekraïne heeft daar onevenredig zwaar onder geleden.

Helaas duurt deze tragedie nog voort. Oekraïne betekent, naar ik begrijp, 'grens' of 'rand', en in dit geval is het als een grens tussen twee grote blokken, waarbij de scheidslijn tussen slavofielen en aanhangers van de westerse cultuur in het land weerspiegeld wordt in de rivaliserende ambities van de naburige grootmachten.

Op welke manier kunnen we dat land het best helpen? We zouden kunnen aanbieden onze markten te openen. De Oekraïners zijn een goed opgeleid en vlijtig volk, maar ze hebben betrekkelijk lage kosten en een betrekkelijk concurrerende export. Als we hun volledig toegang verschaften tot een Europese douane-unie, zouden we hun kwaliteit van leven aanzienlijk verhogen.

Maar wat doen we in plaats daarvan? We zadelen hen op met meer bureaucratie, we bouwen capaciteit op, we proberen ze in te passen in de samenwerkingsstructuren van de Europese Unie. Daar vragen ze niet om! Ze willen onze aalmoezen niet. Het enige wat ze willen is een kans om hun producten te verkopen.

Verslag-Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, het ligt in de aard van de mens om, als er iets onverwachts gebeurt, te proberen de feiten te laten passen in zijn eigen wereldbeeld. Psychiaters hebben daar een mooie uitdrukking voor: zij noemen dat 'cognitieve dissonantie'. Bijvoorbeeld: als mensen in een referendum 'nee' stemmen, dan is de reactie in dit Parlement dat de mensen juist meer Europa wilden – dat ze 'nee' stemden omdat het voorstel niet voldoende federalistisch was.

Precies zo is het met de huidige economische crisis. We zitten in een crisis doordat we geen geld meer hebben. We hebben alles uitgegeven, we hebben de schatkisten geplunderd, we hebben onze kredieten opgemaakt, maar nu doet dit Parlement een duut in het zakje en zegt dat we meer moeten uitgeven. Dat we meer Europese infrastructuurprojecten moeten hebben, en een groter budget.

Mijnheer de Voorzitter, dat is nog een dosis van het medicijn dat de ziekte veroorzaakt heeft. Al vanaf de jaren zeventig hebben we kunnen zien waar dat toe leidt. Het leidt tot een verlaging van het BBP, het leidt

tot werkloosheid, het leidt tot stagnatie en het leidt ertoe dat dit deel van de wereld steeds verder achterloopt op zijn rivalen.

Ontwerpresolutie RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik heb de resolutie gesteund en ik wil als een van de opstellers van dit document graag een paar opmerkingen maken over het verslag-Goldstone – het onderwerp van deze resolutie.

Het verslag-Goldstone toont opnieuw aan dat onderzoek door de strijdende partijen zelf bijna nooit onpartijdig en objectief is. In het verslag wordt behoorlijk expliciet gezegd dat geen van beide partijen voldoende en doeltreffend onderzoek heeft gedaan naar beweerde schendingen van het oorlogsrecht door haar strijdkrachten.

Bovendien mogen we er blij mee zijn dat het verslag onlangs is gereviseerd en minder controversieel gemaakt, met minder bittere taal. Daardoor is het gemakkelijker te accepteren.

De belangrijkste les die we hieruit moeten trekken is dat we moeite moeten doen de Europese Unie meer bij het proces te betrekken, niet alleen waar het gaat om onderzoek naar vermeende misdaden, maar ook proactief en preventief als partij bij het Midden-Oostenkwartet.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, namens een deel van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) en vooral namens mijn collega Elmar Brok wil ik zeggen dat wij gechoqueerd zijn dat het Parlement vandaag het amendement heeft verworpen waarmee christenen en andere religieuze minderheden in dit verslag zouden zijn opgenomen. Ik vind het echt schandelijk dat wij, hoewel wij ons constant uitlaten over mensenrechtenkwesties, het niet de moeite waard vinden om delen van de bevolking te beschermen die worden vervolgd vanwege hun religieuze achtergrond. Het is heel erg jammer dat we het amendement dat gaat over een onderwerp dat van groot belang is voor de toekomst van de wereld, niet hebben kunnen aannemen. Als we niet in staat zijn om minderheden te beschermen om wat voor reden dan ook, hebben we niet langer het recht om te claimen dat het Europees Parlement het bolwerk is van de mensenrechten, van grondrechten en van deze strijd in de hele wereld. Ik heb tegen het verslag gestemd, omdat religieuze minderheden niet buitengesloten mogen worden.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, zoals de heer Kastler zojuist zei, had onze fractie heel graag apart willen stemmen over dit punt met betrekking tot religieuze minderheden, maar helaas was de meerderheid in het Parlement het daar niet mee eens.

Wij moeten beseffen dat het verdedigen van de rechten van religieuze minderheden net zo belangrijk is als het verdedigen van welke andere minderheden dan ook.

De Europese Unie moet ingrijpen in het werk van de VN-Commissie voor de rechten van de mens, omdat zij momenteel totaal verlamd en partijdig is en niet langer wereldwijd vertrouwen geniet.

Het verslag-Goldstone is slechts een voorbeeld van de wijze waarop het Internationaal Hof van de VN is gekaapt om verschillende antisemitische doelen na te streven. Momenteel hebben 21 van de 25 uitspraken van het Hof over individuele landen betrekking op Israël, alsof dat land de grootste schender van de mensenrechten ter wereld zou zijn. De Europese Unie moet ingrijpen in het werk van de VN-Raad voor de mensenrechten.

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, na het einde van de Koude Oorlog hebben de tweehonderd landen die samen de Verenigde Naties vormen, een revolutionaire nieuwe doctrine opgelegd gekregen. De gedachte heeft namelijk postgevat dat wetten niet voort moeten komen uit nationale wetgevende lichamen, die in zekere zin verbonden zijn met de bevolking van de betreffende landen, maar dat ze opgelegd moeten worden door een internationale technocratie van rechtsgeleerden die alleen verantwoording aan hun eigen geweten hoeven af te leggen.

Daarmee herroepen we een democratische ontwikkeling van driehonderd jaar. We distantiëren ons van de idee dat degenen die de wetten goedkeuren op de een of andere manier via het stemlokaal verantwoording moeten afleggen aan de rest van de bevolking en we zoeken opnieuw onze toevlucht tot de pre-moderne opvatting dat wetgevers slechts verantwoording schuldig zijn aan hun schepper of aan zichzelf.

Door gebruik te maken van het middel van de mensenrechtencodes zijn deze internationale bureaucratieën in staat over de grenzen van lidstaten heen te reiken en hun eigen wensen aan de lokale bevolking op te leggen, in strijd met de wensen van die bevolking.

Ik sluit af met een citaat van rechter Bork, de door de Democraten onder president Reagan verworpen kandidaat-rechter voor het Amerikaanse Hooggerechtshof, die zijn bijdrage aan de taal leverde met de uitspraak: "Wat we teweeggebracht hebben is een staatsgreep: eentje die langzaam en beschaafd is, maar desalniettemin een staatsgreep."

Ontwerpresolutie B7-0118/2010

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Mijnheer de Voorzitter, het onderwerp gendergelijkheid ziet zich in deze fase opnieuw geconfronteerd met een uitdaging. Door de huidige recessie loopt de vooruitgang die de afgelopen jaren door de Europese Unie is geboekt op het gebied van gendergelijkheid gevaar te worden geremd of zelfs te worden teruggedraaid.

Het effectieve beleid op het gebied van gendergelijkheid zou echter een onderdeel van de oplossing kunnen vormen voor het probleem van de aanpak van de crisis, voor de ondersteuning van het herstel en de versterking van de economie. Derhalve dient de investering in beleid dat gelijkheid tussen mannen en vrouwen bevordert een basisstreven te worden dat door ons allen met verve wordt ondersteund, in dit moeilijke economische klimaat zelfs meer dan ooit.

Verslag-Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). - Wij zouden denk ik als Parlement een beetje beschaamd moeten zijn omwille van de feitelijke begrotingswijziging die wij zopas in dit verslag hebben goedgekeurd. Het is toch maar zo dat ongeveer alle Europese landen kreunen onder een enorme financiële economische crisis en dat mensen bij de vleet hun werk verliezen. Wij vinden er dan niets beters op dan onszelf fors meer middelen, meer personeel en meer kosten toe te kennen op kosten van de belastingbetaler. Iedereen weet trouwens dat die extra middelen en personeelsleden eigenlijk vooral moeten dienen om de socialisten, die bij recente verkiezingen her en der uit de boot vielen, aan een goed betaalde opvang te helpen. Dat leidde ook eerder reeds tot andere forse subsidieverhogingen, onder meer aan Europese politieke partijen en Europese politieke stichtingen. Het is opvallend dat wij steeds opnieuw mooie argumenten vinden om voor deze instelling nog meer uit de belastingkas te graaien. Dat is eigenlijk onaanvaardbaar in deze tijden van crisis.

Miguel Portas, namens de GUE/NGL-Fractie. – (PT) Ik zou willen zeggen dat de gewijzigde begroting die we net hebben goedgekeurd, ten belope van een bedrag van 1 3 400 000 euro, met ingang van 1 mei, dus voor een half jaar, zeer onverstandig is.

De versterking van de personele middelen van de parlementaire commissies en fracties, ten belope van een bedrag van vier miljoen euro, is te verantwoorden omdat het Verdrag van Lissabon nieuwe wetgevende eisen stelt aan het Parlement. Maar het budget van de Parlementsleden om assistenten aan te nemen met acht miljoen euro verhogen betekent dat het volgend jaar geen acht miljoen maar zestien miljoen zal bedragen, en dat is duidelijk overdreven, want volgend jaar is een nieuwe verhoging voorzien van 1 500 euro per maand voor de Parlementsleden, zodat het budget geen 16 maar 32 miljoen euro bedraagt. In deze tijden, waarin al onze landen geconfronteerd worden met enorme werkloosheid en een sociale crisis, is het niet houdbaar de middelen van de Parlementsleden te verhogen als we niet ook de moed hebben om te snoeien in de uitgaven en de onkostenvergoedingen waarop wij, als Parlementsleden, recht hebben en die allerm minst allemaal volledig verantwoord zijn.

Ik kan maar niet begrijpen waarom een Parlements lid, op de dag dat hij reist, een onkostenvergoeding krijgt van driehonderd euro, én een afstandsvergoeding én een tijdsvergoeding, die volledig belastingvrij zijn. We kunnen snoeien in overbodige uitgaven en vervolgens debatteren over hoe we onze middelen voor het wetgevend werk kunnen verhogen. Als we dat niet tegelijk doen, hebben we gewoon geen respect voor de problemen van onze kiezers. Het is onze plicht om het goede voorbeeld te geven, maar vandaag geven wij het slechte voorbeeld.

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, het verheugt mij zeer dat ik het op dit punt eens ben met de heer Portas en de communistische fractie. In heel Europa, van Ierland tot Letland, doen regeringen hun uiterste best antwoorden te vinden op de financiële crisis, de kredietcrisis, door hun uitgaven te beperken, maar in dit Parlement – alleen in dit Parlement – verhogen we onze uitgaven enorm, zowel in relatieve als in absolute zin. We verhogen de emolumenten en de budgetten voor Parlementsleden en hun medewerkers.

De rechtvaardiging die daarvoor in dit verslag gegeven wordt, is heel interessant. Er wordt ons namelijk verteld dat al deze extra uitgaven nodig zijn vanwege de extra verantwoordelijkheden die voortvloeien uit het Verdrag van Lissabon. In zekere zin is dat juist, maar niet in de zin die de auteurs voor ogen hadden, denk ik. Wat we zien is dat de bureaucratie zich uitbreidt om de eisen van de bureaucratie te dienen. De voornaamste functie van het Verdrag van Lissabon is extra werk en extra inkomsten voor al die tienduizenden mensen die nu rechtstreeks of indirect van de Europese Unie afhankelijk zijn voor hun levensonderhoud. De enige groep mensen die we er niet over geraadpleegd hebben, zijn de kiezers. Ik zou heel graag willen dat kwesties als deze aan de kiezers voorgelegd werden, om te zien of zij het ermee eens zijn dat wij onszelf extra middelen toekennen in een periode waarin zij allemaal de broekriem moeten aanhalen.

Verslag-Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Ik verwelkom het besluit om nieuwe regels voor de visserijsector op te stellen zeer. Vissen laten zich, net als andere in het wild levende dieren, niet tot bepaalde gebieden beperken, zodat er eindeloos geredetwist zou kunnen worden over de vraag of het ene land meer doet voor instandhouding van hun soort dan het andere.

Als we recent onderzoek in onze overwegingen betrekken, waaruit blijkt dat tal van soorten nagenoeg zijn uitgestorven, wordt de noodzaak van een gezamenlijk besluit zelfs nog duidelijker – niet alleen op het niveau van de EU, maar wereldwijd. Daarom begroet ik deze stap van de Europese Unie als een goed voorbeeld voor derde landen.

Ik hoop dat zowel bedrijven die actief zijn in de visserij als lidstaten, ongeacht hun omvang, gebaat zijn bij dit besluit, dat tevens voor gezamenlijke analyse zorgt. Ik hoop ook dat dit besluit ertoe bijdraagt om uitstervende vissoorten te behouden. Daarom heeft het mijn onverdeelde steun.

Diane Dodds (NI). – (EN) Mijnheer de Voorzitter, ik vond het niet prettig dat ik vandaag tegen een verslag moest stemmen dat in aanleg veel positieve elementen voor de toekomst van onze visserij bevat.

Toch blijft het een feit dat het gemeenschappelijk visserijbeleid mijn visserijsector nog steeds in de vernieling blijft helpen.

Het voorkeursregime van Den Haag discrimineert Noord-Ierse vissers elk jaar doordat er quota van de hun toegewezen quota worden afgetrokken. Door elf jaar lang de visserijactiviteiten in de Ierse Zee tijdelijk stil te leggen, is onze witvisvloot geslonken van meer dan veertig naar slechts zes trawlers, en toch hebben we het nog steeds over overcapaciteit.

Verder is er nog het probleem van de toepassing van regels die ontwikkeld zijn voor de visserij in de Noordzee, op die in de Ierse Zee. Dat is een consequente of gemeenschappelijke benadering die geen verband houdt met de werkelijkheid. Kijkt u alleen maar eens naar de maaswijdtemeters. Daar is om bewonderenswaardige redenen overeenstemming over bereikt, maar toen Europa die regel invoerde, heeft men volstrekt verzuimd de implicaties van de overgang naar de nieuwe methode aan de visserijsector duidelijk te maken.

Daarom heb ik tegen het verslag gestemd, al put ik moed uit sommige elementen ervan.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Ik heb voor het verslag over het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid gestemd. Ik hoop dat het Europees Parlement met het besluit van vandaag in elk geval een kleine bijdrage geleverd heeft aan het behoud van visbestanden en van een gezond marien milieu, evenals aan de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid.

Zoals wij in het Europees Parlement weten, is 27 procent van de vissoorten acuut met uitsterving bedreigd en als er geen vangstbeperkingen komen, zullen zij verdwijnen. We weten ook dat de visbestanden met 86 procent toe zouden kunnen nemen, als er niet op zo'n drastische manier gevisd werd. Daarnaast weten we dat de populatie er bij 18 procent van de vissoorten zo slecht aan toe is, dat deskundigen aanraden de vangst ervan onmiddellijk stop te zetten.

Ik hoop ten eerste dat de Europese Unie voldoende politieke moed opbrengt om het hervormingsbeleid niet alleen te formuleren, maar het ook uit te voeren.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Mijnheer de Voorzitter, ik wil allereerst zeggen dat ik voor het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid heb gestemd, zoals onze schaduwrapporteur Carl Haglund onze fractie had geadviseerd.

Ik wil er echter op wijzen dat het zeer belangrijk is meer aandacht te besteden aan de visserij in de Europese Unie en de toestand van de wateren. Dat is momenteel een grote uitdaging. Ik ben vooral bezorgd over het feit dat wij in de Europese Unie te maken hebben met uit de hand gelopen overbevissing – wat in feite gelijkstaat aan beroving – en dat kwantiteit belangrijker is geworden dan kwaliteit.

Wij moeten nu serieuzer gaan nadenken over hoe wij visbestanden duurzaam kunnen opbouwen en hoe wij ervoor kunnen zorgen dat wij ook in de toekomst nog kunnen vissen. De aandacht moet hierbij vooral uitgaan naar wilde zalm en bestanden van wilde vissoorten. Er moet een specifiek programma worden opgesteld voor het herstel van de wilde zalm.

Ik kom uit Fins Lapland. Wij willen de zalm terug in onze paairivieren en wij hebben een programma nodig om te waarborgen dat vooral bestanden wilde zalm zich kunnen handhaven en vergroten en dat zij ook in de toekomst op duurzame wijze kunnen worden gevangen.

Daniel Hannan (ECR). - (EN) Mijnheer de Voorzitter, in dit Parlement protesteer ik nu al elf jaar tegen de negatieve effecten van het gemeenschappelijk visserijbeleid op mijn vaderland. Krachtens internationale wetgeving viel 65 procent van de visvoorraden van het Verenigd Koninkrijk in de Noordzee onder het GVB, maar onder het quotumstelsel kregen we qua volume maar 25 procent en qua waarde maar 15 procent toegewezen.

Dat is nu een academisch argument geworden, want de vis is in feite verdwenen. Zelfs in de tijd waarin ik nu lid van dit Parlement ben, is er een rampzalige afname opgetreden van iets wat een hernieuwbare hulpbron had moeten zijn. In andere landen, waar men manieren heeft gevonden om eigendom te stimuleren, zodat de vissers gemotiveerd werden de zee als een duurzame voedselbron te behandelen, is men erin geslaagd de visstand op hetzelfde niveau te houden: in IJsland, in Noorwegen, in Nieuw-Zeeland en op de Falklandeilanden. Maar in Europa hadden we de tragedie van 'de gemeenschappelijke hulpbron', waarvan we zeiden dat alle schepen er gelijkelijk toegang toe hadden.

Je kunt van een schipper niet verwachten dat hij zijn boot afmeert als hij weet dat anderen de viswateren leegroven. Maar zoals ik al zei: dit is nu eigenlijk een theoretisch argument. Het is voorbij. Onze vissersboten zijn aan de grond gezet. Onze vissershavens zien er levenloos uit. Onze oceanen zijn leeg.

Schriftelijke stemverklaringen

Verslag-Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Ik heb voor dit verslag gestemd omdat er een aantal verbeteringen wordt aangebracht in het huidige systeem, waardoor een betere rapportage over de investeringsprojecten in energie-infrastructuur in de EU wordt ondersteund. De noodzaak om het rapportagesysteem te verbeteren komt voort uit de verandering in de situatie op energiegebied. De wederzijdse energieafhankelijkheid tussen staten is toegenomen en we hebben een interne markt. Dat maakt het nodig om ook op EU-niveau instrumenten te hebben, die beslissingen over de energiesector kunnen ondersteunen.

Ik steun de wijziging op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag, zodat de verordening kan worden gebaseerd op artikel 194 van het Verdrag van Lissabon. Het doel is versterking van de rol van EU-instellingen in het energiebeleid, met name in de werking van de energiemarkt en de voorzieningszekerheid, het bevorderen van energie-efficiëntie en het ontwikkelen van nieuwe vormen van hernieuwbare energie, maar ook het ondersteunen van de interconnectie van energienetwerken.

Liam Aylward (ALDE), schriftelijk. – (GA) Ik heb voor het verslag over investeringen in de energie-infrastructuur gestemd, omdat het erop gericht is de energietoevoer en het concurrentievermogen veilig te stellen en bijdraagt aan de strijd tegen de klimaatverandering. Dit verslag verplicht de regeringen van de Europese Unie ertoe de Commissie informatie te verstrekken over de investeringen die gedaan worden in de energie-infrastructuur, in modernisering, in een efficiëntere energieopwekking, wat de energiezuinigheid, de samenwerking en het energiebeleid binnen de Europese Unie ten goede komt. Het bestrijden van de klimaatverandering, het veiligstellen van de energietoevoer en het gebruik van hernieuwbare energie zijn zeer belangrijke opgaven binnen de Europese Unie en er zijn grotere inspanningen nodig om doeltreffende, gerichte investeringen aan te moedigen en te waarborgen. Daarnaast dient ervoor gezorgd te worden dat deze opgaven bij het energiebeleid van de Europese Unie in het middelpunt blijven staan.

Zigmantas Balčytis (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik steun dit verslag. Op basis van het Verdrag van Lissabon heeft de Europese Unie nieuwe bevoegdheden en zij moet ervoor zorgen dat die bevoegdheden volledig en

doeltreffend gebruikt worden. Op het terrein van het energiebeleid heeft de EU meer bevoegdheden gekregen en de vorming van een gemeenschappelijke energiemarkt is een prioriteit voor de Europese Commissie. Het Europees energiebeleid kan echter niet op doeltreffende wijze gepromoot worden als er geen relevante en duidelijke informatie beschikbaar is over de bestaande en geplande infrastructuur en projecten in de Europese Unie met betrekking tot energie.

Deze nieuwe verordening is een heel belangrijk stuk wetgeving op het gebied van Europees energiebeleid en ik hoop zeer dat ze in de praktijk werkt. Het Europees energiebeleid kan niet op doeltreffende wijze gepromoot worden als er geen relevante en duidelijke informatie beschikbaar is over de bestaande en geplande infrastructuur in de Europese Unie met betrekking tot energie.

Zoals we weten, voldeden veel lidstaten onder de oude verordening niet aan de rapportageverplichtingen. Dat mag met de nieuwe verordening niet gebeuren. Als hoedster van het EU-Verdrag moet de Europese Commissie ervoor zorgen dat alle lidstaten zich aan het bepaalde in de verordening houden en alle noodzakelijke informatie over de verwachte ontwikkelingen inzake de energie-infrastructuur doorgeven.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), schriftelijk. – (RO) Er kan geen sprake zijn van een coherent EU-energiebeleid tenzij de 27 lidstaten accurate, volledige gegevens kunnen leveren over de energie-investeringen die in ieder land zijn gedaan. De uitvoerende macht van de Europese Unie moet echter de vertrouwelijkheid van de door nationale instanties geleverde informatie goed in het oog houden. Het gaat namelijk om gevoelige informatie voor een zeer belangrijke markt.

De energiezekerheid in Europa is een belangrijke kwestie, maar de Commissie moet zich ervan bewust zijn dat de van iedere staat afzonderlijk verkregen informatie vertrouwelijk moet blijven, vooral als het puur commerciële informatie is. Dankzij het tweejaarlijks rapporteren over energie-investeringsprojecten kan de Europese Commissie een regelmatige analyse uitvoeren om de toekomstige ontwikkeling van het energiesysteem in de Europese Unie te voorzien. Daardoor wordt het mogelijk om tijdig maatregelen te nemen indien er zich een lacune of een probleem voordoet.

Er moet een mechanisme worden gevonden om te voldoen aan de rapportage-eisen van de Europese Commissie, terwijl bekend is dat de bepalingen van de vorige verordening inzake mededeling aan de Commissie van investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur in de Europese Gemeenschap niet door alle lidstaten werden nageleefd.

Antonio Cancian (PPE), schriftelijk. – (IT) We stemmen vandaag vóór deze verordening, versterkt als we zijn door het grotere gezag dat het Verdrag van Lissabon aan het Parlement verleent bij het vaststellen van het energiebeleid. Het is zeker nuttig om een samenwerking tussen de instellingen na te streven die is gericht op het systematisch, rationeel en met vooruitziende blik plannen van de EU-bijdrage aan het ontwerp en de verwezenlijking van energie-infrastructuur: ik denk aan de mogelijke voordelen bij de programmering van de TEN-E en de start van proefprojecten voor het opslaan van CO₂, die de toekomst van de energie zijn. De informatieplicht die door de verordening wordt opgelegd zou echter kunnen leiden tot een buitensporige inmenging van de politiek in de economie en zou de concurrentie kunnen ondermijnen als gevolg van de verspreiding van nieuws over de projecten. Het is daarom belangrijk om te waarborgen dat de gegevens die worden verzameld en beheerd de discretie en de activiteiten van ondernemingen beschermen. Analyses van deze gegevens zullen er zeker aan bijdragen dat het beste uit investeringen wordt gehaald. Maar de analyses moeten vergezeld gaan van concrete financiële maatregelen om dergelijke werken te ondersteunen en particuliere investeringen in de sector te bevorderen. Het “Marguerite Fund” voor energie, klimaatverandering en infrastructuur moet worden versterkt. Dat fonds is een goed en noodzakelijk initiatief, maar het moet wel worden gevuld met geld van de EU dat al in de begroting beschikbaar is en het moet worden gekoppeld aan financieringsvormen die door de Europese Investeringsbank en/of andere financiële instellingen worden gewaarborgd, zodat het op een adequate manier kan deelnemen aan het aandelenkapitaal van de individuele publiek-private partnerschappen die actief zijn.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), schriftelijk. – (PT) Het Verdrag van Lissabon geeft de Europese Unie meer bevoegdheid over het energiebeleid.

Het is van fundamenteel belang dat de lidstaten samenwerken om hun burgers een efficiënter, veiliger en goedkoper energiebeleid te garanderen. Het is van cruciaal belang de nodige stabiliteit te garanderen om het risico te verkleinen dat er zich een nieuwe gascrisis voordoet tussen Oekraïne en Rusland en om zo de toevoer veilig te stellen, zoals de lidstaten van de EU en hun consumenten verwachten.

Energie is een van de voornaamste prioriteiten op de Europese agenda. Het energie- en klimaatpakket is bedoeld om het concurrentievermogen van de Europese industrie te verhogen in een wereld waar steeds meer beperkingen gelden op het gebied van koolstofemissies.

Mede door de huidige wet- en regelgeving betreffende investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur in de Europese Unie zal de markt transparanter en meer voorspelbaar worden. Zo ondersteunen we onze bedrijven en creëren we een gunstig concurrentieklimaat.

David Casa (PPE), *schriftelijk*. – (EN) Als de Europese Commissie doeltreffend haar taken op het gebied van het Europese energiebeleid wil kunnen uitvoeren, moet zij goed geïnformeerd worden over alle ontwikkelingen in die sector. Dat is een van de redenen dat ik besloten heb voor dit verslag te stemmen.

Edite Estrela (S&D), *schriftelijk*. – (PT) Ik heb voor het verslag gestemd over het voorstel voor een verordening van de Raad inzake mededeling aan de Commissie van investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur binnen de Europese Gemeenschap en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 736/96, omdat het de Commissie in staat stelt deze infrastructuur op te volgen en eventuele problemen, meer bepaald milieuproblemen, te zien aankomen. Daarom is het belangrijk de nadruk te leggen op het belang van de milieueffectbeoordeling van projecten met betrekking tot energie-infrastructuur, zodat de bouw en de ontmanteling ervan duurzaam zijn.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Gelet op het belang van een geïntegreerd energiebeleid, niet alleen om de klimaatverandering te bestrijden en de uitstoot van CO₂ te verminderen, maar ook om ervoor te zorgen dat Europa energie-efficiënt is en minder afhankelijk is voor de toevoer van energie, is de mededeling van gegevens over investeringen en projecten met betrekking tot energie-infrastructuur cruciaal.

Het is voor het Europees energiebeleid van wezenlijk belang dat de Commissie een actueel beeld heeft van de ontwikkeling van de investeringen van de lidstaten op het gebied van energie. Zo kan zij geïntegreerde beleidslijnen ontwikkelen die de energie-efficiëntie verhogen en investeringen bevorderen in schone technologieën zodat we voor onze energie geleidelijk aan minder afhankelijk zijn van externe leveranciers en fossiele brandstoffen.

Daarom steun ik dit voorstel voor een verordening, en vooral met het oog op de noodzakelijke tenuitvoerlegging ervan, aangezien de vorige verordening waarvoor zij in de plaats komt, niet ten uitvoer is gelegd.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Dit voorstel voor een verordening draagt bij aan de vaststelling van een Europees energiebeleid dat efficiënt, betrouwbaar en veilig beoogt te zijn. Energie-efficiëntie is een prioriteit in de Europese Unie omdat we de bestaande hulpbronnen rendabel moeten houden en omdat we onze beloftes moeten nakomen in het kader van de bestrijding van de klimaatverandering.

Ik wil eraan herinneren dat we, alvorens nieuwe projecten voor te stellen, rekening moeten houden met de doelstelling van de EU om een energie-efficiëntie van 20 procent te realiseren. De investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur moeten dus sporen met het doel om tegen 2020 minstens 20 procent van onze energie uit duurzame hernieuwbare energiebronnen te halen. Het energiebeleid dat we verdedigen moet ervoor zorgen dat er weinig koolstof wordt geproduceerd en moet gebaseerd zijn op de beginselen van solidariteit en duurzaamheid. Het is belangrijk dat het systeem betrouwbaar is, dat de werking ervan niet onderbroken wordt en dat er aandacht is voor de achteruitgang van de energiesector door de problemen met de toevoer, zowel binnen als buiten de Europese Unie. Ik zou ook nog de aandacht willen vestigen op het feit dat investeringen in infrastructuur waarmee we onze energietoevoer kunnen veiligstellen, cruciaal zijn.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (PT) De rapporteur is van mening dat dit echt een belangrijk onderdeel is van het energiebeleid van de EU, dat het zonder goede informatie over onze energie-infrastructuur onmogelijk is om een effectief Europees energiebeleid op het niveau van de EU te bevorderen. Nu, afgezien van ons inhoudelijk meningsverschil over het Europees energiebeleid, kunnen we dit verslag ook in een juridische context plaatsen, dat wil zeggen in het kader van de interne markt.

Toch komen er in dit verslag ook een aantal positieve aspecten aan bod, in het bijzonder dat het van wezenlijk belang is om de vertrouwelijkheid van de informatie te garanderen en dat de eventuele voorstellen neutraal moeten zijn en niet mogen gelijkstaan aan marktinterventie op politiek niveau. Daarnaast moet het gemakkelijk zijn om de informatieverplichting na te komen teneinde bedrijven en de administraties van de lidstaten of van de Commissie overbodige administratieve belasting te besparen.

Daarom onthouden wij ons uiteindelijk van stemming.

Françoise Grossetête (PPE), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb vóór het verslag V lea over het voorstel voor een verordening van de Raad inzake mededeling aan de Commissie van investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur binnen de Europese Gemeenschap gestemd.

Het is namelijk cruciaal om een voldoende gedetailleerd beeld te hebben teneinde vraag en aanbod van energie op Europees niveau beter op elkaar af te stemmen en om te besluiten over de meest zinvolle infrastructuurinvesteringen. Dit zal tevens de transparantie op de markten ten goede komen (terwijl de gegevens van bedrijven beschermd worden) en energieafhankelijkheid ten opzichte van één bron of bevoorradingslocatie voorkomen.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ondanks de teleurstelling in Kopenhagen kan de EU het zich niet veroorloven om door het ontbreken van internationale consensus verdragen te laten ontstaan bij onze pogingen een duurzaam energiebeleid op te bouwen. De Schotse regering is voortdurend bezig een pioniersrol op het terrein van hernieuwbare energie te vervullen en ook de EU speelt een belangrijke rol bij het afwerken van de agenda. Voor een doeltreffende bevordering van ons energiebeleid is voldoende informatie over de infrastructuur nodig. Daar heb ik vandaag voor gestemd.

Alan Kelly (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het is duidelijk dat er een uitgebreide verzameling gegevens over de energie-infrastructuur binnen de EU nodig is. Er is een inventarisatie van de voornaamste trends in de bedrijfstak nodig om vooruit te kunnen plannen en ons een beeld te vormen van potentiële problemen. De energie-infrastructuur zal de basis vormen van onze economische groei in de toekomst. Als Europa daarbij kan samenwerken, moet dat dus aangemoedigd worden.

Erminia Mazzoni (PPE), *schriftelijk* – (IT) In het voorstel is de noodsituatie in verband met gasvoorziening van januari 2009 zichtbaar, toen de Commissie beseftte dat de energie-infrastructuur van de Unie ontoereikend was. Het was de bedoeling van de Europese Commissie, en daar stond het Parlement volkomen achter, om een constant geactualiseerd beeld van het systeem van de energie-infrastructuur te hebben. Op dit moment is er over de verwezenlijking van de investeringsprojecten veel onzekerheid, die nog wordt vergroot door de economische en financiële crisis. Ik vind ingrijpen noodzakelijk en ik vind dat het gebrek aan samenhangende gegevens en informatie over de investeringsprojecten moet worden verholpen. Zonder deze gegevens is het onmogelijk om de te verwachten ontwikkeling van de infrastructuren van de Unie te analyseren en om een begin te maken met het adequaat monitoren vanuit intersectoraal perspectief. Bovendien wordt Verordening (EG) nr. 736/96 – die door het voorstel wordt ingetrokken – niet meer op consequente wijze toegepast en is deze verordening onverenigbaar met de recente ontwikkelingen in de energiesector. Met dit voorstel hebben we daarom het bestaande systeem versterkt, door de vergelijkbaarheid van de informatie aanzienlijk te verbeteren en tegelijkertijd de bijkomende administratieve lasten te verlichten. Tot slot hecht ik eraan te benadrukken dat ik tegen amendement 81 heb gestemd (waardoor de gehele keten van de kernenergie zou gaan vallen onder de infrastructuren waarop de verordening betrekking heeft) omdat er al bepalingen in het Euratom-Verdrag staan die dergelijke kwesties regelen.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het energiebeleid van de EU is zeer relevant om in de nabije toekomst grotendeels hernieuwbare energiebronnen te kunnen gebruiken. Met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon vormen de beslissingen over onderwerpen die verband houden met het energiebeleid het voorwerp van een medebeslissingsprocedure en dus moeten de verordeningen worden aangepast aan de nieuwe juridische werkelijkheid van de EU. Om die reden, en opdat alle lidstaten goede en nuttige informatie kunnen mededelen over de ontwikkeling van hun energie-infrastructuur, hebben we een nieuwe verordening nodig zodat dit gemakkelijk en vlotter gaat.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het hele plan mag dan wel gebaseerd zijn op een goed idee – namelijk de mogelijkheid om te reageren op knelpunten in de energievoorziening – maar de lidstaten zijn onder de oude verordening hun meldingsplicht al niet nagekomen. Het onderhavige voorstel lijkt niet in staat om hierin veel verandering te brengen. In deze vorm kunnen marktinterventies en exorbitante administratieve lasten voor ondernemingen echter niet worden uitgesloten. Om deze redenen en om de bureaucratie niet aan te moedigen, heb ik tegen dit verslag gestemd.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) Het doel van deze ontwerpresolutie is ervoor te zorgen dat de lidstaten exacte informatie aanleveren over hun projecten op het gebied van energie-infrastructuur. Zodra een project in de energiesector begint of wordt stopgezet, moet dit aan de Commissie worden gerapporteerd, zodat de Commissie de mogelijkheid krijgt om nieuwe of gewijzigde projectvoorstellen op te stellen, waarbij

ze een behoorlijke invloed krijgt op de energiediversiteit van de afzonderlijke lidstaten. Dit is weer een stap in de richting van centralisatie. Ik heb daarom tegen de ontwerpresolutie gestemd.

Rovana Plumb (S&D), schriftelijk. – (RO) Het doel van dit voorstel voor een verordening is te zorgen dat de Commissie regelmatig accurate informatie krijgt over investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur binnen de EU, zodat zij haar taken kan uitvoeren met betrekking tot de bijdrage aan het Europese energiebeleid.

De vervangen verordening wordt als achterhaald beschouwd, aangezien er sinds 1996 grote veranderingen in de energiesector hebben plaatsgevonden (uitbreiding van de Europese Unie, aan energiezekerheid gerelateerde aspecten, hernieuwbare energiebronnen, klimaatbeleid en de nieuwe rol van de EU in de energiesector onder het Verdrag van Lissabon). Ik heb voor dit verslag gestemd omdat Europese regelgeving op ieder terrein moet worden geactualiseerd, met name op energiegebied.

Teresa Riera Madurell (S&D), schriftelijk. – (ES) Deze verordening is bijzonder belangrijk, want zij heeft tot doel ervoor te zorgen dat de Commissie regelmatig en nauwkeurig geïnformeerd wordt over investeringsprojecten met betrekking tot energie-infrastructuur, zowel op nationaal als op grensoverschrijdend niveau, zodat de Unie een adequate werking van de interne markt en de energiezekerheid van alle lidstaten kan waarborgen. De verordening beoogt de aanpassing van de verordening uit 1996 over de afspraken van de Unie op het gebied van de zekerheid van de voorziening, de klimaatswijziging en hernieuwbare energiebronnen na de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Dit verslag is van bijzonder belang omdat het de rol van de verordening versterkt als vroegtijdig waarschuwingssysteem in geval van tekortkomingen op het niveau van de interconnectie. De Commissie industrie, onderzoek en energie van dit Parlement heeft altijd de noodzaak beklemtoond om 10 procent interconnectie tussen de lidstaten te bereiken, zoals bepaald door de Raad, en elke maatregel die de tekortkomingen op dit gebied belicht, is bijzonder positief. Daarom heb ik met mijn stem dit verslag ondersteund.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (ES) Ik heb voornamelijk voor de resolutie gestemd omdat we er tijdens de stemming in zijn geslaagd medebeslissingsrecht te bereiken. Dat betekent een grote overwinning, omdat we nu voor de eerste keer de juridische grondslag van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (Verdrag van Lissabon) hebben gebruikt om in energie zaken het recht op medebeslissing te krijgen, tegen de wil van de Commissie in. Het is zelfs een nog grotere historische gebeurtenis dat we er voor de eerste keer sinds ik in dit Parlement zit, in geslaagd zijn het Euratom-Verdrag van ons af te schudden als juridische grondslag, al gaat deze verordening ook over transparantie bij investeringen in de nucleaire sector. Dat is bevestigd door de goedkeurende stemming over amendement 30, waarin nucleaire brandstof aangeduid wordt als een primaire energiebron die onder de werkingssfeer van de verordening valt. We zullen nu natuurlijk moeten vechten om deze overwinning in stand te houden bij de naderende trilaterale onderhandelingen met de Raad en de Commissie; de lidstaten moeten ten minste vijf jaar voor de bouw de hoeveelheid en soort investeringen in energieprojecten aangeven. Dit is echt een verstandige stap in de richting van betere energiescenario's in de toekomst. De Commissie zal daardoor immers een beter idee hebben van hoe de energiemarkt zich ontwikkelt. Duurzame energiebronnen, ook gedecentraliseerde, zullen voor de volle 100 procent in overweging genomen moeten worden. Iedere verwijzing naar 'koolstofarm', het 'pronucleaire' paard van Troje, is gewist.

(Verklaring ingekort overeenkomstig artikel 170 van het Reglement)

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), schriftelijk. – (FR) Ik heb tegen het verslag van mevrouw Vlean gestemd, omdat het pleit voor de liberalisering van de energiesector en een liberaal Europees energiebeleid, en we weten allemaal welke dramatische gevolgen dat zou hebben voor werknemers in de sector en voor steeds meer van onze burgers, hetgeen zelfs gepaard zou kunnen gaan met regelmatige stroomstoringen.

Dit verslag vestigt het primaat van de markt en de neutraliteit van overheidsinterventies en geeft voorrang aan 'marktdelnemers'. Wij weten allemaal welke belangen zij dienen. Het behoud van de bestaande infrastructuur staat op losse schroeven wanneer een amendement pleit voor een garantie dat prioriteit wordt gegeven aan investeringen die enkel in het belang van de energiemarkt zijn.

Het volstaat niet om aan een amendement het woord 'solidariteit' toe te voegen om dit Europees energiebeleid aanvaardbaar te maken wanneer een ander amendement de EU verbiedt in te grijpen in de marktwerking. Dan weten we ook gelijk wat wordt verstaan onder 'eerlijke concurrentie'.

Over het algemeen moet de doelstelling niet zijn om te voldoen aan een gestaag toenemende vraag naar energie. In plaats daarvan zouden extra financiële middelen moeten worden uitgetrokken voor investeringen in nieuwe infrastructuur die de energie-efficiëntie ten goede komen.

Ondanks de huidige economische crisis maken neoliberale dogma's op talloze EU-beleidssterreinen nog altijd de dienst uit.

Ontwerpresolutie RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), schriftelijk. – (LT) Ik steun deze resolutie en onderschrijf de daarin gemaakte opmerkingen van harte. Ik ben verheugd dat de presidentsverkiezingen die zijn gehouden getuigden van de aanzienlijk vooruitgang die Oekraïne geboekt heeft en beter verliepen dan eerdere verkiezingen, met name voor wat de eerbiediging van de individuele en politieke burgerrechten betreft, waaronder de vrijheid van vergadering, vereniging en meningsuiting. De naleving van internationale verkiezingsrichtlijnen geeft aan dat Oekraïne de weg naar een volwassen democratie en nauwere samenwerking met de EU is ingeslagen, op basis van een gedeeld respect voor de grondbeginselen van de Europese Unie. We dienen Oekraïne aan te moedigen om actief deel te nemen aan het oostelijk partnerschap en zich in te zetten voor de daarin nagestreefde doelen van meer democratie en respect voor de rechtsstaat, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, maar ook van de bescherming van de vrijemarkteconomie, duurzame ontwikkeling en behoorlijk bestuur.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Ik ben een van degenen die deze resolutie voorbereid hebben en heb daarom voor de daarin genoemde doelstellingen gestemd. Het Oekraïne van na de presidentsverkiezingen moet nauwer aan de Europese Unie gelieerd zijn. Ik ben heel blij dat Oekraïne vastbesloten de weg naar democratie ingeslagen is en dat het zich bewust geworden is van de plaats die het in de gemeenschap van Europese democratische landen toekomt. De deur naar Europa hoort open te staan voor Oekraïne.

Transparante verkiezingen vormen een belangrijke stap op weg naar de verankering van democratische grondbeginselen. Waarnemers meldten weliswaar dat de Oekraïense presidentsverkiezingen aan hoge kwaliteitseisen en democratische normen voldeden, maar toch moeten de Oekraïense staatsinstellingen een duidelijk verkiezingsreglement opstellen. De vrijheid van meningsuiting en pluralisme in de media dienen voor alle burgers en iedereen die zich verkiesbaar stelt gegarandeerd te zijn.

Deelname aan het oostelijk partnerschap en de Parlementaire Vergadering Euronest, die met het Europees Parlement samenwerkt, is voor Oekraïne van het grootste belang. Het Oekraïne van tegenwoordig is een democratisch land, dat het recht heeft om aan de Europese besluitvorming deel te nemen. De Europese Unie dient nauw met Oekraïne samen te werken om het democratiseringsproces te stimuleren en integratie in de Europese Unie te bevorderen.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), schriftelijk. – (RO) De onlangs verkozen president van Oekraïne geeft een belangrijk signaal af, door Brussel te kiezen als de bestemming van zijn eerste buitenlandse bezoek. Oekraïne is een staat met Europese aspiraties, en het feit dat president Janoekovitsj naar de hoofdstad van de EU komt om de belangrijkste leden van de Commissie te ontmoeten, geeft aan dat Kiev naar het westen kijkt.

De nieuwe Oekraïense president staat voor grote uitdagingen, terwijl het Internationaal Monetair Fonds de stand-by-overeenkomst met Kiev heeft opgeschort vanwege de vele onervulde of verzuimde verplichtingen. Het is belangrijk dat president Viktor Janoekovitsj de bij de start van zijn mandaat gedane beloften niet vergeet. Oekraïne heeft interne stabiliteit nodig, zoals de nieuwe leider in Kiev ook aangaf, bestrijding van corruptie en consolidering van de economie op een gezonde basis. Oekraïne moet het vertrouwen van bedrijven en de internationale gemeenschap herwinnen, zodat het land uit de economische recessie kan raken, die door het instabiele politieke klimaat wordt verergerd.

Het resultaat van de verkiezingscampagne en de verkiezing van president Janoekovitsj moet het einde betekenen van populistische praktijken, zoals het kunstmatig hoger maken van het nationale inkomen op een economisch instabiele basis. De inaugurele toespraak van president Janoekovitsj geeft de internationale gemeenschap de hoop dat de toestand in Oekraïne zich kan normaliseren. In de nu volgende periode zullen wij zien of deze woorden ook met daden worden bekrachtigd.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Ik heb mij van stemming onthouden omdat ik meen dat de relaties van de Europese Unie met andere landen dienen te worden gekenmerkt door gelijkheid, handel en economische betrekkingen die voor beide partijen voordelig zijn en, het niet interfereren in de binnenlandse

politieke ontwikkelingen en democratische processen van deze landen en natuurlijk door respect voor de wil van het volk. Het opbouwen van een vreedzaam Europa veronderstelt onder meer dat elk land zijn eigen internationale betrekkingen kan bepalen, zonder dat er druk wordt uitgeoefend of eisen worden gesteld. De rol van Oekraïne is belangrijk omdat veiligheid op het gebied van energie een kritieke factor is voor de landen van de Europese Unie. Daarom dient Oekraïne te worden aangemoedigd om de energieproblemen op te lossen door de betrekkingen met Rusland te verbeteren via bilaterale overeenkomsten. Dit zal beide partijen ten goede komen en de ongehinderde doorstroom van aardgas naar Europa veiligstellen.

Robert Dušek (S&D), schriftelijk. – (CS) Ik ben verheugd over de voorgestelde compromisresolutie over Oekraïne, waarin niet alleen wordt ingegaan op de vraag hoe democratisch de afgelopen verkiezingen waren, maar ook een oplossing wordt geboden voor de problemen in verband met de levering en het vervoer van aardolie en aardgas en Oekraïne ertoe wordt aangespoord akkoord te gaan met het Verdrag tot oprichting van de Energiegemeenschap en zijn energiewetgeving in overeenstemming te brengen met Richtlijn 2003/55/EG. Ik ben het ermee eens dat een actieve en positieve houding van Oekraïne ten opzichte van de EU niet het enige beoordelingspunt moet zijn. Oekraïne moet tenslotte in de eerste plaats ook een goede band hebben met zijn buurlanden, de landen van het oostelijk partnerschap en EURONEST. Ik sta achter de voorstellen en andere bepalingen in deze compromisresolutie als geheel en zal dan ook voor deze resolutie stemmen.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor het voorstel voor een gezamenlijke resolutie gestemd waarin het belang wordt benadrukt van een versterkte samenwerking tussen de EU en Oekraïne. De politieke en economische stabilisering van dit land en een versterkte samenwerking tussen Oekraïne en de EU op het gebied van energie zijn essentiële voorwaarden voor de erkenning van de Europese ambities van Oekraïne. De stabiliteit van de EU hangt ook af van de stabiliteit van zijn burens.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik herinner me hoe de Oranje Revolutie hoop bracht en hoe ze voor het Oekraïense volk een breuk betekende met de Sovjetinvloed uit het verleden. Ik herinner mij de beloften die toen zijn gemaakt aan de Oekraïners, zowel in Oekraïne als daarbuiten, van welslagen, vooruitgang, democratie en samenwerking. De Europese Unie kwam toen in beeld als de waarschijnlijke bestemming van een volk dat duidelijk een bocht naar het Westen had gemaakt.

Nu de euforie voorbij is, lijkt het vandaag duidelijk dat de hoofdrolspelers van de Oranje Revolutie niet in hun opzet geslaagd zijn, en lijkt het al evenzeer duidelijk dat het volk teleurgesteld is in de manier waarop het land wordt bestuurd.

De verkiezing van de kandidaat die in december 2004 door Joesjtsjenko werd verslagen toont ofwel dat het land diep verdeeld is, ofwel dat het volk de invloed van Rusland nu positiever genegen is.

Het lijkt me belangrijk dat de Europese Unie erin slaagt aantrekkelijk te blijven voor Oekraïne en dat ze daartoe de verschillende middelen gebruikt waarover ze beschikt. Ik hoop dat Oekraïne zal volharden en de interne democratisering zal voortzetten en dat het, wat betreft zijn verleden en zijn geschiedenis, de weg inslaat van convergentie met de EU, een weg die uiteindelijk moet leiden tot zijn toetreding als volwaardig lid van de EU.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Sinds het uiteenvallen van het Oostblok en van de Unie van Sovjetrepublieken hebben het Oekraïense volk en de Oekraïense instellingen stevig ingezet op de democratisering van het land en de opbouw van een moderne samenleving. Ze hebben een economisch, sociaal en politiek systeem ontwikkeld om de rechtsstaat en de eerbiediging van de mensenrechten te versterken, ondanks de problemen waar een land dat zijn structurele organisatie en zijn politieke identiteit aan het hernieuwen is, gewoonlijk mee te maken heeft.

Als referentiekader en als een plaats voor vrede en economische, sociale en culturele ontwikkeling van zijn burgers heeft de Europese Unie de plicht een beslissende rol te spelen in de ontwikkeling van het democratische regime in Oekraïne, onder meer door de versterking van Europese integratiemechanismen. Zo kan zij ook bijdragen aan de vreedzame oplossing van de regionale conflicten in het land, dat van groot geostrategisch belang is voor de EU, gelet op de relaties met Rusland en Centraal-Azië, vooral op het gebied van energie. In dit kader wijs ik ook nog op de bijdrage van deze ontwerpresolutie aan de integratie van de sterke Oekraïense immigrantengemeenschap in de EU en op het grote belang van de jongeren en van het onderwijs voor de sociale, economische en culturele vooruitgang in Oekraïne.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), schriftelijk. – (RO) Met de stemming van vandaag over de resolutie betreffende de situatie in Oekraïne hebben we de democratische gang van zaken rondom de presidentsverkiezingen en

de inauguratie van de nieuwe president verwelkomd. Van hem verwachten we een open en op samenwerking met de EU gericht beleid. Wij benadrukken het belang van aanvullende overeenkomsten in de energiesector, waardoor zekerheid van de energievoorziening wordt gegarandeerd. Met deze stemming hebben we ook aangegeven dat de besprekingen met betrekking tot een soepeler visumbeleid moeten doorgaan. Door de boodschap van vandaag wordt Oekraïne uitgenodigd met ons te blijven samenwerken en zich te committeren aan vooruitgang op het gebied van democratie. Met deze stem hebben we onze uitspraken bij andere gelegenheden opnieuw bevestigd. Wij moeten een open, op dialoog gebaseerde aanpak en een krachtige betrokkenheid tonen. Zo kunnen wij Oekraïne de nodige aanmoediging geven voor een pro-Europese ontwikkeling. Oekraïne moet op zijn beurt tonen dat het een betrouwbare partner voor ons is.

Tunne Kelam (PPE), schriftelijk. – (EN) Ik heb het namens de ECR-Fractie ingediende amendement 2 op de gezamenlijke ontwerpresolutie gesteund. In dit amendement wordt de zorg geuit dat de Nord Stream-pijpleiding het solidariteitsbeginsel met betrekking tot de energiezekerheid in de EU ondermijnt en dat de pijpleiding aangelegd wordt om Oekraïne te omzeilen. Zelfs als dit niet rechtstreeks betrekking heeft op de huidige situatie in Oekraïne, deel ik toch het standpunt dat het Nord Stream-project door de Russische overheid in de eerste plaats ontworpen is als politiek project, met het doel Europa te verdelen en niet alleen Oekraïne te isoleren, maar ook sommige nieuwe lidstaten. Dit amendement herinnert eraan dat het debat over Nord Stream nog niet afgesloten is, maar vervolgd wordt. De EU zet koers naar een gemeenschappelijke energiemarkt en past daarbij het beginsel van energiesolidariteit toe, maar zij mag niet vertrouwen op een langdurige relatie met een politiek georiënteerd monopolie in handen van de staat dat economisch al mislukt is en zich verzet tegen de fundamentele EU-beginselen vrije concurrentie, transparantie, en scheiding tussen productie, transport en distributie.

Iosif Matula (PPE), schriftelijk. – (RO) Ik heb gestemd voor de ontwerpresolutie van de Europese Volkspartij (Christendemocraten) omdat ik van mening ben dat de EU Oekraïne moet helpen bij het doorvoeren van democratische hervormingen en Europese waarden, het waarborgen van mensenrechten en rechten van nationale minderheden.

De nieuwe Oekraïense president heeft de verkiezingen gewonnen met een programma waarin de rechten van minderheden worden gewaarborgd, en de EU moet de daadwerkelijke uitvoering op lange termijn van dit programma ondersteunen. In deze context moet ook de wet ter uitvoering van het Europees Handvest voor regionale talen of talen van minderheden worden aangenomen en gehandhaafd. Eerdere maatregelen, die de mogelijkheid van scholen om les te geven in minderheidstalen drastisch beperkten, moeten worden ingetrokken. De vertegenwoordiging van minderheden in instellingen op lokaal, districts-, regionaal en nationaal niveau moet worden verbeterd. Voor alle minderheden moet respect zijn gewaarborgd in overeenstemming met de Europese normen, waaronder Russen, Polen, Tataren, Bulgaren, Grieken, Roemenen, Hongaren, Joden en Roma. Er mag geen minderheid over het hoofd worden gezien.

Ik wil de aandacht vestigen op de noodzaak om de historische en culturele erfenis van de regio Tsjernivtsi te herstellen en te behouden. Deze is onderdeel van Joods, Duits-Oostenrijks, Pools, Roemeens, Russisch en Oekraïens cultureel erfgoed. Ik ben van mening dat de conservering van dit waardevolle Europese multiculturele en multi-etnische erfgoed, waaronder begraafplaatsen, monumenten, gebouwen en kerken in het noorden van Boekovina, een belangrijke doelstelling moet zijn voor de samenwerking tussen de EU en Oekraïne.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) De voorbije verkiezingen in Oekraïne, die volgens de verklaringen van de verkiezingswaarnemers van de OVSE/ODIHR, aan de meeste internationale normen hebben voldaan, zijn een teken dat dit land blijft evolueren in positieve zin, in de zin van een toekomstige integratie in de EU. Het is echter belangrijk dat de Oekraïense politici en autoriteiten er alles aan doen om op korte termijn voor economische en politieke stabiliteit te zorgen. Daartoe moeten de nodige grondwettelijke hervormingen worden doorgevoerd: de rechtsstaat moet worden versterkt, er moet een sociale markteconomie komen en er moeten vernieuwde inspanningen worden geleverd om corruptie te bestrijden en het ondernemings- en investeringsklimaat te verbeteren.

Andreas Mølzer (NI), schriftelijk. – (DE) De ontwerpresolutie over de situatie in Oekraïne gaat heel goed in op de huidige situatie in het land en op de situatie rond de presidentsverkiezingen. Zij herinnert politici en staatsinstellingen in Oekraïne aan de noodzaak van politieke en economische stabilisatie, met name door middel van constitutionele hervormingen, consolidatie van de rechtsstaat, realisatie van een sociale markteconomie en hernieuwde inspanningen om corruptie te bestrijden en het ondernemings- en investeringsklimaat te verbeteren. Niettemin vind ik de overwegingen met betrekking tot een snelle toetreding tot de vrijhandelszone dan wel de gemeenschappelijke interne markt van de EU te ver gaan. Oekraïne moet

haar eigen economie gestaag opbouwen en versterken en deze op haar eigen behoeften afstemmen. Ondanks de focus van Oekraïne op Europa mogen we niet vergeten of verdringen dat het land diepgeworteld is in de Russische invloedssfeer, en we moeten daar rekening mee houden. Om de hier genoemde redenen heb ik me van de stemming over de ontwerpresolutie onthouden.

Franz Obermayr (NI), *schriftelijk*. – (DE) De tekst bevat een paar goede standpunten, zoals de veroordeling van het communistische regime. Aan de andere kant vind ik vergaande visumversoepelingen en een snelle toetreding van Oekraïne tot de gemeenschappelijke markt niet zinnig. Ik heb me daarom van de stemming onthouden.

Kristiina Ojuland (ALDE), *schriftelijk*. – (ET) Mijnheer de Voorzitter, ik steunde de resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Oekraïne. Ik ben onder andere van mening dat wij het besluit van de onlangs gekozen president Janoekovitsj om juist naar Brussel te komen voor zijn eerste buitenlandse bezoek zeer serieus moeten nemen. Dit is een duidelijk teken dat Oekraïne zijn integratie in de Europese Unie voortzet. Ik vind het belangrijk dat de Europese Unie Oekraïne in de huidige situatie steunt door een associatieovereenkomst te sluiten en visumvrijstelling te waarborgen, onder voorwaarde dat Oekraïne zich aan zijn verplichtingen houdt. De deuren van de Europese Unie moeten voor Oekraïne open blijven staan.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *schriftelijk*. – (PL) Ik ben ingenomen met het feit dat de presidentsverkiezingen in Oekraïne in overeenstemming met de democratische normen zijn verlopen. De Oekraïense democratie heeft begin 2010 bewezen dat ze springlevend is. De hoge opkomst bij de verkiezingen is zeer zeker het vermelden waard. De uitslag van de Oekraïense verkiezingen als dusdanig is vandaag geen reden meer voor bezwaren die ertoe kunnen leiden dat het verkiezingsresultaat juridisch wordt aangevochten.

De reactie van de Europese Unie mag zich evenwel niet beperken tot woorden van waardering voor de wijze waarop deze verkiezingen zijn gehouden. Het is van fundamenteel belang dat we Oekraïne in verschillende stappen een Europees perspectief bieden, met als mogelijke eerste stap deelname aan het oostelijk partnerschap en als laatste stap lidmaatschap van de Europese Unie. De Europese Unie moet ten aanzien van Oekraïne een opendeurbeleid blijven voeren. De mate waarin het land zich met verschillende gemeenschappen wil integreren, is een kwestie waarover Oekraïne zelf moet beslissen. Dit is een besluit dat de Oekraïense samenleving op soevereine wijze moet kunnen nemen.

Het aanhalen van de banden tussen Oekraïne en Rusland is voor de Europese Unie van vitaal belang. De bilaterale betrekkingen tussen Oekraïne en Rusland hebben immers ook gevolgen voor de EU-lidstaten. Met het oog hierop verwelkom ik de aankondiging dat er inspanningen zullen worden geleverd om deze betrekkingen te verbeteren.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) De Oekraïense presidentsverkiezingen voldeden aan internationale normen. Het land heeft een stap voorwaarts gedaan op weg naar democratie. Dit bewijst dat Oekraïne zich steeds meer als lid van de gemeenschap van Europese democratieën beschouwt.

Laten we hopen dat de nieuwe Oekraïense president zich als een betrouwbaar partner ontpopt, die wil samenwerken met ons en zijn buurlanden om de stabiliteit en economische ontwikkeling van Oost-Europa te bevorderen. Een van de voornaamste praktische stappen in de betrekkingen tussen de EU en Oekraïne is de vereenvoudiging van de visumregeling, met als einddoel afschaffing van de visumplicht voor Oekraïense ingezetenen die de EU binnenkomen.

Ik heb voor deze resolutie gestemd, omdat die recht doet aan de positieve ontwikkelingen die zich in een belangrijk buurland van de EU hebben voltrokken, ook al zijn er nog altijd complicaties en spanningen tussen verscheidene overheidsinstellingen in dit land.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *schriftelijk*. – (PL) Wij hebben tijdens deze plenaire vergadering over de resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Oekraïne gestemd. Ik heb de resolutie gesteund omdat het om een erg belangrijke verklaring van onze instelling gaat die duidelijk maakt dat wij de ontwikkeling van de democratie in Oekraïne op de voet volgen. De in de resolutie opgenomen beoordeling van het verloop van de presidentsverkiezingen is grotendeels correct. Daarnaast bevat het document een oproep om inspanningen te leveren om de politieke en economische stabilisatie van het land te verzekeren. Met het oog hierop is het absoluut noodzakelijk om de samenwerking tussen Oekraïne en de Europese Unie te versterken, met name op het gebied van energie. Er waren naar mijn gevoel twee controversiële amendementen. Het eerste amendement had betrekking op minderheidstalen. Ik heb tegen gestemd omdat het door dit amendement eenvoudiger zou worden om het Russisch te gebruiken in plaats van het Oekraïens.

Het tweede amendement betrof de Nord Stream-pijpleiding. In dit geval heb ik voor gestemd, aangezien ik mijn verzet tegen de bouw van deze pijpleiding kenbaar wilde maken.

Ontwerpresolutie RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) De Europese Unie heeft zich actief ingezet voor de oprichting van de UNHCR, en heeft samen met een aantal lidstaten een actieve, zichtbare rol gespeeld ter ondersteuning van een effectieve organisatie die kan omgaan met de huidige uitdagingen op het gebied van mensenrechten. De nieuwe institutionele structuur als gevolg van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon biedt de gelegenheid om de samenhang, het profiel en de geloofwaardigheid van de acties van de EU in het kader van de UNHCR te verbeteren. Daarom moet de EU een gezamenlijke, geconsolideerde positie innemen tijdens de dertiende zitting van de UNHCR, met betrekking tot alle te bespreken onderwerpen. De EU moet een effectieve invloed hebben als onderdeel van het uitgebreide systeem van de VN, en blijven proberen een gemeenschappelijke positie te vinden. Daarnaast moet geprobeerd worden de flexibiliteit op minder belangrijke onderwerpen te vergroten, zodat de responsnelheid en effectiviteit bij belangrijke onderhandelingen worden vergroot. Bovenal moet de EU actief betrokken zijn bij het creëren van speciale UNHCR-mechanismen voor het snel en effectief reageren op mensenrechtencrises in Iran, Afghanistan, Irak en Jemen.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Nog altijd worden de mensenrechten in veel landen geschonden en het is zeer spijtig dat ernstige schendingen soms niet tijdig en adequaat door de internationale gemeenschap worden aangepakt. Op internationaal niveau ontbreekt het aan coördinatie. De rol die de EU op het wereldtoneel speelt, is de afgelopen decennia groter geworden en de onlangs ingerichte, uit het Verdrag van Lissabon voortvloeiende Europese dienst voor extern optreden zou de Unie kunnen helpen om doeltreffender op mondiale uitdagingen te reageren en schendingen van de mensenrechten stelselmatiger en effectiever aan te pakken. De EU heeft nu een geweldige kans haar positie in de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties te verstevigen en zou daar optimaal gebruik van moeten maken om de zichtbaarheid en geloofwaardigheid van haar optreden ten aanzien van de mensenrechten te vergroten.

Mara Bizzotto (EFD), *schriftelijk*. – (IT) De compromisresolutie waarover dit Parlement zich moet uitspreken bevat helaas passages die mij ervan weerhouden vóór te stemmen. De VN-Raad voor de mensenrechten is een politiek orgaan dat onderhevig is aan “extreme politisering”, zoals in de resolutie wordt erkend. We hadden echter veel uitgesprokener kunnen zijn, denk ik, vooral omdat we te maken hebben met een onderwerp dat gevoelig en voor velen van ons belangrijk is, namelijk de mensenrechten. Ik lees in de tekst een ongepaste zwakte – misschien niet voor de politiek van de diplomatie, maar zeker wel voor die van waarden – en dat is het gebrek aan vastbeslotenheid om kritiek te leveren op de welbekende aspecten die van de UNHRC een zeer omstreden orgaan maken. We hadden dan ook standvastiger kunnen zijn en ons krachtiger kunnen uitspreken tegen de kandidatuur van Iran bij de volgende verkiezingen van de Raad. Er is geen enkele specifieke verwijzing naar de onzinnige samenstelling van een Raad, die te veel leden heeft die anderen nauwelijks de les kunnen lezen over mensenrechten en die duidelijk nog minder gekwalificeerd zijn om wie dan ook te beoordelen en te berechten. Mijn stem is er dus een van onthouding en van scepticisme over deze resolutie: ik hoop dat het Parlement ophoudt de rol van diplomaat te spelen – dat is niet zijn vak – en met meer moed de strijd voor waarden en voor mensenrechten omarmt.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Ondanks de in de resolutie aanwezige positieve elementen heb ik mij van stemming onthouden, omdat belangrijke amendementen die door de Confederale Fractie Europees Unitair Links / Noords Groen Links ter tafel werden gebracht zijn weggestemd, met als resultaat dat de inhoud nu inadequaat is. De Europese Unie dient de inspanningen van de VN om ervoor te zorgen dat de mensenrechten in de wereld worden geëerbiedigd, te ondersteunen. Zij moet bij dergelijke initiatieven een centrale rol spelen, zeker in deze tijd waarin rechtenschendingen meer regel dan uitzondering worden bij autocratische regimes die het gebruik van “kapitalistisch geweld” niet schuwen om hun antisociale beleid op te leggen. De Europese Unie dient haar betrekkingen met de staat Israël te herzien, serieus rekening houdend met zowel de militaire operaties die Israël uitvoert in de Palestijnse gebieden als de inbreuken op de rechten van het Palestijnse volk, zoals onder meer het recht om uiteindelijk een eigen vaderland te krijgen. De Europese Unie dient zich te distantiëren van de “democratie-export campagnes” van de VS en een kader van internationale betrekkingen op te stellen met respect voor de regels van het internationale recht en met een versterkte rol van de VN.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark en Anna Ibrisagic (PPE), *schriftelijk*. – (SV) De Zweedse conservatieven hebben vandaag, 25 februari 2010, voor de gezamenlijke resolutie over de dertiende bijeenkomst van de VN-Raad voor de mensenrechten, B7-0123/2010, gestemd. Wij willen er echter op wijzen dat wij van mening zijn dat de EU-lidstaten moeten worden aangespoord schendingen van

de mensenrechten in het algemeen te veroordelen en dat het betreuenswaardig is dat de VN-Raad voor de mensenrechten niet in staat is geweest zich snel genoeg bezig te houden met mensenrechtensituaties in landen die niet in de resolutie worden genoemd, zoals Cuba en andere landen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik moet benadrukken dat overeenstemming met internationale regelgeving op het gebied van mensenrechten en humanitaire regelgeving, door alle partijen en in alle omstandigheden, een cruciale voorwaarde blijft voor het realiseren van rechtvaardige en duurzame vrede in de gehele wereld.

Ik ben van mening dat, op Europees niveau, gezamenlijke actie van de hoge vertegenwoordiger voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en de lidstaten, die oproepen tot een stevige gezamenlijke stellingname, ervoor zou zorgen dat de diegenen die schuldig zijn aan schendingen van internationale wetgeving op het gebied van mensenrechten en humanitaire regelgeving ter verantwoording worden geroepen.

Proinsias De Rossa (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik heb gestemd vóór de resolutie over het VN-actieprogramma voor gendergelijkheid, waarin de belangrijkste stappen geformuleerd worden die de EU moet zetten om strategische doelstellingen inzake gelijkheid tussen mannen en vrouwen te bereiken. Het is absoluut noodzakelijk dat de Commissie zich meer inspant om vergelijkbare gegevens op te stellen over essentiële indicatoren voor een vervolg op het actieprogramma en dat zij het actieprogramma vertaalt in regelmatige herzieningen van initiatieven op het gebied van gendermainstreaming op vele verschillende beleidsterreinen. Het is vooral van belang de invloed van het geslacht op armoede, geweld en de behoeften van meisjes te bewaken en passende maatregelen te nemen. Bij het vervolg op de routekaart voor gelijkheid tussen vrouwen en mannen 2006-2010 van de Commissie moet rekening gehouden worden met de gevolgen op lange termijn van de economische crisis en de klimaatverandering, in een samenleving die ouder wordt en gevarieerder wat betreft etniciteit. De rechten en de gezondheid van mensen op het gebied van seksualiteit en voortplanting dienen erkend en bevorderd te worden, zowel in Europa als mondiaal. De Europese Unie zou zich nu moeten aansluiten bij het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen. Dat is een stap die juridisch mogelijk is gemaakt door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor de gezamenlijke ontwerpresolutie gestemd over de dertiende zitting van de VN-Raad voor de mensenrechten. De nieuwe institutionele structuur van de EU biedt een unieke kans om de samenhang, de zichtbaarheid en de geloofwaardigheid van de EU in de VN-Raad voor de mensenrechten te verhogen. Door het optreden van de hoge vertegenwoordiger voor het buitenlands en veiligheidsbeleid zal de EU beter kunnen samenwerken met de landen van de andere regionale blokken om een einde te maken aan de schendingen van de mensenrechten, waaronder het geweld dat specifiek gericht is tegen vrouwen en kinderen.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) De politisering van de VN-Raad voor de mensenrechten en het voortdurend blokkeren van standpunten waarin de schending van de mensenrechten in verschillende delen van de wereld feller wordt veroordeeld, zijn een reden om de structuur en de werking van de Raad te wijzigen. De aangekondigde kandidatuur van Iran is het zoveelste signaal dat deze organisatie een misschien niet zo geloofwaardige en zekere koers vaart en dat landen die in hun geschiedenis de mensenrechten herhaaldelijk met voeten hebben getreden hun lidmaatschap van deze Raad kunnen gebruiken om te proberen hun eigen schendingen wit te wassen.

De Europese Unie moet zich bewust zijn van de beperkingen en de problemen en actief deelnemen aan de werkzaamheden van de Raad waarbij ze moet proberen een evenwichtige, strenge en veeleisende visie uit te dragen van wat naleving van de mensenrechten zou moeten inhouden. Dan zal zij opgewassen zijn tegen haar bijzondere taken op dit gebied.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) De VN-Raad voor de mensenrechten (UNHRC) is een platform dat gespecialiseerd is in de universele mensenrechten en is een forum dat binnen de Verenigde Naties specifiek verantwoordelijk is voor de mensenrechten. Het bevorderen en vrijwaren van de universaliteit van de mensenrechten is een onderdeel van het juridisch, ethisch en cultureel acquis van de Europese Unie en vormt een van de hoekstenen van haar eenheid en integriteit.

Ik ben er zeker van dat de lidstaten van de EU tegen elke poging zijn om de universaliteit, de ondeelbaarheid en de interdependentie van de mensenrechten af te zwakken. Ik hoop op een actieve deelname van de lidstaten aan het jaarlijkse interactieve debat over de rechten van personen met een handicap en aan de jaarlijkse vergadering over de rechten van het kind. Ik onderstreep het belang van de dertiende zitting van de UNHRC waaraan ministers en andere hooggeplaatste vertegenwoordigers zullen deelnemen. Op de agenda staan

onder meer de economische en financiële crisis en de verklaring van de Verenigde Naties over onderwijs en opleiding inzake mensenrechten. Tot slot verheug ik mij over de vernieuwde deelname van de Verenigde Staten aan de werkzaamheden van de organisaties van de Verenigde Naties en hun verkiezing tot lid van de UNHRC, evenals over hun constructieve bijdrage op het gebied van de vrijheid van meningsuiting tijdens de 64ste zitting van de Algemene Vergadering van de VN.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) We zijn het ten zeerste eens met het concept van de universaliteit, ondeelbaarheid en interdependentie van de mensenrechten, waar dit verslag naar verwijst. Maar op basis van dezelfde veronderstellingen moeten we benadrukken dat er een onverzoenbare tegenstelling is tussen deze visie en het feit dat de crisis van het kapitalistisch systeem een zware aanval is op de rechten van de werknemers en van de volkeren: hoge werkloosheid, meer armoede en een steeds moeilijker toegang tot hoogwaardige en betaalbare overheidsdiensten. De meerderheid van het Europees Parlement heeft jammer genoeg niet terdege rekening gehouden met deze tegenspraak.

We betreuren dat de voorstellen van onze fractie zijn verworpen, in het bijzonder de volgende:

- wijst erop dat de lidstaten van de VN voedselsoevereiniteit en voedselzekerheid zouden moeten bevorderen als een instrument om armoede en werkloosheid terug te dringen.
- is ingenomen met het feit dat een verslag van de hoge vertegenwoordiger van de Verenigde Naties voor de mensenrechten over de schendingen van de mensenrechten in Honduras sinds de staatsgreep op de agenda staat van de dertiende zitting; verzoekt de lidstaten van de EU om de inspanningen te bundelen om de staatsgreep sterk te veroordelen en het herstel van de democratie en van de rechtsstaat in dit land te ondersteunen;
- uit haar bezorgdheid over de situatie in Colombia, in het bijzonder over de ontdekkingen van duizenden niet-geïdentificeerde doden.

Sylvie Guillaume (S&D), schriftelijk. – (FR) Ik heb vóór de resolutie over de 13de zitting van de VN-Raad voor de mensenrechten gestemd, in de eerste plaats omdat ik zeer ingenomen ben met het initiatief om de gevolgen van de wereldwijde economische en financiële crisis voor de verwezenlijking van alle mensenrechten bovenaan de agenda van de UNHRC te plaatsen. Verder vind ik het van belang de noodzaak te benadrukken van een krachtig gemeenschappelijk EU-standpunt over de follow-up van de onderzoeksmissie betreffende het conflict in Gaza en het zuiden van Israël, en daarbij moet beslist uitvoering worden gegeven aan de aanbevelingen in het verslag-Goldstone. Tot slot is de kandidatuur van Iran voor de UNHRC-verkiezingen in mei 2010 bijzonder zorgwekkend, en krachtige actie van de EU is vereist om te voorkomen dat landen met een dubieuze staat van dienst op het gebied van de mensenrechten worden gekozen.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Aangezien de VN-Raad voor de mensenrechten een intergouvernementele instantie is die voornamelijk tot doel strekt schendingen van de mensenrechten aan te pakken, en aangezien de eerbiediging en de waarborging van de universaliteit van de mensenrechten een van de hoekstenen is van de Europese eenheid en integriteit, zou ik de UNHRC willen aanmoedigen om alle vormen van discriminatie te blijven bestrijden.

Frédérique Ries (ALDE), schriftelijk. – (FR) Onze resolutie richt zich tot de VN-Raad voor de mensenrechten, een instelling die we graag hadden willen promoveren tot de rang van bewaker van respect voor rechten, waarden en de meest fundamentele vrijheden in de wereld. Ik spreek in de voorwaardelijke wijs omdat de legitimiteit van de UNHRC volstrekt ondermijnd is door zijn gebrek aan onpartijdigheid.

Nu komt daar plotseling nog de kandidatuur van Iran bij. Dat is een provocatie. Deze staat, deze regering en deze president beknotten de rechten van mannen en vrouwen. Ten minste 346 Iraanse burgers, waaronder minderjarigen, werden in 2008 opgehangen of gestenigd. De processen daar zijn een parodie. Marteling wordt toegepast. Er is een compleet gebrek aan vrijheid van meningsuiting, vrijheid van vereniging en persvrijheid. Minderheden, met name de Baha'is, worden onderdrukt. Sinds de presidentsverkiezingen van juni 2009 is elke vorm van demonstratie op bloedige en stelselmatige wijze de kop ingedrukt.

De wereld heeft bestuur nodig dat gebaseerd is op universele waarden. Indien de VN als platform wil dienen voor deze dialoog, moet het ervoor zorgen dat haar organen objectief zijn. De kandidatuur van Iran is meer dan een lakmoesproef voor de geloofwaardigheid van de VN; het is tevens een lakmoesproef voor haar levensvatbaarheid.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb onder andere voor de slottekst van de resolutie gestemd omdat de paragrafen in verband met het gezamenlijke onderzoek naar het bestaan van geheime detentiecentra, de noodzakelijke tenuitvoerlegging van de aanbevelingen in het verslag-Goldstone en het Internationaal Strafhof erin bewaard zijn gebleven, en omdat ook het door de GUE/NGL-Fractie ingediende amendement over de Westelijke Sahara erin is opgenomen. Bovendien ben ik blij dat het verzoek van de heer Brok om een aparte stemming over de paragraaf over belediging van godsdiensten is verworpen en dat de paragraaf als volgt luidt:

“herhaalt zijn standpunt ten aanzien van het concept van “belastering van godsdiensten” en is, in de wetenschap dat het probleem van discriminatie van religieuze minderheden daadwerkelijk moet worden aangepakt, van oordeel dat het niet gepast is om dit concept op te nemen in het protocol betreffende aanvullende normen inzake racisme, rassendiscriminatie, vreemdelingenhaat en alle vormen van discriminatie; roept de leden van de VN op volledig uitvoering te geven aan de bestaande normen inzake de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van godsdienst en geloofsovertuiging;”

Wij wilden deze zin behouden, omdat we van mening zijn dat er geen nieuwe wetgeving op VN-niveau nodig is om ons bezig te houden met het begrip belediging van godsdiensten. We hebben immers al internationale normen, met name het genoemde protocol ter voorkoming van discriminatie van godsdienstige minderheden.

Czesław Adam Siekierski (PPE), schriftelijk. – (PL) Het EU-beleid inzake de eerbiediging van de mensenrechten betreft een van de belangrijkste waarden die wij in praktijk trachten te brengen. Het communautaire beleid met betrekking tot de eerbiediging van de mensenrechten omvat de bescherming van politieke, economische, sociale, culturele en burgerrechten. In het kader van dit beleid wordt bijzonder belang gehecht aan het bevorderen van de rechten van vrouwen, kinderen en nationale minderheden en met name aan het bestrijden van racisme, vreemdelingenhaat en andere vormen van discriminatie. Er ontstaan zeer gevaarlijke situaties wanneer wetgeving die minderheden discrimineert, tegen hen wordt gebruikt om hun recht op godsdienstvrijheid te schenden of hun toegang tot onderwijs en werkgelegenheid te beperken. Door hun recht op werk aan banden te leggen, wordt immers ook hun recht op een passende levensstandaard beperkt. De resultaten die de Europese Unie tot dusver op dit gebied heeft geboekt, geven ons het recht om van anderen te verlangen dat ze de strikte normen inzake democratie en mensenrechten in acht nemen.

Viktor Uspaskich (ALDE), schriftelijk. – (LT) Ten aanzien van de mensenrechten – op welk niveau en welk terrein van de EU die ook spelen - wil ik benadrukken dat onze plicht als parlementariërs zich er niet toe beperkt om derde landen te bekritisieren en tot onderwerp van resoluties te maken. We dienen ook de EU-lidstaten nauwkeurig in de gaten te houden en aandacht te hebben voor het geringste detail dat de mensenrechten negatief beïnvloed. In gevallen waarin de mensenrechten geschonden worden, stelt het Europees Parlement een resolutie op, gericht aan het land in kwestie. Maar voor we anderen bekritisieren, dienen we een eind te maken aan schendingen van de mensenrechten binnen de EU. Pas dan hebben we het recht anderen te bekritisieren en kunnen we proberen hen zo goed mogelijk te helpen.

Anna Záborská (PPE), schriftelijk. – (FR) Ik heb deze resolutie niet gesteund, daar ze niet ingaat op het belang van de mensenrechten van christelijke minderheden in het Midden-Oosten. Ik vind het jammer dat we niet de moed hebben om de aanvallen op christelijke minderheden in het Midden-Oosten te veroordelen en dit probleem voor te leggen aan de Mensenrechtenraad. De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties riep 2009 uit tot ‘Internationaal Jaar van de mensenrechteneducatie’, en de EU heeft 2010 uitgeroepen tot het ‘Europees Jaar van de bestrijding van armoede’. We zouden ons er rekenschap van moeten geven dat de VN extreme armoede heeft aangemerkt als een mensenrechtenschending. In het marmer van de gebouwen van het Europees Parlement en de Raad van Europa hebben we het leidmotief van 17 oktober gegraveerd – de Internationale Dag voor de Uitbanning van Armoede: ‘overall waar mensen worden veroordeeld om in armoede te leven, worden de mensenrechten geschonden’. Het is onze plechtige taak bijeen te komen om ervoor te zorgen dat deze rechten worden gerespecteerd. Pater Joseph Wresinski’. Onze resolutie verzuimt onze diepe bezorgdheid over extreme armoede als een mensenrechtenschending tot uiting te brengen. Daarom verzoek ik de leden van het Europees Comité voor de Vierde Wereld om een brief van deze strekking te sturen naar de VN-afgevaardigden waarin ze de bezorgdheid van het Parlement op dit punt kenbaar maken.

Ontwerpresolutie B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Gelijkheid tussen vrouwen en mannen is een fundamenteel recht en een gedeelde waarde van de Europese Unie. Het is ook een voorwaarde voor het bereiken van de EU-doelstellingen voor economische groei, werkgelegenheid en sociale cohesie. Hoewel er duidelijke

vooruitgang is geboekt ten opzichte van de doelstellingen van het actieprogramma van Peking uit 1995, blijven ongelijkheid en stereotypen bestaan.

Ik ben van mening dat de herziening van de Lissabonstrategie zich meer moet richten op gendergelijkheid, dat er nieuwe doelstellingen moeten worden geformuleerd en de banden met het actieprogramma van Peking moeten worden versterkt. Zo kunnen lidstaten concrete resultaten behalen door middel van specifiek beleid. Daarom moet de uitwisseling van ervaringen en goede praktijken tussen lidstaten meer worden aangemoedigd, op alle terreinen die het actieprogramma van Peking bestrijkt.

Elena Băsescu (PPE), schriftelijk. – (RO) Ik heb gestemd voor de resolutie over het Peking +15 VN-actieprogramma voor gendergelijkheid. Vijftien jaar na de aanneming van de verklaring van Peking en het in Peking onderschreven actieprogramma bespreekt het Europees Parlement vandaag de mondiale vooruitgang op het gebied van gendergelijkheid. Gelijke kansen voor mannen en vrouwen is een van de fundamentele waarden van de Europese Unie. Artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie benadrukt een aantal gedeelde waarden van de lidstaten: pluralisme, non-discriminatie, verdraagzaamheid, rechtszekerheid, solidariteit en gelijkheid van vrouwen en mannen. Hoewel er veel vooruitgang is geboekt op bepaalde terreinen en bepaalde sectoren van de economie, bestaan er nog steeds ongelijkheden. In dit opzicht moet de Europese Unie doorgaan met haar inspanningen om deze kwesties op te lossen. Gelijkheid moet op elk terrein worden bevorderd. Op Europees niveau moet de Europese Commissie bij het ontwerpen van strategieën ter bestrijding van de economische crisis en het effect van klimaatverandering rekening houden met de impact van deze strategieën op vrouwen. De resolutie moedigt de ontwikkeling aan van strategieën en instrumenten die nodig zijn voor het realiseren van de situatie met betrekking tot gendergelijkheid zoals die is geconcipeerd door het Europees Instituut voor gendergelijkheid.

Regina Bastos (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik heb voor de resolutie over het Peking +15 – VN-actieprogramma voor gendergelijkheid gestemd, aangezien de strategische doelstellingen van het actieprogramma van Peking niet zijn verwezenlijkt en ongelijkheid en genderstereotypen blijven bestaan, waarbij vrouwen zich, op de terreinen waarop het actieprogramma betrekking heeft, nog steeds in een ondergeschikte positie ten opzichte van mannen bevinden.

Wij betreuren het gebrek aan recente, betrouwbare en vergelijkbare gegevens, op zowel nationaal als EU-niveau, met betrekking tot de voor de follow-up van het actieprogramma van Peking vastgestelde, reeds ontwikkelde indicatoren voor veel van de in het actieprogramma van Peking vastgestelde essentiële aandachtsgebieden, waaronder vrouwen en armoede, geweld tegen vrouwen, institutionele mechanismen, vrouwen en gewapende conflicten en jonge meisjes. De Commissie moet de jaarlijkse toetsing van de uitvoering van het actieprogramma van Peking verder ontwikkelen en de indicatoren en analyseverslagen doeltreffend gebruiken als een bijdrage aan verschillende beleidsterreinen en tevens als een basis voor nieuwe initiatieven gericht op de verwezenlijking van gendergelijkheid. We willen nogmaals de noodzaak benadrukken van systematische tenuitvoerlegging en controle van gendermainstreaming in wetgevende, budgettaire en andere belangrijke processen en van strategieën, programma's en projecten op verschillende beleidsterreinen.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), schriftelijk. – (LT) Ik heb voor deze resolutie gestemd, aangezien het perspectief van gendergelijkheid overal in de Europese Unie nader uitgewerkt moet worden. Zo zou de Europese Commissie met een actieplan moeten komen voor gendergelijkheidsrichtlijnen, rekening houdend met de economische en financiële crisis, duurzame ontwikkeling, evenals met de richtlijnprioriteiten van dit moment, gericht op gelijke mogelijkheden tot economische zelfstandigheid voor man en vrouw, op de mogelijkheid tot het combineren van werk, gezin en privé-leven en op een gelijk aandeel van man en vrouw in de besluitvorming.

Momenteel is er een duidelijk gebrek aan gegevens over gendergelijkheid, geweld tegen vrouwen en geïnstitutionaliseerde achterstelling. Het is van groot belang dat de lidstaten zo nauw mogelijk samenwerken met het Europees Instituut voor Gendergelijkheid, omdat dat ondermeer tot taak heeft om met vergelijkbare gegevens te werken. Het instituut zal statistieken bijhouden, onderzoeken uitvoeren die tot doel hebben om gendergelijkheidsbeleid wetenschappelijk te onderbouwen en het zal onderzoek doen naar statistische indicatoren en gegevensanalyse. De doelen die het instituut in zijn werkprogramma noemt zijn met name geschikt om de indicatoren te implementeren die op de conferentie in Peking zijn omschreven.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), schriftelijk. – (PT) Gendergelijkheid is een fundamenteel principe van onze tijd, maar genderongelijkheid blijft bestaan en de strategische doelstellingen van het actieprogramma van Peking zijn nog lang niet gerealiseerd.

Ik ben blij met de ontwerpresolutie waarover vandaag plenair wordt gestemd, aangezien deze een stimulans vormt voor de verbetering van institutionele mechanismen voor het bevorderen van gendergelijkheid.

Gendermainstreaming in ontwikkelingssamenwerking is van wezenlijk belang voor het bevorderen van een gelukkigere, eerlijkere en rijkere samenleving.

Ik wil graag het belang benadrukken van de rol die vrouwen spelen in wetenschap en technologie. Vrouwen zijn steeds meer aanwezig op diverse wetenschappelijke onderzoeksgebieden, maar bereiken hier nog lang niet de top van hun carrières en de kern van besluitvormingsprocessen. Voor de bevordering van een eerlijke balans en voor de ondersteuning van groei en werkgelegenheid is het van wezenlijk belang dat we dit potentieel benutten.

Het is absoluut cruciaal dat gendermainstreaming op verschillende beleidsterreinen wordt beschouwd als een van de pijlers van een gelukkigere, eerlijkere en rijkere samenleving.

Diogo Feio (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Als sterke voorvechter van mensenrechten en het beginsel van gelijkheid, zou ik de initiatieven die gericht zijn op de bescherming van de rechten van vrouwen en meisjes, niet durven ondermijnen. Deze rechten worden vaak ernstig geschonden in een wereld waarin vrouwen nog steeds de grootste slachtoffers zijn van misdaden tegen hun fysieke welzijn en seksuele zelfbeschikking.

Gendergelijkheid kan echter geen enkel moment het natuurlijke, sociale en culturele verschil tussen de seksen verhullen; gelijke rechten zijn niet hetzelfde als gelijke behandeling. Mannen en vrouwen moeten eerlijk worden behandeld door hun dezelfde rechten te geven maar rekening te houden met hun respectievelijke behoeften. In het geval van vrouwen is dit met name relevant op gebieden zoals hulp bij zwangerschap, het vinden van een balans tussen werk en gezin en speciale bescherming tegen misdaden die hoofdzakelijk worden gepleegd tegen vrouwen en kinderen, zoals seksuele uitbuiting, mensenhandel of misbruik.

Tot slot wil ik graag benadrukken dat met geen enkel EU-initiatief op dit gebied mag worden geprobeerd vrouwen het recht op abortus te geven in het kader van seksuele en reproductieve gezondheid; dit moet een kwestie blijven waarover de afzonderlijke lidstaten zelf een beslissing nemen.

José Manuel Fernandes (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Gendergelijkheid is een grondbeginsel van de Europese Unie en is verankerd in het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. Daarom heeft de Unie een specifieke opdracht voor de bevordering en mainstreaming van gelijkheid tussen mannen en vrouwen. De onfortuinlijke situatie van genderdiscriminatie komt ongetwijfeld ook vandaag de dag zowel in ontwikkelingslanden als in ontwikkelde landen – en met name in de Europese Unie – nog voor op alle sociale, economische en culturele niveaus. Om dit verschijnsel effectief te kunnen bestrijden is het van cruciaal belang dat er effectieve mechanismen zijn voor de identificatie van problemen en het verzamelen van informatie zonder hierbij aan te lopen tegen obstakels of politieke beperkingen, zodat de oorzaken en gevolgen duidelijk en continu kunnen worden bepaald om vervolgens een volledige reactie te kunnen geven. Dit structurele probleem is een obstakel voor de vooruitgang en ontwikkeling van gemeenschappen in het bijzonder en de mensheid in het algemeen.

Ik vind dat het uitbannen van huiselijk geweld de hoogste prioriteit moet krijgen. Hiervoor is het van cruciaal belang dat culturele, sociale en economisch gelijkheid tussen mannen en vrouwen wordt gewaarborgd. De economische en financiële crisis, de impact van klimaatverandering en een vergrijzende samenleving zijn allemaal factoren waarmee de Europese Commissie en de lidstaten rekening moeten houden bij hun acties en beleid gericht op de bevordering van gendergelijkheid.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark en Anna Ibrisagic (PPE), *schriftelijk*. – (SV) De Zweedse conservatieven hebben vandaag, 25 februari 2010, voor de resolutie over Peking +15 jaar - VN-actieprogramma voor gendergelijkheid, B7-0118/2010, gestemd. Wij willen echter benadrukken dat wij niet van mening zijn dat er een hoofdstuk over gelijkheid moet worden opgenomen in de herziening van de Lissabonstrategie 2010, want gelijkheid wordt al gedekt voor het Verdrag van Rome en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Wij willen er ook op wijzen dat wij van mening zijn dat vrouwen eigen baas moeten zijn over hun seksualiteit en reproductie. Wij geloven in het vermogen van individuen om over hun eigen leven te beslissen; de Europese Unie moet zich daar niet mee bemoeien. Toenemende gelijkheid is een van de grote uitdagingen van de Europese Unie waarbij de vooruitgang van Zweden de andere EU-lidstaten kan inspireren.

Sylvie Guillaume (S&D), *schriftelijk*. – (FR) Ik heb deze resolutie gesteund omdat we, vijftien jaar na de Wereldvrouwenconferentie van Peking, moeten erkennen dat er ten aanzien van gendergelijkheid te weinig

vooruitgang is geboekt en dat op talloze terreinen, zoals werkgelegenheid, onderwijs en politiek, nog altijd seksistische stereotypen bestaan. Ik heb tevens een verwijzing naar de noodzaak tot verbetering van de seksuele en reproductieve gezondheid van vrouwen gestemd, zowel in Europa als wereldwijd, en de noodzaak om vaders aan te moedigen een deel van de gezinstaken op zich te nemen, met name door middel van ouderschapsverlof. Tot slot, als het gaat om de herziening van de Lissabonstrategie, zal prioriteit moeten worden gegeven aan de doelstelling van gendergelijkheid, die een concrete impact zal moeten hebben op sociale beschermings- en inclusiemaatregelen.

Livia Járóka (PPE), schriftelijk. – (HU) De doelstellingen van het actieprogramma van Peking, die vijftien jaar geleden zijn aangenomen, zijn nog steeds niet verwezenlijkt en op de meeste terreinen die verband houden met de gelijkheid tussen vrouwen en mannen is er nauwelijks enige vooruitgang geboekt. Het is betreurenswaardig dat zowel op nationaal als op Europees niveau weinig nadruk wordt gelegd op de bestrijding van de diepe armoede en de meervoudige discriminatie waar vrouwen door worden getroffen.

De Peking-doelstellingen die zijn aangenomen binnen het VN-kader en de uitvoering van de nieuwe EU-routekaart voor de gelijkheid tussen mannen en vrouwen moeten veel beter op elkaar worden afgestemd. In het Europees jaar van de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting is het bij uitstek belangrijk dat vrouwen die nauwelijks boven de armoedegrens uitkomen de juiste bescherming genieten, aangezien zij door de verandering van hun arbeids- of gezinssituatie – zoals ontslag, scheiding, weduwschap en zelfs het krijgen van kinderen – in veel grotere mate worden bedreigd door het gevaar van verarming. Het is een verheugende ontwikkeling dat het programma van het huidige Spaans-Belgisch-Hongaarse Trio-voorzitterschap een grote nadruk legt op enerzijds het opvolgen van de verwezenlijking van de Peking-doelstellingen en anderzijds de intentie uitdrukt om een alomvattende benadering aan te nemen die is gericht op de preventie en de bestrijding van armoede onder vrouwen en kinderen. Deze aspecten zullen hopelijk ook op de VN-bijeenkomst van begin maart met de nodige nadruk worden behandeld. Voor de evaluatie en de herziening van het beleid dat is gericht op de verwezenlijking van gelijkheid tussen mannen en vrouwen zijn er daarnaast betrouwbare gegevens nodig die zijn opgesplitst per sekse. Verder zou het de moeite waard zijn om de invoering van gestandaardiseerde, gemeenschappelijke indicatoren te overwegen waarmee de ongelijkheid tussen de seksen kan worden gemeten.

Monica Luisa Macovei (PPE), schriftelijk. – (EN) Ik heb gestemd voor paragraaf 9 van de resolutie over het Peking 15+ - VN-actieprogramma voor gelijkheid tussen mannen en vrouwen, waarin de gezondheid en de rechten van vrouwen op het gebied van seksualiteit en voortplanting bevestigd worden. Rechten op het gebied van seksualiteit en voortplanting zijn gebaseerd op het universeel erkende recht op lichamelijke integriteit, non-discriminatie en het hoogst mogelijke gezondheidsniveau. Deze rechten liggen verankerd in internationale wetgeving, zoals in artikel 12 van het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten – waarin de aangesloten landen “het recht van iedereen op het hoogst bereikbare niveau van lichamelijke en mentale gezondheid” erkennen – en in artikel 12 van het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen, dat gaat over de uitbanning van ‘discriminatie van vrouwen in de gezondheidszorg teneinde de toegang tot diensten in de gezondheidszorg te garanderen op basis van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, met inbegrip van diensten op het gebied van geboorteregeling’. Consensusdocumenten als het actieprogramma van de Wereldbevolkingsconferentie in Cairo in 1994 en het actieprogramma van Peking uit 1995 hebben de betrokkenheid van regeringen bij de rechten van vrouwen op het gebied van seksualiteit en voortplanting geïllustreerd. Veel van mijn kiezers in Roemenië delen dit gezichtspunt.

Nuno Melo (PPE), schriftelijk. – (PT) Ongelijkheden tussen mannen en vrouwen op diverse niveaus, ongeacht of deze binnen beroepen of sectoren voorkomen of het gevolg zijn van diverse stereotypen, zijn in de loop der jaren vervaagd. Gelijkheid tussen mannen en vrouwen is in de EU in toenemende mate een realiteit, en hoewel er nog steeds gevallen van discriminatie voorkomen, zijn er inmiddels enkele zeer positieve ontwikkelingen zichtbaar.

Franz Obermayr (NI), schriftelijk. – (DE) De bescherming van vrouwenrechten is ook voor mij een belangrijke zaak. De toepassing van quota, zogenaamde positieve discriminatie, vind ik echter niet zinnig. Kwalificaties moeten hier doorslaggevend zijn, niet het geslacht. Dit principe zou in gelijke mate voor mannen en vrouwen moeten gelden. Ik heb me daarom van stemming onthouden.

Rovana Plumb (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik heb voor deze ontwerp-resolutie gestemd omdat het noodzakelijk is dat gendergelijkheid op alle gebieden doorgevoerd wordt.

Wat Roemenië betreft: in deze vijftien jaar is er slechts op sommige van de in het actieprogramma van Peking genoemde terreinen vooruitgang geboekt. Het aantal vrouwen in de Roemeense politiek op het niveau van besluitvorming bedraagt na de verkiezingen van 2009 slechts 11 procent en er is slechts één vrouw in de regering benoemd. We moeten vooral iets doen aan geweld van mannen tegen vrouwen, mensenhandel en de zwakke vertegenwoordiging van vrouwen in besluitvormingsorganen.

Dat alles kunnen we alleen doen als vrouwen voor vrouwen kiezen! Als vrouwen niet vertegenwoordigd zijn in alle sociale en politieke uitvoeringsorganen, verspillen we 50 procent van de intellectuele capaciteit en vertegenwoordigen we niet echt de belangen van alle burgers.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Ik heb voor de uiteindelijke tekst van de resolutie gestemd, ten eerste omdat onze verzoekschriften aan de Commissie om in de routekaart 2010-2014 niet alleen rekening te houden met de economische en financiële crisis, maar ook met het effect van de klimaatverandering op vrouwen, erin opgenomen zijn, ten tweede omdat er in de EU nog steeds ongelijkheid en genderstereotypen bestaan, waarbij vrouwen ondergeschikt blijven aan mannen op de gebieden genoemd in het actieprogramma van Peking, en ten derde omdat de Commissie gendergelijkheid vooral wil bevorderen door middel van vaderschapsverlof.

Marc Tarabella (S&D), schriftelijk. – (FR) Ik heb vóór deze resolutie gestemd, omdat ze stilstaat bij de vooruitgang die nog moet worden geboekt door de 189 landen die het actieprogramma van Peking hebben ondertekend om echte gelijkheid tussen mannen en vrouwen te verwezenlijken. Ik ben met name te spreken over de paragraaf die benadrukt dat 'seksuele en reproductieve gezondheid en overeenkomstige rechten een integraal onderdeel vormen van de vrouwenrechtenagenda'. Ik wil er in dit verband op wijzen dat, toen mijn verslag over gelijkheid tussen mannen en vrouwen in 2009 werd aangenomen, de meeste leden van het Europees Parlement van mening waren dat vrouwen eenvoudig toegang moesten hebben tot contraceptie en abortus.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), schriftelijk. – (FR) Samen met mijn collega's van de Confederale Fractie Europees Unitair Links/Noords Groen Links heb ik vóór het verslag van mevrouw Svensson over Peking +15 – VN-actieprogramma voor gendergelijkheid gestemd. Haar verslag laat een gemengd beeld zien.

Er is weliswaar vooruitgang geboekt, maar hoe kunnen we tevreden zijn wanneer er tussen mannen en vrouwen nog altijd een loonverschil van 14 à 17,5 procent bestaat?

Verder is het onaanvaardbaar dat de meeste leden van het Europees Parlement een uiterst dubbelzinnig amendement⁽¹⁾ hebben aangenomen, ingediend door de Fractie Europese Conservatieven en Hervormers, dat de suggestie wekt dat vrouwen die abortus laten plegen geen onderbouwde en verantwoorde keuzes maken. Hiermee wordt het recht op abortus indirect ondermijnd.

Marina Yannakoudakis (ECR), schriftelijk. – (EN) De lidstaten die vertegenwoordigd zijn in de ECR-Fractie hebben het VN-verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen en het actieprogramma van Peking ondertekend. Daarom vinden we het niet nodig dat de EU als geheel zich bij het verdrag aansluit en wij verzetten ons ertegen dat de EU zich op die manier als een staat gedraagt. Hoewel de ECR-Fractie groot belang hecht aan de gelijkheid van alle mensen, zijn wij tegen verdere wetgeving op het niveau van de EU; wij zijn van mening dat gendergelijkheid het best op nationaal niveau bevorderd kan worden, in samenwerking met het maatschappelijk middenveld in lokale gemeenschappen. Om die reden hebben we tegen de resolutie gestemd.

Verslag-Mañka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers en Alexandra Thein (ALDE), schriftelijk. – (DE) Na de resolutie van het Europees Parlement over het ontwerpvoorstel voor de begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2010, aangenomen op 17 december 2009, is vandaag gestemd over de voorgestelde gewijzigde begroting voor het Europees Parlement na herziene berekeningen van de administratie van het Parlement. De FDP in het Europees Parlement heeft zich van stemming onthouden, omdat er een paragraaf was in het betreffende pakket amendementen die niet verenigbaar was met onze overtuigingen. De FDP heeft zich tijdens de discussies in het Bureau al

(1) Amendement 3 door Marina Yannakoudakis, namens de ECR-Fractie, bij paragraaf 9 ter (nieuw): "benadrukt dat abortus niet moet worden aangeprezen als een methode van gezinsplanning en dat er in ieder geval voor moet worden gezorgd dat vrouwen die abortus laten plegen welwillend worden behandeld en begeleid".

uitgesproken tegen een verhoging van de secretariaatsvergoeding met 1 500 euro. Van de secretariaatsvergoeding worden de medewerkers van de afgevaardigden betaald. De FDP vindt het argument dat er meer geld nodig is vanwege het extra werk dat afgevaardigden moeten doen door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon ongegrond, omdat er geen ervaringen uit het verleden zijn waarop dit gestoeld is. Natuurlijk zal het Parlement door het Verdrag van Lissabon dat net in werking is getreden, in het algemeen extra capaciteit nodig hebben voor wetgevende werkzaamheden, maar met de introductie van het statuut voor assistenten vanaf het begin van de lopende zittingsperiode, is er nog geen bewijs dat afgevaardigden echt meer medewerkers nodig hebben. Wij zijn bang dat dit leidt tot nog meer eisen en aanvullende verhogingen, of een uitbreiding van kantoorcapaciteiten. Daarom heeft de FDP zich in het Europees Parlement van stemming onthouden.

Mara Bizzotto (EFD), *schriftelijk – (IT)* Het verslag-Mañka, dat voor het eerst is gepresenteerd tijdens de vergadering van de Begrotingscommissie van 25 januari 2010, wordt gekenmerkt door drie kritieke punten die ertoe hebben geleid dat ik mij van stemming onthoud.

Ten eerste: de onverwachte en te late ontdekking – ten opzichte van de ondertekening van de begroting 2010 in december 2009 – dat de limiet van 20 procent voor de uitgaven in rubriek 5 is overschreden. De overeenstemming om het probleem van december naar januari te verschuiven, de wens om geen bekendheid te geven aan de lasten voor de begroting van het Verdrag van Lissabon en de haastige wijze waarop de kwestie aan de orde kwam, zonder ruimte voor een eventueel verzoek om de huidige beschikbare middelen efficiënter te gebruiken, hebben geleid tot een ware vertekening van de feiten.

Op de tweede plaats ben ik het niet eens met de beslissing om de reserves die bestemd zijn voor het gebouwenbeleid te gebruiken om de nieuwe behoefte aan liquiditeit te dekken. Dit is een omstreden kwestie die de komende maanden moet worden aangepakt, wanneer we er zeker van zijn dat we op de benodigde financiële middelen kunnen rekenen.

Tot slot denk ik dat het bedrag van 1 500 euro als maandelijkse vergoeding voor de assistenten van de Parlementsleden te laag zal blijken, aangezien het minimumbedrag voor het aannemen van een nieuwe assistent met geaccrediteerd niveau I 1 649 euro is.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk – (PT)* Het Verdrag van Lissabon betekent meer macht voor het Parlement. Dat neemt niet weg dat de problemen in een geglobaliseerde wereld steeds complexer worden en dat beslissingen technisch juist moeten zijn en door de wetenschap moeten worden gesteund.

Het is van cruciaal belang dat beleidsmakers zich bewust zijn van recente wetenschappelijke ontwikkelingen, aangezien deze hen in staat stellen de beste beslissingen te nemen.

In deze begroting worden beslissingen genomen met besparingen in de rubriek gebouwen en een toename van technische ondersteuning voor leden, waardoor het Parlement beschikt over de benodigde middelen om zijn plichten goed te vervullen met de wetenschappelijke en technische ondersteuning die we in de 21ste eeuw zo nodig hebben.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *schriftelijk – (EL)* Ik heb tegen het verslag gestemd omdat de begroting van de Europese Unie nog altijd niet meer dan een fractie van het percentage van het bruto binnenlands product betreft (0,97 procent) en daarmee niet toereikend is voor de noodzakelijke versterking van zwakke economieën en maatschappijen en voor de financiering van de uitbreiding. De noodzaak tot een gedurfde verhoging van de begroting naar minstens 5 procent wordt des te urgenter in deze tijd van economische crisis, die de hele Europese Unie treft, zodat in sociale behoeften kan worden voorzien en bezuinigingen op overheidsuitgaven kunnen worden gestopt. In ditzelfde kader dienen ook de problemen te worden aangepakt voor wat betreft de operationele behoeften en de harmonisatie van de uitgaven van het Europese Parlement en de Europese Unie.

Jürgen Creutzmann (ALDE), *schriftelijk – (DE)* Na de resolutie van het Europees Parlement over het ontwerpvoorstel voor de begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2010, aangenomen op 17 december 2009, is vandaag gestemd over de voorgestelde gewijzigde begroting voor het Europees Parlement na herziene berekeningen van de administratie van het Parlement. De FDP in het Europees Parlement heeft zich van stemming onthouden, omdat er een paragraaf was in het betreffende pakket amendementen die niet verenigbaar was met onze overtuigingen.

De FDP heeft zich tijdens de discussies in het Bureau al uitgesproken tegen een verhoging van de secretariaatsvergoeding met 1 500 euro. Van de secretariaatsvergoeding worden de medewerkers van de

afgevaardigden betaald. De FDP vindt het argument dat er meer geld nodig is vanwege het extra werk dat afgevaardigden moeten doen door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon ongegrond, omdat er geen ervaringen uit het verleden zijn waarop dit gestoeld is. Natuurlijk zal het Parlement door het Verdrag van Lissabon dat net in werking is getreden, in het algemeen extra capaciteit nodig hebben voor wetgevende werkzaamheden, maar met de introductie van het statuut voor assistenten vanaf het begin van de lopende zittingsperiode, is er nog geen bewijs dat afgevaardigden echt meer medewerkers nodig hebben. Wij zijn bang dat dit leidt tot nog meer eisen en aanvullende verhogingen, of een uitbreiding van kantoorcapaciteiten. Daarom heeft de FDP zich in het Europees Parlement van stemming onthouden.

Proinsias De Rossa (S&D), schriftelijk. – (EN) Ik heb voor het verslag-Maňka gestemd. Het is de eerste stap in het proces van wijziging van de begroting van het Europees Parlement voor 2010, die ten doel heeft extra budgettaire en menselijke hulpbronnen te vinden om het Parlement in staat te stellen zijn grotere rol goed te vervullen. Tot de extra hulpbronnen behoort een stijging van de maandelijkse vergoeding aan de Parlementsleden voor medewerkers, zodat ze ondersteuning kunnen krijgen bij de belangrijker wetgevende rol die ze krachtens het Verdrag van Lissabon nu hebben. Door het Verdrag van Lissabon staat het Parlement nu op gelijke voet met de Raad, als medewetgever bij ongeveer 95 procent van de wetgevingsprocedures, bijvoorbeeld op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht, landbouw, visserij, onderzoek en structuurfondsen. Ook moet het Parlement nu toestemming geven voor onderhandelingen over en de sluiting van internationale overeenkomsten. Daarvoor is gedetailleerd onderzoek door deskundigen vereist. Het is uiterst belangrijk dat de leden van het Parlement voldoende medewerkers hebben om dit soort werkzaamheden op de juiste manier uit te voeren.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog en Åsa Westlund (S&D), schriftelijk. – (SV) Wij Zweedse sociaaldemocraten zijn van mening dat de commissies die met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon zwaardere taken krijgen, moeten worden versterkt. Dat rechtvaardigt meer personeel voor de secretariaten van het Parlement en de fracties in deze commissies. Wij zijn het er echter niet mee eens dat wij, de leden van het Parlement, meer personeel nodig hebben. Wij hadden ook vooral een toename van de middelen van het Parlement willen zien door herverdelingen en maatregelen om de doeltreffendheid te vergroten, in plaats van een toename van het hele budget.

Diogo Feio (PPE), schriftelijk. – (PT) Gezien de nieuwe rol van het Parlement binnen de context van het Verdrag van Lissabon en de nieuwe functies die dit met zich meebrengt, en met het oog op de gedane toezeggingen toen de begroting voor 2010 werd goedgekeurd, is deze toename van fondsen voor het leiden van het Parlement logisch, aangezien hiermee wordt gewaarborgd dat deze instelling beschikt over alle nodige materiële en menselijke middelen om de nieuwe taken in het nieuwe institutionele kader nauwkeurig en uitmuntend te vervullen.

Deze toename van fondsen mag echter niet de budgettaire duurzaamheid en de nauwkeurigheid van de financiële staat in gevaar brengen, aangezien deze in elke instelling van cruciaal belang zijn. Bovendien moet het beheer van de fondsen die onder deze begroting beschikbaar worden gesteld, nauwkeurig en op transparante wijze plaatsvinden.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Deze gewijzigde begroting voor het begrotingsjaar 2010 met betrekking tot de begroting van het Parlement (Afdeling 1 van de algemene EU-begroting) heeft nu een waarde van 1 616 760 399 euro, wat overeenkomt met 19,99 procent van de oorspronkelijke rubriek 5, die tijdens de eerste lezing werd aangenomen. In deze gewijzigde begroting hebben we de reserve voor gebouwen teruggebracht van 15 miljoen euro tot 11 miljoen euro.

De noodzaak van deze begroting komt voort uit de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon. Het Parlement neemt hiermee nieuwe bevoegdheden en nieuwe verantwoordelijkheden op zich. Onze prioriteit is nu een hoog niveau van wetgeven. Om dit te bereiken is het belangrijk dat de leden, de commissies en de fracties de nodige middelen krijgen. Deze gewijzigde begroting voldoet aan wettelijke en budgettaire normen en een goede financiële discipline. Als rapporteur van de Fractie van de Europese Volkspartij (Christen-Democraten) voor deze begroting, ben ik van mening dat begrotingsdiscipline en pogingen tot besparingen nu meer dan ooit noodzakelijk zijn voor de gehele tenuitvoerlegging van deze begroting. Daarom kan ik opnieuw bevestigen hoe belangrijk het is om een 'zero based' begroting uit te werken die zorgt voor nog meer nauwkeurigheid en transparantie, en vraag ik ook zo spoedig mogelijk om informatie met betrekking tot de vaste uitgaven van het Parlement. Verder moet ik ook aandringen op de noodzaak om het gebouwenbeleid op lange termijn te plannen, om zodoende budgettaire duurzaamheid te kunnen garanderen.

Bruno Gollnisch (NI), *schriftelijk*. – (FR) Gisteren gingen tienduizenden mensen in Athene de straat op, en Griekenland werd lamgelegd door een algemene staking uit protest tegen het bezuinigingsplan dat is opgelegd door de EU, de Europese Centrale Bank in Frankfurt en het IMF. Het is waar dat Griekenland niet altijd even rigoureuus is geweest als het had moeten zijn bij het beheer van zijn openbare rekeningen en Europese subsidies. Het is echter schandelijk dat de grootste deugd van dit bezuinigingsplan zogenaamd is dat het de markten geruuststelt, dezelfde markten die momenteel speculeren op de Griekse schuld en die deze ellende hebben veroorzaakt. Dezelfde markten waarvan de lidstaten tegen hoge rentetarieven geld moeten lenen, als gevolg van uw ultraliberale wetten. En onderwijl, met als voorwendsel dat de werklast is toegenomen door de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en dat het Parlement zich zogenaamd zorgen maakt over de kwaliteit van zijn wetgevingsteksten, kennen de leden van het Parlement zichzelf een 'geringe' budgetverhoging van een paar miljoen euro toe, zodat medewerkers voor de fracties kunnen worden aangeworven! Pas uw muggenzifterige controles liever toe op uw eigen uitgaven en wees net zo rigoureuus als u vindt dat de lidstaten moeten zijn! Wij gaan tegen deze tekst stemmen.

Sylvie Goulard (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) De crisis is een feit, en een groot aantal bedrijven en burgers hebben inderdaad moeite het hoofd boven water te houden. Desalniettemin heb ik vóór een verhoging van het parlementaire assistentiepakket gestemd omdat de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon het Europees Parlement meer verantwoordelijkheden geeft: we hebben meer werk en meer verplichtingen te vervullen namens onze burgers. Deze toename zal enkel onze assistenten ten goede komen; leden van het Europees Parlement zelf komen niet in aanmerking voor een verhoging van hun salarissen.

Ian Hughton (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Samen met mijn fractie heb ik vandaag het voorstel voor de stijging van de secretariaatsvergoeding voor afgevaardigden in deze fase van de procedure voorwaardelijk gesteund. Onze steun is afhankelijk van de evaluatie van hoe de vergoeding gebruikt wordt. Tot die evaluatie wordt in het verslag-Maňka opgeroepen. Ons uiteindelijke standpunt over de hogere vergoeding zal afhankelijk zijn van de uitkomsten van de evaluatie.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), *schriftelijk*. – (RO) Ik heb met vertrouwen gestemd voor deze begrotingswijziging. Het gaat er niet om dat wij meer geld voor onszelf vragen, zoals in de pers wordt beweerd. Wij moeten het Europees Parlement de middelen bieden die het in staat stellen om aan de verwachtingen van de Europese burgers te voldoen. Ik weet dat wij niet alleen in economisch zwaar weer zitten maar dat er ook fors bezuinigd wordt in veel staten. Deze begroting is ook niet uitzonderlijk hoog. Er zijn bezuinigingen gedaan en dit zal ook in de toekomst blijven gebeuren.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (DE) Ik heb voor het verslag-Maňka gestemd, hoewel ik het niet eens was met de verhoging van het budget voor de secretariaatsvergoeding voor afgevaardigden. In haar toelichting op onze stemming heeft mevrouw Trüpel, de verantwoordelijke afgevaardigde van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie, namens de hele fractie gezegd dat onze goedkeuring de voorwaarde bevat dat er vóór de verhoging een evaluatie over de secretariaatsvergoeding wordt gehouden. Ik vind de twee andere punten – namelijk de vergroting van het aantal posten voor commissies en fracties – zinnig en noodzakelijk gezien de nieuwe wetgevingsbevoegdheden van het Parlement onder het Verdrag van Lissabon. Wij afgevaardigden willen en zullen deze bevoegdheden namelijk heel serieus nemen en op die manier recht doen aan onze rol als de enige gekozen vertegenwoordigers van de Europese burgers.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De goedkeuring en daaropvolgende inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon hebben geleid tot een verhoogde verantwoordelijkheid van het Parlement, met de administratieve lasten die deze verantwoordelijkheid met zich meebrengt. Aangezien een hoog niveau van wetgeven een voorrangspunt is voor het Parlement, moeten de leden de nodige materiële en menselijke middelen krijgen om dit te bereiken. Deze nieuwe begroting moet echter rekening houden met de gebruikspersentages van de waarden onder rubriek 5 (administratieve voorzieningen) van het meerjarig financieel kader (MFK), die waren vastgesteld op 20 procent van de waarde van die rubriek, om zodoende de budgettaire duurzaamheid te handhaven.

Carl Schlyter (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (SV) Met het oog op alle bezuinigingen in heel Europa moeten wij solidariteit tonen met de landen die de Europese begroting financieren door onze uitgaven niet te verhogen en ik stem daarom tegen het voorstel voor een gewijzigde begroting voor het Parlement.

Bart Staes (Verts/ALE), *schriftelijk*. – Ik stemde tegen dit verslag omdat het voorziet in de verhoging van de enveloppe voor de aanwerving en vergoeding van assistenten met 1 500 euro per maand vanaf 1 mei 2010. Een groen amendement voorziet gelukkig in een evaluatie van het vergoedingssysteem zoals het nu bestaat en van kracht is sinds de verkiezingen van 2009. Maar de verhoging van de secretariaatsvergoeding gaat

onvoorwaardelijk in zonder dat verplicht rekening wordt gehouden met de resultaten van deze evaluatie. Het verslag voorziet verder ook in een versterking van de parlementaire commissies en de politieke fracties. Deze operatie kost 1 3,3 miljoen euro op jaarbasis waarvan 8,832 miljoen euro voor de assistentenvergoeding.

Dit is een slecht besluit. Het beschadigt de reputatie van de instelling. De beslissing is ondoordacht. Er wordt niet nagedacht over verdere gevolgen. Waar worden de nieuwe assistenten gehuisvest? In een nieuw gebouw? Nog eens extra kosten? Ik vrees bovendien dat dit geld grotendeels zal worden gebruikt voor de aanwerving van niet-geaccrediteerde assistenten onder nationale loonvoorwaarden. Juist dat systeem zorgde in sommige gevallen voor gesjoemel. Nu zetten we mogelijk de deur wijd open voor misbruik. Daarom pleit ik voor een voorafgaande duidelijke evaluatie van het bestaande systeem. Pas daarna kunnen we met kennis van zaken beslissen.

Nuno Teixeira (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon heeft geleid tot de aanneming van een voorstel om de begroting voor 2010 te wijzigen, om zodoende te waarborgen dat kan worden voldaan aan de aanvullende behoeften van het Parlement in verband hiermee. Aangezien een hoog niveau van wetgeven een voorrangspunt is voor het Parlement, zou ik graag willen benadrukken hoe belangrijk het is dat de leden, de commissies en de fracties kunnen beschikken over de nodige middelen om deze doelstelling te realiseren, evenals over de middelen om te voorzien in hun algehele behoeften in verband met het gebouwenbeleid op lange termijn.

Daarom heeft de gewijzigde begroting voor het begrotingsjaar 2010 nu een waarde van 1 616 760 399 euro, wat overeenkomt met 19,99 procent van de oorspronkelijke rubriek 5, die tijdens de eerste lezing werd aangenomen, en is de reserve voor gebouwen teruggebracht van 15 miljoen euro tot 11 miljoen euro. Ik wil graag benadrukken hoe belangrijk het is om de uitwerking van een 'zero based' begroting op te nemen in het verslag, zodat nog meer budgettaire duurzaamheid wordt gehandhaafd, en dat het noodzakelijk is dat dit gebeurt conform het jaarlijkse wetgevingsprogramma. Om de eerder genoemde redenen heb ik voor het document gestemd, waarmee het Parlement de beschikking krijgt over de nodige middelen om de uitgaven te dekken met betrekking tot de nieuwe rol die voortkomt uit het Verdrag van Lissabon.

Helga Trüpel (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) De fractie van De Groenen/Vrije Europese Alliantie verleent voorwaardelijke steun voor een stijging van de secretariaatsvergoeding voor afgevaardigden in deze fase van de procedure. Voor onze fractie is de evaluatie van het gebruik van de vergoeding, waar in het verslag-Mañka om wordt gevraagd, cruciaal. De evaluatie moet op tijd klaar zijn, zodat de begrotingsautoriteit later in het voorjaar een besluit kan nemen over de gewijzigde begroting. Het kan zijn dat onze fractie haar steun voor de stijging van de vergoeding herzielt op basis van de uitkomsten van de evaluatie en de discussies binnen de fractie.

Viktor Uspaskich (ALDE), *schriftelijk*. – (LT) Hoe zeer ik het werk van de leden van het Europees Parlement ook steun, toch wil ik mijn bezorgdheid uiten over het feit dat er, uitgerekend in tijden van crisis, diverse vergoedingen voor Parlementsleden en hun stafmedewerkers verhoogd worden. Ik vraag in het bijzonder uw aandacht voor categorieën van uitgaven die moeilijk te controleren zijn of in het geheel niet gecontroleerd worden. Dat is nu precies het soort uitgaven dat in tijden van crisis niet verhoogd zou moeten worden.

Verslag-Patrão Neves (A7-0014/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *schriftelijk*. – (EL) Het verslag ondersteunt het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) van de EU, dat onder het mom van de bescherming van de visbestanden in Griekenland ertoe heeft geleid dat een groot aantal kleine vissersboten vernietigd werden, dat vele kleine en middelgrote visserijondernemingen uit de sector verdreven werden, dat vele kustgebieden te kampen hebben met ontvolking en werkloosheid en dat de visserijactiviteiten grotendeels in handen komen van grote visserijondernemingen. Het monopolievriendelijke karakter van het EU-beleid blijkt eens te meer uit het feit dat twee derde van de communautaire middelen naar grote ondernemingen (visserijondernemingen, viskwekerijen, verwerking) gaat, terwijl de een derde die overblijft aan arme of middelgrote visserijbedrijfjes is gegeven om hun boten af te breken en uit het beroep te stappen. De maatregelen voor de vervanging of verbetering van vissersboten zijn alleen aan grote ondernemingen ten goede gekomen. Net als in het groenboek worden ook dit verslag de grote visserijondernemingen en de kleine kustvisserij in gelijke mate verantwoordelijk gesteld voor de vermindering van de visstand. Op geen enkele manier wordt onderscheid gemaakt tussen de maatregelen die voor de visgebieden benodigd zijn, en zodoende wordt voorbijgegaan aan bestaande individuele kenmerken. Het GVB van de EU behartigt het streven van de overblijvende grote visserijondernemingen om de maritieme rijkdommen te plunderen, en ondersteunt het grote kapitaal in de

sector van de viskwekerij. Dit beleid, dat kapitaalrendement als enig criterium hanteert, leidt tot de destructie van het maritieme milieu en van de ecosystemen.

Elena Oana Antonescu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Ik verwelkom de lancering van een nieuwe strategie, die gericht is op het oplossen van de visserijkwesties in de Europese Unie. Overbevissing, illegale vangst, vervuiling en klimaatverandering zijn factoren die de mariene ecosystemen bedreigen. Daarom zal de zorg om een kwalitatief hoogwaardige aquacultuur in Europa economische vruchten afwerpen en tegelijkertijd ecologische voordelen opleveren.

Het is cruciaal dat wij een juiste balans bewaren tussen economische groei, visserijtradities in bepaalde regionale gemeenschappen en de beste werkwijzen op visserijgebied. Het belangrijkste is dat wij ons realiseren dat het bevorderen van duurzame en op lange termijn economisch efficiënte aquacultuur in de eerste plaats afhankelijk is van hoe milieuvriendelijk wij zijn.

Zigmantas Balčytis (S&D), *schriftelijk*. – (LT) De visserijsector in Europa maakt zware tijden door. Visseren raken hun enige bron van inkomsten kwijt, zeker in die delen van de EU waar er maar weinig sociale en economische alternatieven zijn. Daarom steun ik uit volle overtuiging het standpunt van de Commissie, zoals geformuleerd in het groenboek, dat een grondige en alomvattende hervorming van het visserijbeleid noodzakelijk is, om deze sector aan de veranderde marktsituatie aan te passen. Het is triest, maar ondanks 27 jaar gemeenschappelijk visserijbeleid functioneert deze sector niet naar behoren en worden de problemen niet snel genoeg opgelost. De problemen van 2002 liggen er nog steeds. Ze zijn zelfs nog nijpender geworden door de recente gebeurtenissen, die verband houden met de economische crisis en de uitwerking van de klimaatverandering op de visbestanden. Hoofddoelen van de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid dienen het herstel van de bestanden, een duurzaam beheer en bestaanszekerheid voor de vissers te blijven. De visserij is van groot belang voor de gehele Europese Unie en mag daarom niet gezien worden als een willekeurige economische activiteit – het is een rechtstreekse bron van werkgelegenheid.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage en Paul Nuttall (EFD), *schriftelijk*. – (EN) Hoewel in dit verslag een heel wat minder afschuwelijk GVB gepresenteerd wordt dan het wanproduct dat we nu nog hebben, bevat het toch de aanbeveling de visserij onder het roofzuchtige toezicht te laten staan van de ondemocratische en antidemocratische 'Europese Unie'. Om die reden kan de Britse Onafhankelijkheidspartij (UKIP) het verslag niet steunen.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *schriftelijk*. – (RO) Het bevorderen van een gedeeld belang onder producenten bij de naleving van de beginselen waar de Europese Unie voor pleit, wordt een sleutelfactor bij de hervorming van het visserijbeleid. De Europese Unie kan op basis van de economische realiteit niet verwachten dat de Europese vissersvloten op natuurlijke wijze afslanken. Overcapaciteit en de continue afname van de visbestanden zijn, acht jaar na de wereldtopconferentie over duurzame ontwikkeling, aanvullende redenen voor een verrijkende hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid. Het moet echter niet worden vergeten dat gehele kustgemeenschappen in de Europese Unie afhankelijk zijn van de visvangst. Zoals ook vermeld in het verslag over de hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid, is deze activiteit onderdeel van het culturele erfgoed en tradities, die niemand verloren wil zien gaan.

Een herziening van het gemeenschappelijk visserijbeleid is in het belang van iedere lidstaat. Het hoofddoel van de top in 2002 moet zodoende kunnen worden bereikt: beschikken over niveaus van visbestanden die in 2015 een maximale duurzame opbrengst kunnen leveren, waardoor de Europese Unie niet langer de helft van de benodigde vis uit andere markten hoeft te importeren.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *schriftelijk*. – (PT) De visserijsector is van strategisch belang voor de sociale en economische welvaart van kustgemeenschappen, de ontwikkeling op lokaal niveau, de werkgelegenheid en de instandhouding en totstandbrenging van economische bedrijvigheid.

Het waarborgen van duurzame ontwikkeling binnen deze sector is van cruciaal belang, zowel op economisch als sociaal niveau, maar het is net zo noodzakelijk om het behoud van een goede milieutoestand in alle mariene wateren van de EU te waarborgen.

De tenuitvoerlegging van het GVB houdt direct verband met kwesties zoals milieubescherming, klimaatverandering, veiligheid, volksgezondheid, consumentenbescherming, regionale ontwikkeling, interne en internationale handel, betrekkingen met derde landen en ontwikkelingssamenwerking, en het is dan ook van fundamenteel belang om te zorgen voor degelijke en zorgvuldige onderlinge afstemming van al deze gebieden.

Ik wil graag de noodzaak benadrukken van een coherent kader voor de Europese onderzoeksruimte ter ondersteuning van het duurzame gebruik van oceanen en zeeën.

Ook is het belangrijk om de aard van de beperkingen erkennen waar de uiterste randgebieden aan onderhevig zijn – beperkingen die door hun algemeen en blijvend karakter en gezamenlijk voorkomen de uiterste randgebieden van de andere regio's van de Europese Unie onderscheiden, met nadelen die aan hun geografische ligging en/of demografische problemen te wijten zijn.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), schriftelijk. – (EL) Ik heb tegen het verslag over het gemeenschappelijk visserijbeleid gestemd, ondanks het feit dat er bepaalde punten in staan die in vergelijking met de huidige situatie een positieve ontwikkeling inhouden. Helaas is het echter zo dat de basispunten van het verslag strijdig zijn met het feit dat de maritieme bronnen publiek eigendom zijn dat niet kan worden geprivatiseerd en een amendement van de Confederale Fractie Europees Unitair Links / Noords Groen Links over dit punt werd afgewezen. Met dit verslag is het niet mogelijk de noodzakelijke bescherming van het maritieme milieu en het behoud van de visbestanden te combineren met de sociale en financiële bescherming van de beroepsvissers, en dan met name van de vissers die op kleine schaal vissen. Desastreuze gevolgen voor het milieu en de duurzame visserij zijn het gevolg, met bovendien een nadelige uitwerking voor zowel de vissers als voor de consumenten die de uiteindelijke prijs van het product moeten betalen, waarbij de winst niet de kleine visser ten goede komt, maar de grote private ondernemingen. In het verslag wordt niet daadwerkelijk rekening gehouden met de uiteenlopende omstandigheden in de individuele lidstaten, en dientengevolge wordt niet voorzien in het individueel afgestemde beleid dat we nodig hebben.

Carlos Coelho (PPE), schriftelijk. – (PT) Ik wil mevrouw Patrão Neves graag feliciteren met haar uitstekende verslag over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De talloze problemen en uitdagingen met het GVB werden in 2002 al erkend, maar zijn nu verergerd door de economische crisis, de energiecrisis en de schadelijke effecten van klimaatverandering. Als het GVB de belangen van de moderne visserij moet dienen, moet er een set grondige veranderingen worden geïntroduceerd waarmee een eerlijk evenwicht tussen de instandhouding van rijkdommen en de levensvatbaarheid van de sector wordt gewaarborgd, zodat nieuwe beheersystemen voor de verschillende typen visserij binnen de EU een kans krijgen.

Ik ben blij met de aandacht voor de mogelijke decentralisatie en het onbureaucratisch maken van het GVB, en voor de regionalisering van visserijbeheer binnen de gestelde grenzen van het Verdrag van Lissabon, en voor de noodzaak om te waarborgen dat de behandeling wordt afgestemd op kustvisserij op kleine schaal en visvangst op industriële schaal, terwijl tegelijkertijd wordt voldaan aan alle sociale, economische en milieuvoorschriften. Ook wil ik graag de bescherming van de belangen van de visserij van de Gemeenschap benadrukken, waarvoor echter gepast toezicht door nationale overheden vereist is. Zij moeten visserij tot een strategische prioriteit maken om de economische en sociale levensvatbaarheid van kustgemeenschappen te kunnen waarborgen.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), schriftelijk. – (RO) Ik ben van mening dat er plannen moeten worden opgesteld voor het beheren en ondersteunen van het herstel van visbestanden op lange termijn, voor alle typen visserij en alle geografische visserijzones in de Europese Unie. Bovenal moet worden nagedacht over de grote verschillen in Europa wanneer het gaat om de visserij. Visserijzones moeten grotere verantwoordelijkheden krijgen en het traditionele quotasysteem moet worden verbeterd. Europa moet een krachtige, gezamenlijke benadering formuleren voor het beheer van visbestanden, met een continentale en economische dimensie voor de sector, naast een vangstsector en aquacultuur, die in overeenstemming zijn met het nieuwe, geïntegreerde maritieme beleid van de Europese Unie, en met het belang van duurzame groei in kustregio's.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage en Paul Nuttall (EFD), schriftelijk. – (EN) Hoewel in dit verslag een heel wat minder afschuwelijk GVB gepresenteerd wordt dan het wanproduct dat we nu nog hebben, bevat het toch de aanbeveling de visserij onder het roofzuchtige toezicht te laten staan van de ondemocratische en antidemocratische 'Europese Unie'. Om die reden kan de Britse Onafhankelijkheidspartij (UKIP) het verslag niet steunen.

Edite Estrela (S&D), schriftelijk. – (PT) Ik heb gestemd voor het verslag over het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid omdat hierin belangrijke toezeggingen worden gedaan die duidelijk een verbetering van het oorspronkelijke voorstel vormen. Ik wil graag benadrukken hoe belangrijk het is dat er een sociale en milieugerichte benadering wordt geïntroduceerd voor het vinden van nieuwe beheersystemen voor visbestanden, die een aanvulling vormen op het huidige systeem en zijn gebaseerd op het beginsel van relatieve stabiliteit.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog en Åsa Westlund (S&D), schriftelijk. – (SV) Wij Zweedse sociaaldemocraten hebben tegen het verslag over het Groenboek en de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid gestemd. De meerderheid in het Parlement verwierp het voorop stellen van duurzaamheid en stemde voor een amendement waarin staat dat ons beleid ten aanzien van derde landen moet worden gestuurd door de belangen van de Europese visserij. Wij vinden dit onaanvaardbaar en daarom kozen wij ervoor om tegen te stemmen. Wij zijn ook sceptisch over het feit dat het Europees Parlement meer geld aan het gemeenschappelijk visserijbeleid wil uitgeven. Daar willen wij niet aan meewerken, tenzij het doel een radicale wijziging van het beleid is.

José Manuel Fernandes (PPE), schriftelijk. – (PT) Om te beginnen wil ik graag benadrukken dat mevrouw Patrão Neves een uitstekend verslag heeft opgesteld. Vissersgemeenschappen hebben momenteel een moeilijke periode te verduren, die wordt gekenmerkt door een sterke achteruitgang van de visbestanden. Dit is van invloed op de voedselvoorziening voor de algemene bevolking en op de samenhang van de uiterste randgebieden van de Europese Unie. Daarom moet er een geïntegreerde en uitgebreide benadering komen voor de hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid.

Ik denk dat het zeer urgent en belangrijk is dat de Europese Unie effectief betrokken raakt bij de waarborging van betere economisch duurzame omstandigheden voor vissers, binnen een kader dat de specifieke kenmerken van elke regio kan waarborgen en erkent dat voor visserij op kleine schaal een andere benadering vereist is. De aanbeveling van concrete maatregelen zoals een vermindering van het aantal tussenschakels in de keten tussen producent en consument zijn ook vermeldenswaardig. Deze hervorming kan daarentegen niet los worden gezien van het duurzame gebruik van de rijkdommen van de zee in een technisch en wetenschappelijk beoordelingsproces dat zorgvuldig is gecontroleerd en dat zal bijdragen aan de verzoening van de sector en van invloed zal zijn op de kwaliteit en voedselzekerheid voor consumenten. Binnen de context van een gewijzigde capaciteit voor de visserij, wil ik graag de invloed benadrukken die het moderniseren van apparatuur heeft op de professionele waardigheid en veiligheid van vissers in een sector waarin regelmatig levens verloren gaan.

João Ferreira (GUE/NGL), schriftelijk. – (PT) De verwerping van de ingediende voorstellen door een meerderheid van het Parlement en het afwijzen van de privatisering van visbestanden, zijn kenmerkend voor de route die het Parlement probeert te volgen bij de komende hervorming van het GVB. Niet alleen slaagt het Parlement er niet in om het voorstel af te wijzen dat de Commissie heeft gedaan voor de oplegging van (particuliere) eigendomsrechten voor toegang tot en gebruik van een publiek goed; ook maakt het Parlement de weg vrij voor de mogelijkheid om dat voornemen officieel te maken. Dit is een optie waarmee de duurzaamheid van rijkdommen niet wordt gewaarborgd en die onvermijdelijk zal leiden tot een concentratie van activiteiten onder entiteiten met meer economische en financiële macht in de hele EU, waardoor kustvisserij op kleine schaal ernstig zal worden bedreigd, wat in het geval van Portugal neerkomt op meer dan 90 procent van de vloot.

We hebben wel enkele positieve punten opgemerkt in het verslag, waarvan er sommige overeenkomen met de voorstellen die wij hebben ingediend. We kunnen echter niet negeren dat het verslag in zijn geheel genomen vasthoudt aan een opvallend liberale benadering, een benadering waardoor de soevereiniteit van de lidstaten over hun rijkdommen van de zee sterk wordt beperkt. Ook wordt er geen duidelijke reactie geboden op een van de belangrijkste kwesties waarmee de sector wordt geconfronteerd: inkomsten uit werk. We kunnen enkel wijzen op de afwijzing van de voorstellen die we hebben ingediend, die gericht waren op een verbetering van de afzet in de sector en waarmee de beloning voor het werk van de vissers zou worden verbeterd.

Marian Harkin (ALDE), schriftelijk. – (EN) Ik ben voorstander van een uitbreiding van de kustzones van twaalf tot twintig mijl als een van de belangrijkste hervormingen van het GVB. We moeten ook een eind maken aan de praktijk van het teruggooien van kwetsbare visbestanden. Het is van belang vast te houden aan het huidige beheersysteem voor visquota. Ik sta niet achter een verplichte privatisering van quota.

Ian Hudghton (Verts/ALE), schriftelijk. – (EN) Het verslag bevatte veel goede en belangrijke elementen en men is het erover eens dat het gecentraliseerde, alles over één kam scherende model van het GVB een ramp is. Een aantal door mijzelf ingediende amendementen zijn aangenomen, zodat in het verslag onderwerpen als relatieve stabiliteit, de noodzaak om aan te sporen tot instandhoudingsinspanningen en het succes van het nationale toezicht binnen de 12-mijlszone erkend worden. Verderop in het verslag staat echter dat historische rechten herzien moeten worden. Het visserijbeheer moet teruggegeven worden aan de visserijlanden; de visserijlanden mogen hun historische rechten niet kwijtraken. Ik heb daarom tegen een verslag gestemd waarin een aanval op zulke fundamentele, traditionele rechten als het recht op toegang tot visbestanden, uitgelokt wordt.

Elisabeth Köstinger (PPE), *schriftelijk*. – (DE) Een fundamentele en uitgebreide hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) is toe te juichen, met name ten behoeve van een duurzaam beheer van de visvangst. Dit moet mogelijk worden gemaakt door precisering en standaardisering van de randvoorwaarden, betere controles door de lidstaten en een vereenvoudiging van het besluitvormingssysteem. Ook al is Oostenrijk als binnenland niet direct betrokken, de toenemende consumptie van zeevis heeft invloed op de visvangst. We hebben praktische en efficiënte oplossingen nodig die de sector een basis voor levensvatbaarheid bieden door een goede visstand, die aanvoer voor de consumenten garanderen en er tegelijkertijd voor zorgen dat de soortendiversiteit behouden blijft en heel het marien ecosysteem wordt beschermd.

Isabella Lövin (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Dit verslag is een veelomvattend document, waarin alle aspecten van het GVB behandeld worden, van aquacultuur tot hengelsport en van de Oostzee tot visserijovereenkomsten met derdewereldlanden. De Groenen zijn blij met de vele amendementen op het verslag die we erdoorheen hebben gekregen, zoals de amendementen met betrekking tot grondbeginselen over duurzaamheidseisen voor diegenen die het recht krijgen om te vissen, de eis van het uitvoeren van milieueffectbeoordelingen bij visserijactiviteiten, de verklaring dat de EU niet uit hoofde van de visserijovereenkomsten met lokale vissers mag concurreren, maar slechts mag vissen als er een visoverschot is, en ook de aan alle EU-instellingen gerichte motie om in alle relevante fora de illegale visserij bovenaan de internationale agenda te zetten, om zowel de oceanen als de voedselzekerheid te beschermen. Helaas zijn in de uiteindelijke tekst ook allerlei volstrekt onaanvaardbare en tegenstrijdige paragrafen terechtgekomen. Voorbeelden daarvan zijn de doelstelling van de externe delen van het GVB om de Europese visserijbelangen te beschermen en bevorderen, de stelling dat ecologische duurzaamheid geen prioriteit mag krijgen boven sociale en economische duurzaamheid en dat alle beleidsterreinen moeten bijdragen aan de verwezenlijking van GVB-doelstellingen. Dat is de reden dat de fractie van de Groenen het verslag niet heeft gesteund, maar zich van stemming heeft onthouden.

Nuno Melo (PPE), *schriftelijk*. – (PT) Het gemeenschappelijke visserbeleid, dat voor het laatst werd herzien in 2002, is nog niet toereikend om weerstand te bieden aan de wisselvalligheid van deze kwetsbare sector. Daarom is het nodig om de nieuwe factoren te analyseren die van invloed zijn op de sector en om nieuwe oplossingen te vinden die de sector volledig levensvatbaar maken, met name in economisch, sociaal en milieugerelateerd opzicht. Om deze reden raad ik aan nieuwe maatregelen te nemen waarmee de visserijsector kan ontsnappen uit de huidige gevaarlijke situatie waarin ze zich bevindt.

De visserij is erg belangrijk in de EU. Daarom is het van cruciaal belang dat het nieuwe GVB rekening houdt met een rationeel en verantwoord beheer van rijkdommen, en dat hieronder de rijkdommen van de zee worden beschermd en de manier van leven wordt gehandhaafd voor degenen die altijd al hun geld hebben verdiend in de visserij. Het nieuwe GVB moet de productiviteitsproblemen binnen de sector kunnen oplossen, markten kunnen stabiliseren en een goede levensstandaard kunnen waarborgen voor gezinnen die afhankelijk zijn van deze sector. Deze sector moet echter als geheel worden geanalyseerd, niet in afzonderlijke delen, zodat we alle voorkomende problemen en wisselvalligheden kunnen integreren en kunnen oplossen naar tevredenheid van alle betrokkenen, om zodoende de belangrijkste problemen van de sector te overwinnen: overbevissing, overcapaciteit, overinvesteringen en verkwisting.

Andreas Mölzer (NI), *schriftelijk*. – (DE) Dat de visserij een lange traditie kent in Europa en hopelijk ook in de toekomst zal hebben, is toe te juichen. De ontwikkelingen in de afgelopen jaren hebben echter laten zien dat werken in deze economische sector een heel stuk minder aantrekkelijk is geworden. De reden hiervoor is dat concerns met hun massaproducten de verkoopprijzen van vis zo ver omlaag drukken dat de kleinschalige visserij niet met hen kan concurreren. Deze omstandigheden zorgen er op hun beurt voor dat deze sector steeds meer is aangewezen op werknemers uit derde landen. Aangezien deze ontwerp-resolutie te weinig ingaat op deze punten, heb ik tegen gestemd.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb mij bij de eindstemming over het verslag-Patrão Neves van stemming onthouden, omdat er zowel goede als slechte paragrafen in staan. In het verslag wordt bevestigd dat bij de toegang tot visbestanden voorrang moet worden gegeven aan hen die het milieuvriendelijkst vissen, zodat er minder vis teruggegooid wordt, meer werkgelegenheid ontstaat en minder energie verbruikt wordt, en wordt onderstreept dat milieutechnische en sociale criteria de basis moeten zijn voor het recht om te vissen, en niet de vraag wie dertig jaar geleden de meeste vis ving. De huidige crisis is ontstaan door jaren van overbevissing, dus het is absurd om dezelfde vissersvloten toe te staan nog meer schade aan te richten. Andere positieve punten zijn de ecologische duurzaamheid die tot uitgangspunt van het GVB gemaakt wordt en de erkenning dat vloten uit de EU de wateren van ontwikkelingslanden niet langer mogen overbevissen. Helaas staan er ook minder constructieve ideeën in het verslag, zoals de weigering de

destructieve invloed van subsidies te erkennen. Bovendien wordt in het verslag het GVB uitgeroepen tot dominant EU-beleid, waar het milieubeleid en het ontwikkelingsbeleid ondergeschikt aan zijn. Deze houding van 'houd de visserijsector ten koste van alles in stand' heeft geleid tot de vernietiging van het marien ecosysteem en van de visserijgemeenschappen die er afhankelijk van zijn.

Britta Reimers (ALDE), *schriftelijk*. – (DE) De Duitse leden van de Fractie Alliantie van Liberalen en Democraten voor Europa hebben op twee punten anders gestemd dan de fractie. Het eerste punt heeft betrekking op amendement 3 van de Fractie De Groenen/Vrije Europese Alliantie. De FDP-leden hebben tegen gestemd, omdat een radicale decentralisatie van het visserijbeleid, zoals het amendement voorstaat, met de overdracht van macht en verantwoordelijkheid aan de lidstaten en aan lokale besluitvormers niet verenigbaar is met het gemeenschappelijk visserijbeleid. Het gaat hierbij nu juist om het vinden van gemeenschappelijke, toekomstgerichte oplossingen op EU-niveau. FDP-leden hebben voor amendement 33 gestemd, omdat het steun verleent aan het belangrijke principe van relatieve stabiliteit, dat belangrijk is voor Duitsland. Het gaat hierbij om de basis voor quotaverdeling.

Frédérique Ries (ALDE), *schriftelijk*. – (FR) De Europese visserijsector bevindt zich in troebele wateren: visbestanden nemen schrikbarend af, 400 000 Europese vissers en hun gezinnen maken zich zorgen over hun toekomst en plaatsen vraagtekens bij de doeltreffendheid van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB), dat tot dusver altijd als veiligheidsnet heeft gefungeerd.

In het licht van de structurele problemen die in kaart zijn gebracht, namelijk overbevissing, onderinvestering, overcapaciteit van de vissersvloot en verspilling (hoeveel ton vis wordt elke dag teruggewooid in zee omdat deze niet geschikt is voor consumptie?), moet hervorming van het GVB een eerste prioriteit zijn. Elke hervorming moet uiteraard rekening houden met de specifieke kenmerken van de verschillende visgebieden en een uniform beheermodel koste wat kost vermijden. De vangstmethoden en vissersboten die worden gebruikt in de Noordzee verschillen nogal van die welke worden gebruikt in de Golf van Biskaje. Daarom is de door de Commissie voorgestelde hervorming, die gebaseerd is op regionalisering en die vanmiddag is goedgekeurd door het Parlement, van cruciaal belang.

Een verantwoord beleid moet eveneens rekening houden met de werkelijkheid die naar voren komt uit de cijfers: de EU vertegenwoordigt circa 4,5 procent van de wereldwijde visserijproductie en heeft niet de ambitie een 'reus' te worden in de sector. Reden temeer om te kiezen voor een kleinschalige, innovatieve en duurzame visserij.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Het groenboek van de Commissie over dit onderwerp is een vernietigende aanklacht en ook een eerlijke erkenning dat het gemeenschappelijk visserijbeleid niet heeft gewerkt. Integendeel, het heeft aan verschillende problemen bijgedragen die nog steeds van invloed zijn op de economie, de maatschappij en het milieu. Nog maar twee weken geleden heeft dit Parlement gestemd voor opschorting van de internationale handel in blauwvintonijn, omdat de voorraden zo klein zijn geworden. De lage tonijnstand is opnieuw een teken dat de huidige massale visserij niet duurzaam is en ernstige gevolgen heeft voor de biodiversiteit en de toekomst van de visserijsector. We moeten ons realiseren dat er een nieuwe aanpak nodig is. Door een gedecentraliseerd beleid en meer financiering zullen de verschillende regio's passende maatregelen kunnen nemen die bij hun eigen specifieke omstandigheden aansluiten, wat bij het eerdere, van bovenaf gestuurde beleid niet mogelijk was. Hierdoor moet een beter beheer van de visbestanden mogelijk zijn en het marien milieu een positief effect ondervinden. Ik sta volledig achter de inzet van de Commissie voor grootschalige en fundamentele hervormingen, die door de Commissie visserij terecht gesteund worden. Het is van wezenlijk belang dat we ervoor zorgen dat de Europese Unie een werkelijk duurzaam visserijbeleid uitvoert om de visbestanden, het milieu en de Europese werkgelegenheid op de lange termijn veilig te stellen.

Peter Skinner (S&D), *schriftelijk*. – (EN) Ik heb mij uitgesproken voor amendementen die ingediend zijn om het gemeenschappelijk visserijbeleid zodanig te veranderen dat er een eind komt aan de al bestaande, verstorende invloeden.

Vooraf meer geld voor de vernieuwing van vloten of centraal vastgestelde visprijzen werken versturend en leiden tot een hoger subsidiegebruik.

Vissers in het Verenigd Koninkrijk, vooral die aan de zuidkust met hun boten van 10 meter, worden vaak zwaar getroffen door onevenwichtige quota en subsidies aan andere nationale vissersvlooten. Het Britse parlementslid voor Hastings and Rye, Mike Foster, heeft onder mijn aandacht gebracht dat het noodzakelijk is dat de Marine Fishing Agency en de Commissie een eind maken aan discriminerende en versturende

praktijken, vooral bij de kabeljauwvangst langs de Britse zuidkust en met name in zijn eigen district Hastings and Rye, dat wij beiden vertegenwoordigen.

Bart Staes (Verts/ALE), schriftelijk. – Ik heb me bij de stemming over het verslag inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid onthouden, omdat het teveel punten bevat die niet alleen strijdig zijn met een aantal andere punten uit het verslag, maar ook indruisen tegen mijn politieke visie op het Europees visserijbeleid. Aan de ene kant stelt het verslag dat de Europese vissersvloten niet meer de wateren van ontwikkelingslanden mogen overbevissen, maar aan de andere kant stelt het ook dat het visserijbeleid altijd primeert boven het milieubeleid en het ontwikkelingsbeleid. Deze stellingname gaat manifest in tegen het Verdrag van Lissabon. Artikel 208 van het Verdrag stelt dat ons buitenlands beleid de ontwikkelingsdoelstellingen van arme landen niet mag ondermijnen. Het door het Parlement voorgestelde beleid is zeer zeker positief voor Europa, maar buiten de Europese wateren komt Europa alleen op voor zijn eigen vissersvloten en niet voor de visbestanden en de vissers ter plaatse. Daarom hebben de Groenen zich onthouden. Daarnaast wordt in het verslag wel erkend dat er een groot probleem van overbevissing is en dat duurzaamheid het uitgangspunt van het beleid moet vormen, maar er wordt niet erkend dat de capaciteit van de vissersvloten en de subsidie- en quotasystemen de kern van dit probleem vormen. Vandaar deze onthouding.

Nuno Teixeira (PPE), schriftelijk. – (PT) Met het verslag over het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid, dat we vandaag hebben aangenomen, worden de economische, sociale en milieugerelateerde aspecten van dit beleid herzien, met als doel de benadering voor het oplossen van de resterende problemen in de sector opnieuw te definiëren. Ik wil graag nogmaals benadrukken dat prioriteiten zoals een grotere doelmatigheid in het beheer van visbestanden en een strategie voor financiële steun aan degenen die werkzaam zijn in deze sector, plus een duurzaamheidsgarantie in de sector door het behoud van soorten, onmisbaar zijn voor deze hervorming en op regionaal niveau ten uitvoer moeten worden gebracht. Dit document dringt aan op hervormingen die noodzakelijk zijn voor de visindustrie en die enorm belangrijk zijn in de uiterste randgebieden, vooral Madeira, waar deze activiteit van groot belang is voor de lokale ontwikkeling en in de levens van de lokale bevolking.

Ik wil graag nogmaals de ideeën in het verslag benadrukken die betrekking hebben op een actievere medewerking van de diverse partijen op nationaal, regionaal en lokaal niveau wat betreft de tenuitvoerlegging en de technische maatregelen die binnen de visserijsector moeten worden genomen. Om alle bovenstaande redenen heb ik voor dit verslag gestemd, waarmee het begin van een nieuwe fase in het Europees gemeenschappelijk visserijbeleid wordt ingeluid.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), schriftelijk. – (FR) Ik heb tegen het verslag van mevrouw Patrão Neves gestemd, omdat het de amendementen verwerpt die tot doel hadden een evenwicht te vinden tussen milieubelangen en het behoud van kleinschalige visserij.

Ook betreurt ik de verwerping van de amendementen waarin erop wordt aangedrongen voorafgaand aan deze hervorming een diepgaande dialoog aan te gaan met vissers.

Op deze grondslag zie ik niet in hoe draagvlak kan worden gevonden voor een hervorming die aanvaardbaar is voor vissers en die doet wat moet worden gedaan een gemeenschappelijk visserijbeleid te handhaven dat die naam waardig is.

De Voorzitter. – De notulen van deze vergadering zullen aan het begin van de volgende vergadering ter goedkeuring aan het Parlement worden voorgelegd. Als er geen bezwaren zijn, zal ik de vandaag aangenomen ontwerpresoluties direct toezenden aan degenen voor wie ze bestemd zijn.

10. Rectificaties stemgedrag/voorgenomen stemgedrag: zie notulen

11. Verzending van de tijdens deze vergadering aangenomen teksten: zie notulen

12. Rooster van de volgende vergaderingen: zie notulen

13. Onderbreking van de zitting

(De vergadering wordt om 0.50 uur gesloten)